

TARİHE ŞAHİTLİĞİM

Şeyh Ömer Abdurrahman

Allah yolunda vakfedilerek bilâbedel neşredilen
bu eserin maddi kazanç elde etmek amacıyla
basılması ve satılmasına izin verilmemektedir.

KUBBE

kubbe313.com

*“Şeyh Ömer Abdurrahman’ın
Müebbet Hapis Cezasına Çarptırılmadan Önce
Yahudi Hâkim Önünde Söylediği Son Sözler”*

TARİHE ŞAHİTLİĞİM

Ömer Abdurrahman

KÜRESELKİTAP

Tarihe Şahitliğim

Ömer Abdurrahman

İstanbul, 1435 / 2014

Küresel Kitap: 17

Bütün Eserleri: 1

Eserin Orijinal İsmi: شَهَادَاتِي لِلتَّارِيخِ
“Şehâdeti li't-Târih”

Tercüme Eden: Defne BAYRAK

Editör: Osman AKYILDIZ

Tashih&Mizanpaj KÜRESEL KİTAP

Kapak: KÜRESEL KİTAP

Baskı&Cilt: Ravza Yayıncılık ve Matbaacılık

Kale İş Merkezi No:51-52

Davutpaşa-Topkapı/ İstanbul

Tel: 0212 481 94 11 **Sertifika No:** 16480

KÜRESEL KİTAP

Adres: Ali Kuşçu Mah. Macar Kardeşler Cad. Sultan Pasajı No:40/6
Fatih/İSTANBUL

Tel. & Faks: +90 212 523 55 78

Cep: +90 530 941 82 90

Web & E-Posta: www.kureselkitap.com • bilgi@kureselkitap.com

İÇİNDEKİLER

“Müslümanların Övülmeye Değer Günlerinden Büyük Bir Gün” / 08

Kendi Kaleminden Hayatı / 13

Önsöz / 27

- 1.BÖLÜM -

Amerika ve İslâm’a Karşı Savaşı / 29

- 2.BÖLÜM -

Hilâfetin Düşürülmesi Ve Askerî Darbeler / 37

- 3.BÖLÜM -

Amerika: Müslümanların Ezeli Düşmanı / 43

- 4.BÖLÜM -

Mübarek: Batı’nın Hizmetçisi, Doğu’nun Tağutu / 49

- 5.BÖLÜM -

Amerika ve Müslümanların Petrolü “Irak ve Amerika” / 55

- 6.BÖLÜM -

Amerika ve Avrupa’ya Sözlerim... / 61

- 7.BÖLÜM -

Suçlama / 73

- 8.BÖLÜM -

Kanunî Usûlsüzlükler ve Yargıcın Usûlsüzlükleri / 83

- 9.BÖLÜM -

Savcının Usûlsüzlükleri / 87

- 10.BÖLÜM -

Yahudilerle Barış Projesi / 95

- 11.BÖLÜM -

Bu Dinin Geleceği / 103

- 12.BÖLÜM -

İslâm’ın Geleceği / 111

- 13.BÖLÜM -

Ömer Abdurrahman’ın İslâm Ümmetine Vasiyyeti / 117

YAYINCININ TAKDİMİ

Allah'a hamd olsun ki O, Resullerin arasının kesildiği her fetret döneminde ilim ehlinin arta kalan kimseler bırakmıştır ki, onlar sapmış olanları hidayete çağırmışlar ve onlardan gelen eziyetlere sabretmişler, (manen) ölmüş hâlde bulunan kimseleri Allah'ın kitabıyla ihyâ etmişler, körleri Allah'ın nuruyla basiretlendirmişler; ve böylece İblis'in öldürdüğü nice kimseler hayat bulmuş, nice yolunu şaşırıp sapmış kimseler hidâyete kavuşmuştur. O ilim ehlinin, insanların üzerinde bırakmış oldukları etki ne kadar güzelse insanların o ilim ehline verdikleri tepki de o denli kötü olmuştur.¹ Onlar, aşırı gidenlerin tahriflerinden, bâtil ehlinin sokuşturmalarından ve cahillerin te'villerinden Allah'ın Kitabını arındırırlar. O cahiller ki, bid'at sancaklarını açmışlar, fitnenin dizginlerini² serbest bırakmışlardır. Öyle ki onlar Kitap'ta (Kur'an) ihtilafa düşmüşler, Kitap'la ihtilafa düşmüşler ama Kitap'tan ayrılma konusunda ittifak etmişlerdir. Onlar Allah'a karşı, Allah hakkında ve Allah'ın kitabı hakkında bilgisizce sözler sarfederler; Allah'ın kalamından müteşâbih olanlar hakkında konuşup şüpheye düşürerek cahil insanları aldatırlar. Sap-tırcıların fitnesinden Allah'a sığınırız.³

1. Bu, hak ve hayır ehlinin her zaman ve her mekândaki hâlidir. İnsanlar üzerindeki etkileri, insanların kendilerine tepkisi kötü ve çirkin olsa bile güzel ve iyidir. Bu, Ehl-i Sünnet'in alışkanlığı ve ahlâkıdır. İnsanlar için hayrı severler. Onlara fayda vermeye, faydalı ve yararlı her şeyi kendilerine ulaştırmaya azmederler. İşte Şeyhu'l İslâm İbn Teymiye! (*Allah ona rahmet etsin.*) Kendisi şöyle diyor: "Ebu Hureyre (*radiyallahu anh*) dedi ki: 'Siz insanlar için en hayırlı insanlarsınız. Onları zincirlerde esir olarak getirir İslâm'a sokarsınız.' İnsanların fayda ve salâhı için cihad ederler, insanlar da cahilliklerinden bundan hoşlanmazlar.' Ahmed'in hutbesinde şöyle dediği gibi: "Allah'a hamdolsun ki O, Resullerin arasının kesildiği her fetret döneminde..." sözünden "O ilim ehlinin insanların üzerinde bırakmış oldukları etki ne kadar güzelse insanların o ilim ehline verdikleri tepki o denli kötü olmuştur." sözünün sonuna kadar. Şeyhu'l İslâm'ın *Mecmû'u Fetâvâ'sı* 317/16.
2. Bazı nüshalarda "yular" olarak geçer.
3. İmam Ahmed bin Hanbel'in (*Allah ona rahmet etsin*) *er-Redd ale'l-Cehmiyyeti ve'z-Zenâdika* kitabında yer alan hutbesinden.

Bu dönem, İslâm'a ve ehline karşı Amerika'nın ve çağın firavunu olan suçlu-lanetli Bush'un önderliğinde toplanmış küfür milletleri tarafından, kendilerine boyun eğmeyi reddeden tüm Müslümanları ortadan kaldırma girişimi olarak yürütülen savaşın şiddetlendiği bir dönemdir. Bu dönem, İslâm âlimlerinin büyük kısmının sahada bulunup hakkı haykırmadığı, ümmeti yönlendirmediği, ümmete saldıran düşmanın planları konusunda uyardığı, Müslümanları, küfürün ve İslâm'la bağlantısı olan herkesi, her şeyi ortadan kaldırmaya çalışan "yeni dünya düzeni"nin karşısında durmak için birlikleri harekete geçirmeleri hususunda teşvik etmediği zor bir dönemdir.

Ancak Allah'a hamdolsun ki, ümmetin rabbânî âlimlerden mahrum olmadığını görüyoruz. Şeyh Ömer Abdurrahman da onlardan biridir. (Allah'a karşı kimseyi temize çıkarmıyoruz.) O, Mısır'ın modern firavunları döneminde (Cemal Abdunnasır, Enver Sedat, Hüsnü Mübarek) hak sözü söylemiştir. Bunun karşılığını da yıllar boyunca hapsedilerek ödemiştir. Bu esnada her türlü işkence ve kötü muameleyle maruz kalmıştır. Ancak tüm bunlar, kendisi ile Allah'ın yüklediği emanetin arasını açmamıştır:

"Allah'ın göndermiş olduklarını tebliğ edenler, Allah'tan korkarlar ve O'ndan başka kimseden korkmazlar. Allah hesap gören olarak yeter"
(Ahzab, 39)

Şeyh'e baskı yapıp Allah'a davet vazifesini yerine getirmesinin önü kesildikten sonra muhacir olarak yola koyuldu. İnsanları Allah'a davet ediyor, Müslüman gençleri cihada, mürted yöneticilere karşı ayaklanmaya teşvik ediyordu. Sonunda Amerika'da yerleşti. Amerika'nın eyaletlerinde Müslümanlara Afganistan, Çeçenistan, Bosna Hersek, Filistin, Eritre, Somali, Keşmir, Filipinler'deki ve diğer ülkelerdeki kardeşlerine karşı görevlerini hatırlatarak gezmeye başladı. Dahası bunun için çeşitli konferanslar düzenledi. Bu konferanslarda bizzat bağışlar toplayarak hak edenlere gönderdi. Şeyh, Allah'ın dinini yayarak başka ülkeleri de ziyaret etti. Bunların arasında, Libya,

Suudi Arabistan, Sudan, Moritanya, Pakistan, Afganistan, Filipinler, İsviçre, Avusturya, İngiltere, Danimarka, İsveç ve Kanada yer alıyor.

Her şeyi unutsam da, hicrî 1412 (milâdî 1992) yılında Şeyh'i ziyaretim sırasında gözlerimle gördüğüm olayı unutmuyacağım. Bir gün arabaya binip Şeyh'in geleceği New Jersey şehrinde zenci Amerikalı kardeşlerin camilerinden birine doğru yöneldik. Arabadan indiğimizde yoldan geçen zenci bir genç Şeyh'e göz ucuyla baktı. Şeyh'in giydiği kıyafet (parlayan cüppe ve sarık) dikkatini çekti ve merakı onu bu adamın kim olduğunu ve görevinin ne olduğunu sormaya itti. Humeys kardeş (Allah onu korusun) kendisine İslâm'ı anlatmaya başladı ve 14 yaşındaki genç iknâ oldu ve camiye girdi, abdest aldı ve Şeyh'in önünde İslâm'a girdiğini ilân etti.

İslâm mesajının yayılmasında Şeyh'in oynadığı rol, özellikle de Amerika hakkında konuşması, Körfez savaşı sırasındaki planlarını ve hedeflerini ortaya koyması Amerika'nın kendisine baskı yapmasına sebep oldu. Amerika kendisini susturmak, kendisi ve Müslüman ümmetinin arasındaki teması engellemek için kendisini yargılayabileceği bir suçlama arayışıyla tuzaklar kurmaya başladı. Cezayı hak ettirecek hiçbir suç işlediğine dair bir şey bulamadı. Bunun üzerine 7. bölümde göreceğiniz üzere cılız suçlamalar uydurma yoluna başvurdu. Bu, köpeklerinden biri olan İmad Salim'i seferber etmelerinin ardından gerçekleşti.

Buna istinaden Şeyh hapsedildi. Hakkında müebbet hapis kararı verildi. Allah'ın lâneti zalimlerin üzerine değil midir?!

Burada aralarında Danimarka medyasının da bulunduğu medyanın yaydığı, Şeyh'in, kardeşlerle birlikte 1993 yılında Dünya Ticaret Merkezi patlamasına karıştığı gerekçesiyle tutuklandığına dair yaydığı bilgiyi düzeltmek istiyoruz. Bu doğru değil ve olması çok uzak bir ihtimal.

Biz, Danimarka'da Nur İslâmî Medya olarak başımıza gelecek zarara aldırış etmeden hak sözü yaymayı üzerimize alacağımıza dair Allah'a söz verdik. Mücahid, âlim, sabırlı Şeyhimiz Ömer Abdurrahman'a -Allah onu esaretten kurtarsın-, ailesine ve kardeşlerine vefâlı olma ve üzerimizdeki bazı haklarını yerine getirme adına -hakkındaki büyük taksirimizi de itiraf ederek- cesurca haykırdığı, Amerika'nın zulüm ve suç sığınağını, adaletsiz tağut mahkemelerini çınlattığı sözlerini yayıyoruz.

Allah (*azze ve celle*)'den yazana, yayınlayana, gözden geçirene ve okuyana fayda vermesini niyaz ediyoruz. Allah için sizlerden Şeyh'i ve zulüm hapisanelerindeki diğer erkek ve kız kardeşlerini dualarınızda unutmanızı rica ediyoruz

* * *

“

*Müslümanların Övülmeye Değer Günlerinden
Büyük Bir Gün...*

”

EBÛ ABDULLAH

Hicrî 1416 yılı Şaban ayının 26'sı Çarşamba günü (17.01.1996) Müslümanların büyük günlerinden biridir. O gün silahsız, görme özürlü, hasta bir adam, devlet terörünün, silahlı gücün, saldırgan düşmanın, silahla donatılmış olanın karşısında durdu.

İsim: Ömer Abdurrahman

Yaş: 56

Meslek: Doktora, Ezher Üniversitesi'nde –Asyot Şubesi- Kur'ân Tefsiri Bölümü Başkanı.

Suç: Özgür bir Müslüman olmak.

Mahkeme salonunun dışında ... Onlarca asker sokaklarda ve binaların üstünde ... Panzerler ve keskin nişancılar ... Salonun içinde ise ... Salon sonuna kadar dolu idi. Kardeşler arka sıralarda oturuyordu ... Sonra gazeteci ve medyacılar ... Salon dehşet sayıda silahlı adamla doldu ... Sayıları kovboy filmi çekmeye yetecek kadar vardı.

Yargıç salona girdiğinde Şeyh'i sıkı koruma altında salona getirdiler ... Sevgili Şeyh'in âlim kıyafetiyle salonda görünmesiyle salonu tezahürat ve tekbir sesleri kapladı. Bu, tutucu Yahudi zulüm yargıcı ve içerideki-dışarıdaki sıkı korumalar tarafından hiç beklenilmeyen; yıldırım gibi çarpan deprem mesabesinde idi. Kardeşleri susturma girişimlerine karşın tezahürat ve tekbirler sürdü. Ancak Şeyh oturduktan sonra sessizlik için elini kaldırmasıyla salonu âniden korkunç bir sessizlik kapladı. Yargıç medya mensupları karşısında cesur ve güçlü görünme isteğiyle Şeyh'e konuşmasını (savunmasını) yapması için sadece yarım saat vereceğini söyledi. O noktada savunma

ayaklandı, Şeyh'in söyleyeceği her şeyi söyleyebilmesi için yargıçla şiddetli söz çatışmasına girdi. Allah'a hamdolsun, hüküm açıklanmadan önce Şeyh'e beyânını sunması için yaklaşık bir buçuk saatlik süre verdiler.

Güçlü aslan, cellatlarının karşısında ayağa kalktı. Eliyle yargıcı ve etrafındakileri işaret ederek Allahu Teâlâ'nın şu âyetini okudu:

"Onların dinlerine uymadıkça Yahudiler ve Hıristiyanlar senden memnun olmazlar." (Bakara, 120)

Sesi gök gürültüsü gibi güçlü idi ve bizi daima alıştırdığı gibi izletli, onurlu ve gururlu şekilde Müslümanların vatanlarını savunuyordu. Açıklamaya, iddialarını çürütmeye, hakkı ortaya koyup yalanı su yüzüne çıkarmaya koyuldu. Tavırdan tavıra, adamdan adama fark ne kadar da büyük! Bir tavırda izzet, onur ve gurur, diğerkinde ise alçaklık, hüsrân ve hafiflik var.

Araplar 1967 Savaşı'nı kaybedip de bu savaşa "Nekse" (yenilgi) adını verdikten sonra Washington'daki Mısır büyükelçisi Muhammed El Kuni, Cumhurbaşkanlığına bir telgraf çekti. Bu telgrafta Washington'daki bazı Arap büyükelçilerle ABD Başkanı Lyndon B. Jonson arasında geçen görüşmeden bahsetti. Böylece Amerika Dışişleri Bakanlığı, bazı Arap ülkeleriyle Amerika arasındaki ilişkilerin kesilmesinden sonra Washington'da kalan bazı Arap büyükelçilerini saran şiddetli endişeyi fark etti.

Orada hazır bulunan Arap büyükelçiler Amerikan Başkanı'nın, Dışişleri Bakanlığı binasındaki resepsiyon salonunda kendileriyle biraz vakit geçirmeye karar vermesi üzerine şok oldular. Bunu "güzel bir sürpriz" saydılar. Çünkü bu, onlara kendisiyle konuşma ve duygularını ifade etme fırsatı veriyordu. Jonson, elinde deriden tasmasıyla tuttuğu, salona kendisinden önce giren köpeğiyle gelince hepsini dehşet kapladı. Kendilerini çekindirmek için konuşmaya

ilk olarak Beagle isimli köpeğine hitap ederek başladı. Ona harfiyen şöyle dedi:

- “Dinle Beagle! İyi komşusunun kendisine karşılık veremeyeceğini sanarak kendisiyle tartışan kötü adamın hikâyesini. Ancak Beagle, iyi komşu tüm kuvvetini toplayarak kötü komşusuna bir yumruk atarak onu yere düşürdü. Buna hakkı var Beagle, öyle değil mi? Bu kötü adamın arkadaşlarının başkalarına şikâyet hakkı neden olsun ki? Sen ne dersin Beagle?”

Jonson salondan çıktı. Beagle hâlâ onun önünden gidiyordu. Bu büyükelçiler, arkalarından hükümetler, ordular, donanım ve teçhizatı ne yaptı? İlişkileri kestiler mi? Petrol uzantısını kestiler mi? Kibirli, laubali, beceriksizin deniz yollarından geçmesini engellediler mi? Hiçbir şey yapmadılar! Onlar ölüdürler, diri değildirler. Aksine salondan aşağılanmış ve bozguna uğramış hâlde çıktılar. Amerika ve başkanının önünde kim durabilir ki?.. Bu aşağılanma, üzüntü ve bozguna uğrama hâlinin mukabilinde ise Şeyh Ömer Abdurrahman’ın tavrı yer alıyor... Şeyh, sultadan, kuvvetten ve silahlı güçten korkmayan yüce dağ gibi duruyor. Dahası şöyle diyerek hepsiyle birden alay etmeye başlıyor:

“Amerika, Müslümanlar’dan kendisi karşısında eğilmesini istiyor. Asla! Biz ancak Hayy, Kayyum’un (*azze ve celle*) önünde eğiliriz.”

İki tavır birbirinden ne kadar da uzak! Allah’ın adamları ve liderin adamları! Allahu Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

“Yoksa biz imân edip salih ameller işleyenleri yeryüzünde bozgunculuk edenler gibi mi tutacağız? Yoksa takva sahiplerini yoldan çıkanlar gibi mi tutacağız?” (*Sad*, 28)

Şeyh sözünün sonuna yaklaştığında kardeşler kendilerini tutamadılar, duygularına hâkim olamadılar ve tekbir, tezahürat eşliğinde ağlama, bağırma sesleri yükseldi.

Koruma görevlileri, Şeyh'i hemen salonun dışına çıkarmak için silahlarıyla etrafını sardılar. Ancak O, seslerimizin olduğu tarafa dönerek gülümser şekilde elini kaldırıp bize veda etti.

Bu saçma ve komik tiyatro oyununun ilk bölümünün perdesi indi. Ancak tiyatronun bölümleri henüz bitmedi. Daha hakkın rüzgârı, zalimlerinin istemediği yönde gelip esecek.

Allahu Teâlâ şöyle buyuruyor:

“Mü'minlerden öyle adamlar vardır ki, Allah'a verdikleri söze sadık kaldılar. Onlardan kimi (Allah yolunda şehid edilmek suretiyle) adanmış görevini yerine getirdi, kimi de (şehid olmayı) beklemektedir. (Ahidlerinde) hiçbir değişiklik yapmamışlardır.” (Ahzab, 23)

* * *

KENDİ KALEMİNDEN HAYATI⁴

Doğum Tarihi: 2 Rebiu'l Evvel 1357 Salı – 03/05/1938

Doğum Yeri: El Cemaliyye... Merkezi'l Menzile Dakheliye

Aile durumu: İki hanımla evli; Ümm Muhammed ve Ümm Ammar. Allah onları korusun.

Çocukları: 9 erkek⁵, 4 kız... 16 torun. Allah hepsini korusun ve islah etsin.

Büyümesi: Fakir bir ailede büyüdüm. Bana şöyle dediler: Gözlerini doğumundan on ay sonra kaybettin. Daha küçük bir çocuk iken dayım beni camiye götürüyor, bana Kur'ân okutuyordu. Beş yaşına geldiğimde beni görme özürlüler kursuna soktular. Bu kursun adı "Nur Görme Özürlüler Kursu" idi. Bu kurs Tanta'da yatılı bir kurstu. Burada anaokul okuduktan sonra El Belde'ye gittim ve on bir yaşında Kur'ân hafızlığını bitirdim. Sonra Dimyat'ta dinî bir enstitüye katıldım. Bu enstitüde 4 yıl okudum ve ardından Ezher ilkokul diploması aldım. Dayım benim için Kur'ân ezberinde "göz" mesabesindeydi. Öyle ki bana çok vakit ayırıyordu. Sabah vakti girmeden Dimyat'taki gölün yakınındaki camiye gidiyor, hocanın her derste anlatacaklarına hazırlıklı olmak için bir gün önceden ertesi günün derslerini çalışıyorduk. Dimyat'ın aşırı soğuğuna ve sürekli

4. Bu hayat hikayesi Şeyh'in (Allah onu korusun ve en kısa zamanda esaretten kurtar-sın) kendisi tarafından çeyrek yüzyıldan fazla süre önce yazıldı. Şeyh'in kitabının sayfalarında 'Hak söz' başlığıyla yayınlandı. Kitap www.tawhed.ws linkli Tevhid ve Cihad Minberi Sitesi'nde de bulunmaktadır. Çocuk ve torunların sayısı ve Şeyh'in kitaplarının isimlerinin anıldığı kısımlarda basit bir düzeltme yaptık.

5. İçlerinden Seyfu'l İslâm adıyla bilinen Ahmed, 20 yıldan fazla vaktini savaş cep-helerinde geçirdikten sonra, son dönemde Afganistan topraklarında suçlu düşman Amerika'nın füze bombardımanında şehid oldu. Mücahidlerin arasına henüz 14 yaşında iken katıldı. Allah ona bol rahmet etsin ve şehidler arasında kabul etsin.

yağan yağmura karşın o vakitte camiye gidip hasırın üzerinde oturarak dersleri dinlemek için yarışıyorduk.

Ardından El Mansura Dini Enstitüsü'ne girdim. Henüz yeni açılmıştı ve herkes çok sevinmişti. 3000 öğrenci kapasiteliydi. Bu enstitüde 5 yıl okudum ve 1960 yılında Ezher'de lise düzeyine ulaştım. Ezher'de lise yılları, tahsil, anlayış, dinî ve dilsel ilimlerde derinleşme yılları sayılıyordu. Derslerimizi çok iyi çalışıyorduk. Çok kere üstazın yerine dersleri açıklıyorduk. Hatta Ezher'in kitapları dışında başka kitapları da çok okuyup incelememiz nedeniyle üstazlara meydan okuyor, onlara meydan okuyan ve kendilerini aciz bırakacak türden sorular soruyorduk.

Sonra Kahire'deki Usulu'd Din Fakültesi'ne girdim. Bu fakültede 5 yıl okudum ve 1965 yılında mezun oldum. Burada eğitim 4 yıllıktı. Ancak o zamanki Ezher Üniversitesi rektörü, Ezher'in kanunlarının geliştirilmesinin ardından bu üniversitenin fakültelerinde eğitimin de geliştirilmesi ve eğitim süresine bir yıl daha eklenerek müfredatına yeni ders konuları katılması görüşündeydi. Bu şekilde; bu ek sene bizlere işlerimizde bir yıl kaybettirmiş oldu.

Fakülteden takdir ve onur derecesi ile mezun oldum. Buna karşın fakültede tayinim gerçekleşmedi. Bunun yerine Vakıflar Bakanlığı'na atandım. Öyle ki o vakit, fakülte okutman istemiyordu. El-fyowm ili köylerinden birinde bir cami imamı olarak atandım. Bir grup imam atamışlardı ve benim de nasibime fidmin adlı bu köy çıkmıştı. Bu köyde yaklaşık 20.000 kişi yaşıyordu. Zeytin ve limon ziraatıyla meşhur köyün üçte birinden fazlasını Hıristiyanlar oluşturuyordu. Burası bir ticaret kasabasıydı ve halkının çoğu pazarcıydı ve çokça boşanma yemini ediyorlardı... Allahu Teâlâ'nın başarılı kılmasıyla çaba sarfederek imkânlar çerçevesinde aşırı sevdiğim ve yapmaktan zevk aldığım cami imamlığı işinde çalıştım. Saflar doldu, küçük-büyük, erkek-kadın camiye yöneldi...

Benim bu işte sloganım davetle birlikte insanın işinde ciddi olması, tüm çabasını harcaması, böylece Allah'ın işini bereketlendirmesi idi. Sabah namazına başta sadece bir iki kişi gelirken caminin safları namaz kılanlarda dolar oldu.

Mezun oluşumun ikinci yılında direk yüksek öğrenimin ilk yılını –diploma olarak biliniyor- gördüm. Ertesi yıl da ikinci diplomayı aldım. Bu iki sene yüksek lisansa denk geliyor. Bir de üç profesörün tartıştığı tez. Yüksek lisans tez konusu “Haram Aylar”dı. Bu şekilde 5 Haziran 1967 savaşından yaklaşık iki ay sonra yüksek lisans diploması almış oluyordum. Aynı sene eyaletin başkentine intikal ettim. Bir camiden diğerine hutbeler vermeye başladım.

Şeyhlerim arasında Profesör Dr. Muhammed Ebu Şehbe, Prof. Şeyh Dr. Abdulazim Abbas, Prof. Şeyh Dr. Ahmed Es Seyyid El Kumi ve diğerleri yer alıyor. Bu üçü doktora tezimin münazarasına katıldı. Bu üçü aynı zamanda ilmin kendilerinden alındığı isimlerdi.

1968 yılında Elfyowm'da gönüllü olarak hutbe vermeye devam ederek fakülteye okutman olarak döndüm. Hutbelerimde devletteki bazı tezatları ele almaya başladım... Hepsi tezattı... İstihbarat her hutbeden sonra beni çağırmaya başladı. Bu Abdunnasır döneminde idi. Ne zaman hutbelerimde Firavun meselesinden bir şeyleri ele alsam orada hazır bulunanların hepsi Abdunnasır'ın kastedildiğini anlıyordu. Hükümeti eleştirilerim ve çağrılmam arttı. Hatta 1969 yılı Nisan ayında Ezher yönetimine çağrılmamla şok oldum. Ezher'in genel sekreteriyle görüştüm. Bana emekliye sevk edildiğimi haber verdi. Bu, sivil kesimlere de intikal eden askerî bir ceza gibiydi. Bu karar gereği insanın işini bırakması, evinde oturması ve maaşının üç ay boyunca kesilmesi, sonra bir sene ya da iki sene maaşının yarısını alması gerekiyordu. Sonra ya geri döndürülür ya da tamamen işten koparılırdı. O vakit maaşım topu topu 23 Cüneyh'ti. Bu miktarın yarısı 11 buçuk Cüneyh'ti. Bunun 5 Cüneyh'yle kirayı

ödüyordum. Geriye bana ve benimle birlikte yaşayan anneme 6 bu-
çuk Cüneyh kalıyordu.

1969'un sonlarında şahsıma, emekliliğe sevk cezasının kaldırıl-
dığı bildirildi. Ancak üniversitede okutmanlıktan hiçbir iş verilmek-
sizin Ezher yönetimine nakledildim. Elfyowm köylerinde bazen ye-
rim belli bazen de gizlenerek hutbeler vermeye devam ettim. Tâ ki
13 Ekim 1970'te tutuklanana kadar... Abdunnasır 1970 yılı Eylül
ayında ölmüştü. Minbere çıkararak kendisi için namaz kılınmasının
caiz olmadığını söyledim. İnsanların onun namazını kılmalarını en-
gelledik. Bunun üzerine tutuklanarak 8 ay boyunca El Kal'a hapis-
hanesinde kaldım. Bu sürenin büyük kısmını da 24 no'lu zindanda
geçirdim. Bu zindan benim için sevimli idi. Beni oradan her çıkar-
maya çalıştıklarında ben geri dönmeyi talep ettim. El Kal'a hapissha-
nesinden 10 Haziran 1971 tarihinde çıktım.

Üç aylığına Elfyowm Enstitüsü'ne döndüm. Benden El Minya
Enstitüsü'ne gitmemi istediler. Onları doktora tezimi tamamlamak
için iki ay boyunca oyalayıp kandırdım... El Minya'ya naklim bana
bir cezaydı. Çünkü benim Elfyowm'da kaldığımı biliyorlardı ve ca-
nımı sıkmak istiyorlardı. El Minya'ya gittim. Git-gel yolun zorluğun-
dan, yer, yemek vs. sıkıntılardan korkuyordum. Ancak El Minya'da
kendim için en hayırlı kardeşleri buldum. Aralarında Şeyh Mahmud
Abdulmecid (*Allah ona rahmet etsin*) ve değerli daha başka kardeş-
ler vardı. Hayatın yorgunlukları ve zorluklarını kaldırmada benim
için en iyi yardımcı oldular... El Minya Enstitüsü yönetimi bana za-
rar gelmesi ve zorluk çıkması için istihbaratlarla işbirliği yaptı. Ders
programını dağıttılar. 6 gün boyunca sabahtan akşama kadar bana
ders koymuşlardı. Enstitünün temsilcisi beni birini aramam ya da
herhangi birinin beni araması hususunda uyardı. Hareketlerimde
bana büyük kısıtlılık getirdiler.

Bu sıkı baskıya karşın tezin baskısından kalanı tamamlamak için
Perşembe ve Cuma akşamları Elfyowm'a gidiyordum. Bir tek tezin

tartışılması tarihinin belirlenmesi kaldı. Usulu'd Din Dekanı Şeyh Muhammed Ebu Şehbe'den gizlice randevu aldım, bir hafta sonra gün aldım. İki başka (dekanlıktan) üyeye de giderek kendilerine tarihi bildirdim. Sonra Elfyowm'a döndüm. El Minya Enstitüsü'ne telgraf çekerek hasta olduğumu ve bu hafta enstitüye gidemeyeceğimi bildirdim...

13.03.1972 tarihinde kimse bilmeden... Ne Elfyowm'dan ne El Minya'dan ne doğduğum yerden... Hatta kardeşimin dahi haberi olmadan fakülteye gittim. Tezin tartışılacağını dekan ve iki üye dışında kimse bilmiyordu. Belirlenen vakitten yaklaşık bir saat önce, fakültede tezin münazara edileceği vakti gösteren küçük bir ilan astık. Tezin konusu "Tevbe Süresi'nin Tasvir Ettiği Şekliyle Kur'an'ın, Düşmanlarına Karşı Takındığı Tavr" idi. Tez tartışıldı ve istihbarat birçok kez yaptığının aksine bu münazarayı engelleyemedi. Ertesi gün gazetelerde "Şeyh Ömer Abdurrahman doktora derecesi elde etti" şeklinde ilân edilince istihbarat ve herkes şok oldu. Takdir ve onur derecesiyle doktora tezi aldım. Buna karşın istihbarat, okutman olarak dahi fakülteye atanmamı engelledi. Bu engelleme 1973 yazına kadar sürdü. Organize yönetimi ve bu durumla ilgili idare itiraz etti. Bu yönetimin başkanı, kendisini tanımamama ve kendisinin de beni tanımamasına karşın, bu işi ve üniversiteden uzaklaştırılmamı kınayan yaklaşık on sayfa yazdı. Böyle bir şey ilk defa oluyordu. Allah ona rahmet etsin, bu raporun tüm bakanlıklara ve ilgili kesimlere yayılmasını istedi. 1973 yazında üniversite beni çağırttı ve bana boş mevkiler olduğunu, bu mevkilerin adlarının kızlar fakültesinde ilan edildiğini haber verdi. Ben tabii ki Asyut'u seçtim. Üniversitede dört yıl, 1977 yılına kadar devam ettim. Sonra Suudi Arabistan'a; Riyad'daki kızlar fakültesine gönderildim. 1980'e kadar orada kaldım... 1981 yılının sonuna kadar daha orada görev yapma hakkım vardı. Ancak kader beni o yıl Mısır'a sürükledi ve 1981 yılının Eylül ayında "sakınca kararları" kapsamında tutuklanmam istendi. 1981 yılının Kasım ayında tutuklanana kadar kaçtım.

Enver Sedat suikastında Cihad Örgütü'nün emiri olma suçundan askerî mahkeme ve Devlet Yüksek Güvenlik Mahkemesi'nde yargılandım. Allahu Teâlâ iki davada da beraat nasip etti... Fazilet sahibi olan ve kendisine minnet edilen Allah'tır. 2 Kasım 1984'te hapisten çıktım.

* * *

OKUDUKLARIM

TEFSİR:

- Câmîu'l Beyân an Te'vil Âyi'l Kur'ân (Ebû Cafer Muhammed bin Cerîr et-Taberî)
- Tefsîru'l Kur'âni'l Azîm (İmam İsmail bin Kesir)
- Keşfu Hakâiki Gavâmizi't Tenzîl ve Uyûnu'l Akâvîl fî Vücûhu't Te'vil (Ca'dullah Muhammed ibn Ömer ez-Zemahşeri)
- Envâru't Tenzîl ve Esrâru't Te'vil (Nasuruddin Ebi'l Hayr Abdullah bin Ömer bin Muhammed eş-Şirazi eş-Şafii el-Beydavi)
- Ebu's Suûd Tefsiri ismiyle İrşâdu'l Akli's Selîm ilâ Mezâya'l Kitâbi'l Kerîm (Muhammed bin Muhammed el-Imâdi Ebi's Suûd)
- Tefsîru'n Neseî (İmam Abdullah bin Ahmed bin Mahmud en-Neseî)
- Lübâbu't Te'vil fî Maâni't Tenzîl (Ali bin Muhammed bin İbrahim Alaaddin el Bağdadi el-Hâzin)
- Celâleyn Tefsiri Hâşiyesi El-Fütûhâtü'l İlåhiyye (Ebû Süleyman bin Ömer bin Mansur)
- Tefsîru'l Celâleyn (Celaeddin Muhammed bin Ahmed bin Muhammed el-Mahalli ve Celaeddin Abdurrahman bin Ebi Bekr es-Suyûti)
- Et-Tefsîru'l Kebîr ya da Miftâhu'l Gayb (Muhammed bin Ömer el-Hüseyin bin Ali El Fahru'r Râzi)

- Ed-Dürerü'l Mensûr fi't Tefsîr bi'l-Me'sûr (Celaledin Abdurrahman bin Ebi Bekr es-Suyûti)
- Rûhu'l Meânî fi Tefsîri'l Kur'ânî'l Azîm ve's Seb'i'l Mesânî (Ebu'l Fadl Şihabeddin Mahmûd el Âlûsi el-Bağdâdî)
- El-Câmii li-Ahkâmî'l Kur'an (Ebû Abdullah Muhammed bin Ahmed el-Ensârî el- Kurtubî)
- Garâibu'l Kur'an ve Rağâibu'l Furkân (Hasan bin Muhammed en-Nisabûrî)
- Teysîri'l Kerîmi'r Rahmân fi Tefsîri Kelâmi'l Mennân (Abdurrahman bin Nâsır es- Sa'dî)
- Fî Zılâli'l Kur'an (Seyyid Kutub)
- Tefsîru'l Kur'an bi'l Kur'an (Abdulkerim el-Hatib)
- Advâu'l Beyân fi İzâhi'l Kur'an bi'l Kur'an (Muhammed Emin bin Muhammed el-Muhtâr el-Cenkî el-Mâlikî eş-Şankîtî)
- Ahkâmu'l Kur'an (Ebu Bekr Muhammed bin Abdullah ibnû'l Arabî el-Endülüsî el- Mâlikî)
- Tefsîru'l Kur'ânî'l Hakîm [Tefsîru'l Menâr ismiyle meşhur] (Muhammed Reşid Rızâ)

ULÛMU'L KUR'ÂN:

- El-Burhân fî Ulûmu'l Kur'ân (Bedreddin Muhammed bin Abdullah bin Bahadır ez- Zerkeşî)
- El-İtkân fî Ulûmi'l Kur'ân (Celaledin Abdurrahman bin Ebî Bekr es-Suyûtî)
- Menâhîlu'l İrfân fî Ulûmi'l Kur'ân (Ebû Abdullah Muhammed Abdulbaki bin Yusuf bin Ahmed bin Ahmed bin Ulvan el-Mâlikî ez-Zürkânî)

HADİS:

- Fethu'l Bârî şerhu Sahîhi'l Buhârî (İmam Hafız Ahmed bin Ali bin Hacer El Askalani)
- İrşâdu's Sârî li şerhi Sahîhi'l Buhârî (Ebu'l Abbas Şehabeddin Ahmed bin Muhammed El Kastalani)
- Şerhu Sahih-i Müslim (İmam Ebu Zekeriya Muhyiddin Yahya bin Şeref bin Meri bin Hasan el-Hazami el-Havrani en-Nevevî)
- El Menhelu'l Azbu'l Mevrûd şerh Süneni Ebî Dâvud (Mahmud Muhammed Hattab es-Sübki)
- Tuhfetu'l Ahvezî Şerh Câmi'i't Tirmizî (Ebu'l Ûlâ Muhammed Abdurrahman bin Abdurrahim el-Mübârekfûrî)
- El Câmiu's Sağîr fî Hadisi'l Beşîri'n Nezîr (Hâfız Celâleddin Abdurrahman bin Ebu Bekir es-Suyûtî)
- Es Silsiletu's Sahîha ve'd Daîfeh (Muhammed Nâsıruddin el-Albani)

HADİS TERİMLERİ:

- El Bâisu'l Hasîs fî Marifeti Ulûmu'l Hadîs (İmam İsmail bin Kesir)
- Tedrîbu'r Râvi fî şerh Tadrîbi'n Nevevî (Abdurrahman bin Ebi Bekir bin Muhammed bin Sabıkuddin Celaledin es-Suyûti)
- Dav'ul Kamer alâ Nuhbeti'l Fikr (Muhammed Ali Ahmedeyn)
- Kitabu'l Hadîsi'l Ma'rûf bi Mukaddimeti ibni's Salah (İmam Hafız Ömer Osman bin Abdurrahman bin Osman bin Musa bin Ebi'n Nasari eş-Şehruzuri eş-Şafîi)
- Et Tadrîb ve't Teysîr li-Ma'rifeti Süneni'l Beşîri'n Nezîr fî Usûli'l Hadis (İmam Ebu Zekerîya Muhyiddin Yahya bin Şeref ibn Meri bin Hasan el-Hizami el-Havrani en Nevevi)
- El Medhal fî Ulûmi'l Hadis (Şeyh Muhammed es-Semahi)

AKİDE:

- Şerhu'l Akîdeti't Tahaviye (İbn Ebi'l İz el-Hanefî)
- Maaricu'l Kabûl bi-Şerh Süllemi'l Vusû'l ilâ İlmi'l Usûl fi't Tevhid (Şeyh Hafız bin Ahmed el-Hakemî)
- El-İmân (Ebu'l Abbas Takiyyuddin Ahmed bin Abdulhalim bin Abdusselam ibn Teymiye)
- Gruplar ve ayrılıkları konusunda birçok kitap: Şiiler, Mürcie, Mutezile, Cebriyye, Hâriciler...

FIKİH:

- Fi Fıkhî'ş Şafîiye. Ebu Şuca'nın kitabı ve şerhi.
- Şerh İbn Kasım limetni Ebi Şuca'. (Muhammed ibn El Kasım El Gazi Eş Şafî Ebu Abdullah Şemseddin.)
- Nihayetu'l Muhtac ile şerhi'l Minhac. (Muhammed bin Ahmed bin Hamza.)
- El İkna fî halli elfaz Ebi Şuca'. (Muhammed bin Ahmed Eş Şer-bini.)
- El Muhezzeb fî fıkhı İmam Eş Şafî. (Cemaleddin bin Ali bin Yu-suf El Feyruzabadi.)
- El Mecmuu Şerh El Muhezzeb. (Ebu Zekeriyya Muhyiddin bin Şeref bin Meri Hasan El Hizamî El Havranî En Nevevî.)
- El Aşmaviye. (Abdulbari El Aşmavî.) Şerheden: Abdulmecid Eş Şiravebî El Ezheri fî fıkhı'l Malikîye.
- Nuru'l İzah ve Necatu'l Ervah. (Hasan bin Ammar Eş Şirnebla-li.)
- El Umdetu fî fıkhı İmami's Sünne Ahmed bin Hanbel Eş Şibanî. (İmam Muvaffakuddin Ebi Muhammed Abdullah bin Ahmed bin Muhammed Kudame bin Mikdam bin Nasru'l Makdisî El Cemaili Summe Es Salihi El Hanbelî.)
- El Mugannî. (İmam Muaffakuddin Ebu Muhammed Abdullah bin Ahmed bin Muhammed Kudame bin Mikdam bin Nasru'l Makdisî El Cemaili Summe Es Salihi El Hanbelî.)
- Subulu's Selam Şerh Bulug El Meram min Edilleti'l Ahkâm. (İmam Muhammed bin İsmail El Yemeni Es San'anî.)

- El Muhalla bi'l Êsêr. (Ebu Muhammed Ali bin Ahmed bin Said bin Hazm Ez Zahirî.)
- Neylu'l Evtar şerh munteka'l Ahbar. (Muhammed bin Ali bin Muhammed bin Abdullah Eş Şevkanî.)
- Fıkhu's Sünne. (Seyyid Sabık.)

USULU'L FIKH:

- Muhtasar Munteha's Sual ve'l Emel fî ilmey El Usul ve'l Cedel. (Ebu Amru Osman bin Ömer bin Ebi Bekr.) İbn El Hacib olarak bilinmektedir.
- Et Tahrir. (Muhammed bin Abdulvahid bin Abdulhamid bin Mesud El Kemal bin Humameddin.) Sivas asıllı. Daha sonra El Kahirî. El Kemal bin El Humam adıyla ünlendi.
- El Burhan. (İmamu'l Haremeyn El Cuvey.)
- El Mustasfa fî ilmi'l Usul. (Ebu Hamid Muhammed bin Muhammed bin Muhammed El Gazali Et Tûsi.)
- Usûlu'l Fikh. (Ebu Zehra.)
- Usûlu'l Fikh. (Abdulvehhab Hilaf.)
- Cem'u'l Cevamiu fi usûli'l fikh. (Abdulvehhab bin Ali bin Abdulkafi Es Sebkî.)
- El Fusul fi'l Usûl. (Ebu Bekir Er Razi Ahmed bin Ali El Cesas.)
- El Mutemed fî usûli'l Fikh. (Ebu Huseyin Muhammed bin Ali bin Et Tayyib El Basari El Mutezili.)
- El Mahsul fi ilmi'l usûl. (Muhammed bin Ömer bin El Huseyin Er Razi.)

- El İhkam fi Usûli'l Ahkâm. (Seyfeddin El Âmedî.)
- İrşadu'l Fühul İlâ tahkiki'l hak min ilmi'l Usûl. (Muhammed bin Ali bin Muhammed bin Abdullah Eş Şevkanî.)
- El Muvafakat fi usûli's Şeria. (Ebu İshak Eş Şatîbî.)
- Usulu'l Fıkh. (Muhammed El Hudri Bek.)
- Et Temhid fi Tenzili'l Furu' ala'l usûl. (Abdurrahim bin El Hasan bin Ali El İsnevî Eş Şafî.)
- Musellemu's Subut fi usûli'l fıkh. (Muhibullah bin Abdüşşekur El Bihârî.)

EZBERLENENLER:

"Kim metinleri ezberlerse sanat sahibi olur."

- El Ecrumiyye Metni. (Ebu Abdullah Muhammed bin Muhammed Es Sanhaci) (İbn Âcrum adıyla bilinmektedir).
- Elfiyet-i bin Malik. (İbn Malik.)
- Katru'n Neda ve belli's Sadâ.
- Fıkıhta Ebu Şuca'nın metni diye ünlü El Gaye ve't Takrib Metni. (İmam El Kadi Ahmed bin El Hüseyin bin Ahmed El Asfahanî.)
- Buhari ve Müslim'den birçok hadis... Fıkıhta gerek ibadetler, muameleler, âdâb ve sünnetten gerek mekruhlar, gerek (ibadetleri) geçersiz kılıcı durumlar olsun rükün ve şartlar hakkında çok fazla ezber yaptım... Genel olarak fıkıh kitaplarından duyduğum tüm hadisleri iyi bir şekilde ezberliyor ve yazıyorum.

SÖZLER:

- İşleri vakitlere dağıtmak ve vakti boşa harcamamak insanı Allah'ın başarılı kılmasıyla istediğine ulaştırır.

ESERLER:

- Haram Aylarda Savaş. (Üniversite tezi).
- Tevbe Sûresi'nin Tasvir Ettiği Üzere Kur'ân'ın, Düşmanlarına Karşı Takındığı Tavrı. (Doktora tezi).
- Allahu Ekber... Ezher Şeyhi İstifa Etmeli.
- Zulme 'Hayır' Deyin.
- Hak Söz.
- Yönetici Çeşitleri ve Hükümleri.
- Necm Tefsiri.
- Kamer Tefsiri.
- Tarihe Şahitliğim. (en-Nür li'l İ'lâmi'l İslâmî, Danimarka, 1432/2011)

* * *

ÖNSÖZ

Allah'a hamdolsun, salat ve selâm Allah Resûlü'ne olsun.

Allahu Teâlâ şöyle buyuruyor:

“Sen onların dinine uyuncaya kadar ne Yahudiler ne de Hıristiyanlar senden razı olurlar.” (Bakara, 120)

Bir başka âyette ise şöyle buyuruyor:

“(Ey mü'minler!) Kâfirler de putperestler de Rabbinizden size bir hayır indirilmesini istemezler. Hâlbuki Allah rahmetini dilediğine tahsis eder. Allah büyük lütuf sahibidir.” (Bakara, 105)

“Ehl-i kitaptan çoğu, hak ve doğru olan kendilerine apaçık belli olduktan sonra sırf içlerindeki kıskançlıktan ötürü sizi imânınızdan vazgeçirip küfre döndürmek isterler.” (Bakara, 109)

“Onlar eğer güçleri yeterse, sizi dininizden döndürünceye kadar size karşı savaşa devam ederler.” (Bakara, 217)

“(Onlar) bir mü'min hakkında ne ahid tanırırlar ne de andlaşma. Çünkü onlar saldırganların ta kendileridir.” (Tevbe, 10)

kureselkitap.com

AMERİKA
VE İSLÂM'A KARŞI SAVAŞI

Yüz yıldan fazla süredir Amerika İslâm'a karşı savaşıyor. Tarih buna en büyük tanıktır ve Amerika'nın sebep olduğu trajedilerle doludur. Bu kadar özet şekilde bunu açıklayamam ancak bu dava ve bana karşı yapılan suçlama ancak Amerika'nın İslâm'a karşı sürekli, uzun ve vahşi saldırısının bir uzantısıdır.

Amerika'nın İslâm'a kötülüğü yeni bir şey değildir. Bu davada gördüğümüz, hem uzantı hem de tesir açısından İslâm'a karşı kötülüklerin en yenisi, en çirkini ve en iğrencidir. Amerika'nın yaptığı plan, havayı kirletme ve zehirleme adına yüksek derecelere ulaşmış ve saldırıyı sadece Müslümanlara karşı değil aynı zamanda Allahu Teâlâ'nın sözlerine ve yüce ilâhî vahye karşı kılmıştır. Öyle ki, muhakeme için Allah'ın kelâmı sunuluyor. Hutbeler ve dinî dersler, suçlama delili olarak gösteriliyor. Bundan daha büyük saldırı mı olur?

Bu dava, Allah'ın kitabı Kur'an'a açık saldırı sayılır. İnsanların öldürülmesi ile İslâm'ın öldürülmesi arasında fark vardır. Amerika'nın, Afrika ve Asya'da açlık, yurtlarından etme, ihanet ve düzensizlik vesileleriyle insanları öldürmeye gücü yetse de İslâm'ı öldürmeye ve Kur'an'ı ortadan kaldırmaya güç yetiremez. Eğer Amerika bunu düşünürse Allah onu helâk eder ve Sovyetler Birliği'ni yeryüzünden kaldırır. Çünkü Allah, dininin kalacağına güvencesini vermiş, kitabını koruma sorumluluğunu üzerine almıştır:

"Şüphesiz zikri (Kur'an'ı) biz indirdik ve onun koruyucuları da elbette biziz." (Hicr, 9)

Amerika'nın, başka türden anlamadığı maddi bir üslupla; bu din, yüksek elektrik akımı gibi güçlü gerilim sahibidir. Kim ona yaklaşırsa çarpılır. Amerika'nın bu davada yaptığı; hutbe ve dinî derslerde söylediklerimi yargılamaktır. O söylediklerimin hepsi ise Allah'ın Kitabı'ndan ve Peygamberi'nin (*sallallahu aleyhi ve sellem*) sünnetindedir. Amerika Allah'ın Kitabını ve İslâm dinini yargılıyor ve dünyanın dört bir yanında öldürdüğü insanlar gibi İslâm'ı öldürmenin de kolay olduğunu sanıyor.

Amerika'nın ne için İslâm'ı öldürmek ve Kur'an'ı yıkmak istediğini Müslümanlar ve diğerleri anladı. Benim tüm yaptığım İslâm davetini tebliğ etmektir. Ben Allah'ın sözleriyle konuştum. İslâm dinini yayıyorum. Bunun dışında bir şey yapmadım. Başka hiçbir suç işlemedim. Benim hiçbir şey yapmadığımı kendiniz itiraf ettiniz. Herhangi bir şey yapmakla suçlanmadım. Yönlendirilen suçlamaların tümü İslâm sözlerine karşı, benim sözlerime karşı değil!

Eğer Müslümanlar yeryüzünün doğusunda Yahudiler de batısında olduğunda olacak savaşı düşünürsek, işte o, bu savaş! Ya da Nixon ve Reagan'ın ve de diğer Amerikan başkanlarının düşündüğü gibi savaş, Megiddon Ovası'nda olacak ve iddia ettiklerine göre Müslümanları yenecekler. Ancak bana karşı açılan davadan hedef İslâm kelimesinin kendisini yıkmak! Çünkü öğrendiğim tek gerçek bu. Yani ben İslâm'ı öğretmekten başka bir şey yapmadım. Ceza davalarında öldürme, hırsızlık, uyuşturucu satma suçlarıyla uğraşırsınız. Yani saldırgan eylemlerle! Ama benim davama gelince böyle bir şeyle ne yakından ne de uzaktan ilgisi vardır. Bu davada benim hutbe ve derslerde söylediğim İslâmî kelimelerle uğraşıyorlar. Sizler benim bir şey yapmadığımı biliyorsunuz. Hiçbir suç eylemi işlemedim. İlk iddianamede ismim geçmiyordu. Beni Dünya Ticaret Merkezi sanıklarıyla da suçlamadınız. Tek suçum İslâm'ı öğretmek.

Vize aldım, Green Card (sürekli ikamet kartı) aldım. Girdim çıktım, geldim gittim, Amerika'nın doğusundan batısına hareket ettim.

Eğer sizin iddia ettiklerinizden birini yapmış olsaydım girmez çıkmaz, hareket etmez, aksine kaçardım. Siz (bunları yapmışsam, ben yaparken) uyuyor muydunuz? Ben girer çıkarken beni yakalamamanız uyuduğunuza delil teşkil etmektedir. O zaman yargılanmayı siz daha çok hak ediyorsunuz. Eğer siz uyanıktınız da beni yakalamamışsanız ya hainsiniz ya da akli olmayan ahmaklarsınız. Eğer bunlardan biri olmamışsa ben suçsuzum ve bu suçlardan hiçbirini işlemedim.

Mahkeme adamlarının yaptıklarıyla değil de söylediklerimle ilgilendiğinin delili ise benim basın toplantılarımı dinleyip durmaları, hutbelerimin kasetlerini getirip dinlemeleridir. Tüm bunlar benim sözlerim mi? Hatta gerçekleri gizleyip sözlerim hakkında doğru olmayan şeyler söylemeyi deneseler de sadece sözlerle ilgilendikleri gayet açık. Gerçekleri örtme, söylediklerim hakkında yalan ve iftira atma girişimlerinin, birçok meselede İslâm hakkında attıkları yalan ve iftiraların ardından bunları İslâm'ın, Kur'an'ın, Allah Resulü'nün (*sallallahu aleyhi ve sellem*) söylediğine, Allah'ın emrettiği şey olduğuna ta-nıklık etmesi için bir İslâm âlimi getirmemize de müsaade etmediler. Sanki savcı İslâm'ın tümünü biliyor. Kendini İslâm dini uzmanı makamına koydu. Oysa İslâm hakkında hiçbir şey bildiği yok.

Ben sadece okullarda, cami ve üniversitelerde İslâm'ı öğretiyorum. Bunun dışında bir işim yok. Sonra savcılık birimi gerçekleri saklayıp sözümünden maksadı değiştirmeye çalışıyor. Jüri üyelerinin İslâm'ın gerçekten ne demek istediğini, Kur'an'ın gerçekten ne demek istediğini duymalarını engelliyor.

Savcılığın elinde sunabileceği bir delil bulunmuyor. Bir yerde bomba kurmam ya da koymam akıl işi değil. Bu benim işim değil. Bu İslâm davetçisinin işi değil. Bunu fiziksel açıdan da, bir İslâm âlimi olarak prestij ve statü açısından da yapamam. Bu da bu davada saldırının sadece İslâm'a olduğunu göstermektedir.

Hayatta tek odaklandığım, faaliyet gösterdiğim ve çalıştığım alan insanlara İslâm'ı öğretmektir. İnsanlara camilerde, okullarda Kur'ân'ın ne dediğini söylüyorum. Eşlere sorunlarını nasıl çözeceklerini söylerim, iş adamlarına kazancın iyi olanını, kötü olanını söylerim. Tüm yaptığım İslâm'ı öğretmek.

Telefonum dünyaya açılan tek kapım. Onu İslâm davetinde etkin bir araç olarak kullanıyorum. Amerikan hükümeti, telefon aracılığıyla komplo planladığıma dair hiçbir delil sunmamasına karşın, jüri üyelerini telefon görüşmelerinde kasıt olmamasına karşın, bu görüşmelerin suç eylemi olduğuna iknâ etmeye çalıştı. Şahısları ve numaralarını sundular. Aramızda geçen konuşmaları da ne olduğunu da sunmadılar. Dürüstlük ve güvenilirlik nerede savcı?

Amerika Bosna'da Müslümanları zayıf düşürmek için büyük çaba sarf etti. Onları silahtan alıyordu. Beyaz Saray ve (kongre) diplomatik olarak silah yasağını kaldırma mevzuunda klişeleşmiş bir üslupla çalışmaya başladı. Böylece Amerika, Sırların yüz binlerce Müslüman'ı öldürmesine, kadınlara tecavüz etmesine ve çocukları yersiz yurtsuz bırakmalarına ortak olmuş oldu. Almanlar Hırvatları en büyük güç merkezine koyuyordu. Ruslar da Sırları güçlendirmeye çalışıyordu. Başlarında Amerika olmak üzere hepsi de Müslümanların azledilmesi ve zayıf düşürülmesi üzerinde toplanıyordu. Tüm plan, Balkan topraklarında Müslümanların yıkılmasıydı.

Ey tüm âlem! İslâm'ın şiddetle, orduların savaşıyla, milyonlarca dolar harcanarak ve yalanla, kandırma, bozgunculukla, bunun gibi sahte yargılamalarla durdurulması mümkün değildir. Yetkililerin İslâm'a karşı bu yollarla direnmesi mümkün değildir. Siz neyden korkuyorsunuz? Kimin menfaatine çalışıyorsunuz? Neden hakikati dinlemiyorsunuz? Amerika istese de istemese de gelecek İslâm'ın olacak. Kur'ân bunun müjdesini veriyor. Tarih buna işaret ediyor. Bunu her yerde ve gittiğin her mekânda göreceksin. Nijerya'da, Hindistan'da, Bangladeş'te, Pakistan'da, Mısır'da, Ortadoğu'da,

Amerika'da ve hatta Amerika'nın hapisanelerinde. Hapishanelerde Müslüman mahkûmların ahlâkı gibi ahlâk göremezsiniz.

ABD'nin gücü ve otoritesi ile bu İslâmî gücü durdurarak, durdurmaya kalkarak kendi duygularını incitmemelidir. Zira bu bağlamda yaptıkları ile ancak kendilerine zarar verirler. İslâm'ı durdurmaya kalktıkları takdirde iflas ve yolsuzluk biçerler. Amerika İslâm'a karşı savaşıyor ve İslâm'a karşı düşmanlığını her yerde ortaya koyuyor.

Amerika İslâm'ın en büyük düşmanı oldu. İslâm'a karşı bu düşmanlığı çeşitli suretler aldı. Kongre, her yerde İslâmî uyanışı vura-bilme gayesiyle İslâmî hareketlerle İslâmî köktendinciliği araştırıp incelemek için peş peşe yaklaşık 120 oturum düzenledi. Gerek akademisyenlerden gerek siyâsîlerden bir dizi uzmanın tanıklıklarını dinledi. Bu uzmanlar İslâmî hareketlerden, modern İslâmî davetlerin içeriğinden bahsettiler. Konuşmalarının büyük kısmı, isimlendirdikleri şekliyle "İslâmî olgu" nun teşhisi, tanımlanması, hatlarının belirlenmesi ve ortaya çıkış sebepleri üzerinedir.

Amerika'da yine İslâm'a karşı çıkma ve zarar verme adına oryantizm kampanyaları başlatıldı. Birçoklarının gözünde İslâm, düşmanlıkta Batı'nın Sovyetler Birliği'ne alternatif olarak yönelebileceği bir aday olarak görüldü. Dahası İslâm, birçok meşhur gazete için çekici bir unvan idi. Kitaplarda da İslâm'ın başlıktan bir parça olması, bu kitabın satışlarının patlamasını sağlar.

Çok uzun olmayan bir süre önce Time dergisi bir makale yayınladı. Kapaktaki başlık "İslâm ve Kılıç" idi. Kapağa bir de İslâm'ı ifâde eden bir minare çizilmişti. Yanında da bir tüfek resmi vardı. Son senelerde Batı'da yayımlanan kitap ve gazeteleri şu başlıkların kapladığını görürsün: "İslâm'ın hançeri", "Çılgın İslâm", "Batı'ya İslâmî tehdit", "Mücadeleci İslâm" vesaire. Hattâ öyle ki, ister kitap ister dergi ister gazete ya da başka bir şey olsun, ne zaman medyasal bir çalışma yayımlanacak olsa, muhakkak ki bu yayını İslâm'ın

tehlikesinden ve teröründen bahseden bir şeyle dolduruyorlar. O kadar ki iş, Amerika’da birkaç sene önce “Siyah Emmanuel” adlı bir film yayınlamalarına kadar vardı. Bu film, lanet, açık ve iffetsiz bir filmdi. Filmde bir Firavun mabesinde seks yapılıyordu ve bu iğrenç manzaralara film müziği eşlik edeceğine müezzinin sesi sunuluyordu.

İslâm ümmeti gerek akidesi gerek varlığı açısından olsun tümüyle Batı’nın hedefi. Seçenekler bazen şöyle sunulur: Bizim küresel akımda Müslümanların erimesi için çalışmamız gerekir. Bu erimeyi (yok oluşu) zorlaştıracak şeyleri tasfiye edip ortadan kaldırıyoruz. Seçenekler, fikrî ve siyasî önem arzeden şahıslar tarafından işte böyle sunulmaktadır. Aynen eski ABD başkanı Nixon’un tezlerinden birinde sunduğu gibi.

Bununla birlikte Batı’nın kararının doğu milletleri üzerindeki siyasî etkisi büyüktür. Hattâ şöyle desem hiç de abartmış olmam: “Önem arz eden kararların mercii Batı olmalıdır.” Bu önemli kararların arasında da İslâmî uyanışla ya da Arap ve Batı medyasının isimlendirdiği şekliyle “aşırı dincilik”le ilgili konular yer almaktadır. “Aşırı dinciliği” yüksek düzeyde incelenmesi, Doğu’daki ve Batı’daki karar yapma merkezleri arasında istişare edilmesi gereken önemli konulardan biri olarak görüyorlar. Dahası Batı tüm çirkinliğiyle İslâmî uyanışla ilgili bir kararın sadece Amerika tarafından alınmasını talep ediyor.

* * *

kureselkitap.com

HİLÂFETİN DÜŞÜRÜLMESİ VE
ASKERÎ DARBELER

İslâmî hareketlerin her yerde peşine düşülmekte, öncüleri öldürül-
mekte, liderleri ezilmekte, düşünürleri alenen idam edilmektedir. İşte Amerika; Müslümanlar arasındaki bağlantı ve İslâm ülkeleri arasındaki birlik tezahürlerinin sonuncusu olan İslâm halifeliğini düşürmek için müttefiklerle çalıştı. Öyle ki Mustafa Kemal'i şişirdiler ve ondan sahte bir kahraman yaptılar. Lozan Antlaşması'nda İngiltere dışişleri bakanı Mustafa Kemal'e Türkiye'yi teslim etmek için dört şart koştu:

1. Halifeliğin düşmesi
2. İslâmî anayasanın düşmesi
3. Laik bir devlet olarak ilan etmesi
4. İslâm'ın şiarlarına karşı savaşması

O da kendileriyle anlaştı ve bu şartları tam olarak yerine getirdi. Laik bir cumhuriyet oluşturdu. İslâm'a karşı savaştı, İslâm sembollerini engelledi.

50'lerde; İslâm'ın uzun süre ortadan kaybolmasının ve her yerde peşine düşülmesinin ardından Adnan Menderes -kendisinden başkasının kurtulamadığı garip uçak kazası hadisesinden sonra- Türkiye'ye İslâm adına az da olsa bir şeyleri döndürmeyi denedi.⁶ Adalet

6. Tam adı Ali Adnan Ertekin Menderes olup Türkiye tarihinde demokratik yolla seçilen ilk siyasi liderdir. 1950-1960 yılları arasında başbakanlık yaptı. 1946 yılında Türkiye'de kanuni sıfatına haiz dördüncü muhalefet partisi olan Demokratik Parti'nin kurulmasına iştirak etti. Ordu kendisini 1960 yılında bakanlar kurulunun iki üyesiyle birlikte idam etti. Böylece Menderes, askeri darbeden sonra idam edilen son Türk siyasi kişi oldu. Türkiye Cumhuriyeti tarihinde anısına mozole yapılan 3 siyaset adamından biridir. Diğerleri ise Mustafa Kemal ve Turgut Özal'dır.

Partisi lideri Menderes; ezanın tekrar Arapça okunması, Ayasofya Camii'nin müzeye çevrildikten sonra tekrar camileştirilmesi, bazı Kur'ân okullarının yeniden açılmasına izin verilmesi, Kur'ân'ın Arapça okutulması (ders olarak) projelerini içeren İslâmî programıyla seçimlere girdi. Menderes başarılı oldu, halkın yönelimi ortaya çıktı ve Mustafa Kemal'in partisi düştü.

Menderes bunu (programını) uygulamaya başladığında; 1969 yılında ezan (Arapça olarak) Türkiye'ye geri döndü. Amerika da bu zorlu çabaların ardından ve peş peşe 3 yüzyıl sonra İslâm'ın geri döndüğünü gördü. Amerika Washington'da kırmızı ışığa bastı ve ordu tarafından yönetilen çevreler arasındaki Masonların düğmeleri yandı. Menderes'e karşı darbe yapıldı ve Adnan Menderes idam edildi.

Başka bir parti liderinin de yeni bir girişimde bulunup aynı programla seçimlere girmesi, bazı İslâmî şeyleri döndürmesiyle Amerika bir kez daha düğmeye bastı ve Süleyman Demirel'e karşı da darbe yapıldı. Askerî yönetim ilan edildi.

1980 yılında İslâmî parti yönetime gelip de İslâmcılar 8 bakanlığı teslim alınca ve Türkiye parlamentosu kubbesi altında bir mescid inşa edilince, 300 bin Müslüman gencin katıldığı gösterilerde İsrail bayrağı yakılıp Türkiye'ye İslâm'ın dönmesinin gerektiği açıklanınca Batılı çevrelerde uyarı hali ilan edildi. Amerika düğmeye bastı. Ancak Selamet Partisi'nin lideri Necmettin Erbakan Avrupa'daydı. Bu nedenle Mustafa Kemal'in putlarını dikip, tüm yol ayrımlarına ve her tepeye koyabilmek için her yerden para dilenecek yeni Türkiye hükümetinin gelmesi için darbe bir hafta; yani Necmettin Erbakan dönene kadar gecikti.

Amerika ve diğer İslâm düşmanları arasında, üzerinde ittifaka varılmış, genel bir kural bulunmaktadır: "Kendisini vurmamızın ardından İslâm'ın direnmesi söz konusu olmamalıdır. Sonsuza kadar

kalması için İsrail korunmalıdır. Devam eden iki halka.“ İslâmî hareket İngiltere’ye karşı kanal savaşına girdiğinde Amerika bir kaçış bulamadı. İngiltere’ye askerî alternatifler getirilmesinin, askerî darbenin gerekliliği hususunda baskı yaptı. İngiltere de yerini Amerika’ya bırakmak için çekildi. Amerika, Arap dünyasında darbeye başladı. Bu darbe, 1949 yılında Hüsnü Ez Zaim’in getirilmesiyle gerçekleşti. Kendisini İsrail’in güvenliğini korumak için getirdiler. Darbe tamamlandı. Hüsnü Ez Zaim Suriye’de Amerikan Büyükelçisi tarafından getirildi. Sonra Hüsnü Ez Zaim’in -Amerikan istihbaratından birinin dediğine göre- vaktin adamı, kazanç getirecek bir at olmadığını gördüler.

Amerikan Merkezî İstihbarat Ortadoğu yetkilisi, “Milletlerin Oyunağı” adlı kitabında şöyle diyor: “Amerikan hükümetinin, 1947’nin başlarındaki raporlarından ve gizli belgelerinden anlaşıldığına göre o dönemde diplomasimizin ve istihbarat birimlerimizin üzerinde oldukları halin, bazı Ortadoğu ülkelerinin liderliklerinde değişiklik yapması gerekirdi.” Daha sonra Amerika Dışişleri Bakanının, temiz (safi) olmayan yöntemlerle bile olsa müdahale kararına işaret ediyor. Sonra bazı istihbaratların raporlarına ve Amerikan Merkezî İstihbaratının 1950 yılında Mısır’da askerî bir darbe planlayan gizli askerî bir örgütün liderleri olarak sunduğu subaylarla görüştüğüne dikkat çekiyor. Sonra bu darbenin sebebinin, Mısır’daki İslâmî bir cemaatin ciddi bir şekilde gerçekleştirmek için çabaladığı halk devriminin gerçekleşmesi olasılığını uzaklaştırmak olduğuna işaret ediyor.

Amerika’nın bakışları Mısır topraklarına yöneldi. Bazı istihbaratlar subaylarla iletişime geçti. Abdunnasır’ın kabul edilebilir adamları olduğuna karar verdiler. 1952 yılında darbe gerçekleştirildi. Amerikan istihbaratından bir adam, Abdunnasır ve iş arkadaşlarından şu üç şeyi yapacaklarına dair bağlayıcı bir söz aldı:

1. İslâmî hareketi vurmak.
2. Ezher'i ortadan kaldırmak.
3. Kalıcı olabilmesi için İsrail'in güvenliği hakkında güvence vermek.

Komplonun uygulanmasını bu adamlar üstlendi. Gençler öldürüldü. On binlercesi hapishanelere sürüklendi. 1954 ve 1955 vuruşu, taşlanmış şeytana peş peşe onlarca sene ortam oluşmasını sağladı.

1964 yılında Amerikan İstihbaratı Abdunnasır'a, orada gizli bir İslâmî akımın bulunduğu ve İslâmî hareketin yeniden vurulması gerektiği yönünde bir rapor sununca Batılı gazeteler şöyle yazdı: "Eğer Abdunnasır İslâmî hareketi ortadan kaldırdığını sanıyorsa kuruntu içindedir. Çünkü Arap Yarımadası ülkelerindeki sürgünlerinde (sürgün edildikleri ülkelerde) faaliyetlerini yenilemeye başladılar." Abdunnasır bunlarla (İslâmcılar) yeniden çatışmaya girmek dışında bir alternatif bulamadı. Aradan birkaç ayın geçmesiyle yeni komplo başladı. Abdunnasır, Lenin'in kabrinin üzerinden şöyle ilan etti: "Bize karşı bir komplo yapıldığını keşfettik. 17 bin genci tutukladık. Birinci seferde affetmişsek de ikincisinde affetmeyeceğiz." Seyyid Kutub ve yanında daha başkaları şehid edildi. Bundan 7 ay sonra ise İsrail ilerleyecekti. İslâm bölgede bir tehlikeye dönüştü. Bu sefer komployu uygulayan parmaklar, İslâm'ın bağırsaklarını parçalayan pençeler, bu tağutların ve askerî yöneticilerin pençeleri oldu.

50'lerde istihbaratların raporları Amerikan hükümetine sunuldu. Raporlarda şöyle deniyordu: "Her şeyin çözülmesi mümkün. Ancak bölgedeki tehlikeli engel İslâmî harekettir." İslâmî harekete karşı kumar ve bahis söz konusu! Batılı çevreler buna işaret ediyor.

Sizler; Yahudiler ve Arap yöneticiler, onlar ayakta oldukça ayaklarınızı sabitleştiremeyeceksiniz. Onları ezer, öldürür, varlıklarını sona erdirebilirsanız huzur içinde olursunuz, sizi endişelendirip

uykularınızı kaçırarak bir şey kalmaz. İslâmî davete karşı komplolar gece-gündüz, gizli-açık devam etti.

* * *

AMERİKA:
MÜSLÜMANLARIN EZELÎ DÜŞMANI

Amerika'nın, İslâm'ın ezeli düşmanı olduğunu gösteren en açık şey, eski ABD Başkanı Nixon'un "Sıcak Fırsat" adlı kitabında yazdığıdır. Bir grup analist bu kitabın, 9 kitabı arasından kesinlikle en önemlisi olduğunu söylüyor. Kitap yedi bölümden oluşuyor. Bu kitapta bizi ilgilendiren ise Müslümanlara tahsis ettiği beşinci bölüm! Kendisinin "1999, Savaşsız Zafer" adlı başka bir kitabı da bulunmaktadır. Yani bu miladî yüzyılın sonunda (geçtiğimiz yüzyılı kastediyor) Amerika için, düşmanlarıyla savaşa girmeye gerek kalmaksızın bir zafer elde edecek. Sonra "savaş meydanları" başlığı altında bir bölüm tahsis ediyor. Savaş meydanlarının nerede olacağını tahmin ediyor olabilir. 3. Dünya'da olacağından bahsediyor. Devler arasındaki çatışma şiddetlenirse savaş meydanı 3. Dünya olacak. O da büyük oranla İslâm dünyası oluyor. Bu devler arasında uyum ve ittifak hâlinde ise İslâm dünyası da Allah Resûlü'nün (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şu hadisini tasdik eder şekilde üzerine toplaşıp üşüşecekleri bir ganimet olacak:

"Ümmetler, milletler, insanların birbirlerini sofraya davet etmeleri gibi birbirlerini sizin üzerinize davet edecek ve üzerinize üşüşecekler."

Birisi sordu: -"Bizim azlığımızdan mı?"

Allah Resûlü: -"Hayır, aksine siz o gün çok olacaksınız. Fakat selin sürüklediği çer çöp gibi... Allah, düşmanlarınızın kalbinden size karşı duydukları korkuyu kaldıracak ve sizin kalbinize de 'vehn' atacak" dedi.

Yine birisi sordu: "Ey Allah'ın Resûlü, vehn nedir?"

Cevap verdi: “Ölüme karşı isteksizlik ve dünya sevgisi!”⁷

Gorbaçov Amerika’yı ziyaret ettiğinde Nixon şöyle diyor: Rusya ve Amerika’nın İslâmî köktendinciliği vurmak için katı bir işbirliği yapması gerekir. Nixon’un, Gorbaçov ve Reagan ile görüşme sırasında düşündüğü bu. Bu düşmanlık ve bu vahşi savaş, Doğu ile Batı arasındaki uzlaşmanın; “İslâmî köktendinciliği“ vurmak için varılan uzlaşmanın meyvelerindedir. Hıristiyan köktendinciliğe gelince faaliyet ve güçte büyük ilerleme kaydetti. Nixon da bunu destekleyip güçlendirmek, İslâmî köktendinciliğin de kökünü kazımak istiyor. Kökünü kazımak için de işbirliğine çağırıyor.

Nixon şöyle diyor: “Arapların Yahudilerle çatışması, İslâmî köktendincilerle İsrail ve ılımlı Arap ülkeler arasında çekişme yönünde geliyor.” Ayrıca şöyle diyor: “Batısından Endonezya’ya kadar İslâm dünyasında İslâmî köktendincilik, şiddet içeren değişikliğin temel aracı olması itibariyle komünizmin yerini aldı. Yani komünizmi kastedtiğimiz ‘terör’ artık bitti. Batı’dan Endonezya’ya İslâmî uyanış, onun yerini aldı. ” Nixon kitabını çeşitli tutucu ifâdelerle dolduruyor. Bunlardan birini burada zikrediyoruz: “Amerika 200 yıl önce zayıf ve fakirken bizi kalıcı kılan inancımızdır. 3. Yüzyılımıza girer ve önümüzdeki yeni milenyumunu karşılarken inancımızı yeniden keşfedip onu canlandırmalıyız.”

Öyleyse Nixon da radikal köktendinciliğe inanıyor ancak kendisi radikal değil (öyle sayılmıyor). Çünkü İslâm davetçisi değil!

Amerikalı başkanlar nasıl oluyor da bin yıl (milenyum) akidesine ve Mesih’in döneceğine inanıyor? Eğitimli sınıf ve din adamlarının yanısıra Amerikalılar bu savaşa nasıl imân ediyor? Hepsisi de bu davaya inanıyor. Savaşın olması kaçınılmaz. Büyük dünya savaşı

7. Sünen-i Ebu Davud, Hadis no: 4294. Müsned-i Ahmed, Hadis no: 22019. Beyhaki, Delâilü’n Nübüvve: 6/534.

olacağını söylediler. Armageddon savaşı ya da Megiddo Ovası Savaşı. Bu, Filistin’de küçük bir ovadır.

Nihaî dünya savaşının, askerlerinin sayısı 4 milyonu bulan ordular arasında yapılacağını ve bugünlerin neredeyse 2000 yılında olacağını, o vakit çatışma yaşanacağını, nükleer savaş da olacağını, savaşın putperestlerle Hıristiyanlar arasında gerçekleşeceğini, sonra Mesih’in gelip kendisine inanan herkesi bulutların üzerine çıkaracağını söylediler. Yani dünyanın dört bir yanındaki Hıristiyanlar! Hatta Şikago’nun, Paris’in aralarındaki bile. Nükleer savaş bitene kadar tüm Hıristiyanları bulutların üstüne kaldıracak. Putperest müşrikler ölüyor, öldürülüp yok edilen putperestler ise onların inancına göre Kenanlılar yani Müslümanlar.

“Dini Boyut” adlı kitap Başkan Carter’in şu sözünü naklediyor: “Amerikalı 7 başkan, ABD’nin İsrail’le ilişkisinin ‘özel’ bir ilişki olmaktan öte ‘eşsiz’ bir ilişki olduğuna inandı ve bu inancı somutlaştırdı. Bu ilişki eşsiz bir ilişkidir çünkü bizzat Amerikan halkının vicdanında, ahlâkında, dininde ve inançlarında kök salmıştır. İsrail ve ABD doğal muhacirleri oluşturmaktadır ve biz Tevrat mirasını bölüşüyoruz.”

Carter’in sözünün manası şudur: Amerikalı 7 başkan Armageddon Savaşı’na imân ediyor. Kesin gözüyle baktıkları çatışmanın Davud ve Calut arasında olacağına inanıyorlar. Onlara göre Calut, Araplar, Davud da Yahudiler.

Katolik din adamlarından biri kalkıp da Reagan’dan bu davayı reddetmesini talep ederek şöyle dedi: “Falwell’e nasıl inanıyorsun ve nükleer savaşın kesinlikle olacağını zannediyorsun?” Reagan’a muhalefet eden bu kişi yine şöyle diyor: “Başkan Reagan dünyanın sonunun çok yakın olduğunu söyledi. Bunu, on birden fazla ortamda tekrar etti. Kaliforniya valisiyken, ABD başkanı iken... Evinde, Beyaz Saray’da, akşam yemeğinde, öğle yemeğinde, uydu kanalında,

telefonda, din adamlarına, siyasetçilere, liderlere, baskı gruplarına, ofisindeki adamlara ve senatörlere hatta Psychology dergisine söyledi.”

Reagan, Armageddon Savaşı'na inandığını ve dünyanın sonunun yaklaştığını kaç kez söyledi! Başkan Bush da şöyle diyor: “Falwell gibi adamlara tüm sadakatimle diyorum ki: Yahudilerin toplu katledilmesi gibi korkunç bir şey, bir daha olmayacak.”

* * *

kureselkitap.com

MÜBAREK:
BATI'NIN HİZMETÇİSİ,
DOĞU'NUN TAĞUTU

Mısır ve Amerika ... Amerika neden Mübarek'i sevdi?

Mübarek özgürlükleri ortadan kaldırdı, nefesleri kesti, konuşma özgürlüğünü engelledi, camileri polis gözetimine tâbi kıldı. İktidarının geçersiz olduğunu beyan eden tüm hatipleri hapsedi, gazetecilerin kalemlerini bombaladı. Kimsenin kendisini eleştirmesine izin vermiyor. Kendisi dokunulmaz. Mübarek'i eleştiren birey, parti ya da gazetenin ise vay haline! Güneşin arkasına saklanır. (Mübarek'ten kaçmak için) İşte bu nedenle Amerika onu sevdi.

Mübarek'in demokrasisi sahte! Onun için baskın olan görüş, tek parti düzenidir. Hükümet medyası da bu partiye tâbidir ve ona çağırır. Mübarek'in partisi parlamentoda sahtekârlıkla yüzde doksan, diğer meclislerde de yüzde yüz oranla kazanıyor. Mübarek yönetimi zamanında parlamentoda hükümetin hiçbir kararı reddedilmiyor. Parlamentoda tek var olan Mübarek ve hükümetinin görüşü. Mübarek'in demokrasi anlayışı bu! İşte bu nedenle Amerika kendisini sevdi.

Mübarek, aynen Sedat ve Abdunnasır gibi Mısır'ı ömür boyu yöneten, taç giydirilmiş bir kral. Mısır'ın yönetimi kendisinden sonra gelecek kişiye ancak ölümünden sonra –Allah onun ömrünü tüketsin- geçebilir. Kral Hüsnü, seçimlerde göstermelik aday oluyor. Çünkü hiçbir rakibi yok. 18 yıldır ülkeye hükmetmek için 3 kez adaylığını koydu. Ölene kadar da aday olacak. Her defasında da sahte seçim sonucu; gelmiş gelecek hiçbir Amerikan başkanının ulaşamayacağı oranda; yüzde doksan beşin üzerinde olacak.

Zira o, Firavun'un dediği gibi şöyle diyor: *“Ben, size yalnızca gör-düğümü (kendi görüşümü) gösteriyorum ve ben sizi doğru yoldan da başkasına yöneltmiyorum.”* (Gafir, 29) İşte bu nedenle Amerika kendisini sevdi.

Mübarek Mısır'ı demir ve ateşle yönetiyor. Polis yönetimi uyguluyor, olağanüstü hâl kanunuyla hükmediyor. Bu kanunlar olmadan Mübarek bir saat hatta bir dakika bile yönetemez. Her sene iktidarı bu kötü imajlı kanunları yerleştiremezdi. İşte bu nedenle Amerika kendisini sevdi.

Mübarek, İslâmcı düşmanlarını sokaklarda, camilerde, hapishanelerde, evlerde öldürttü. Polis kendilerine gece yarısından sonra saldırdı. Suçsuz insanları korkuttu, kadınları telaşlandırdı. Çocuklar felç oldu, sinir hastalıklarına yakalandılar. Anneler ve eşler, evlatları ve eşleri gelsin diye emniyet müdürlüklerinde rehine alındı. Sonra işkenceye başlamak üzere sıkı bağları olanlar alınıyor. Ateşte yakılıyorlar, vücutlarının hassas kısımlarından elektrik şoku veriliyor. Üzerlerine aç bırakılmış kuduz köpekler salınıyor. Elllerinden ve ayaklarından tavana asılıyorlar, başları aşağı doğru sarkıtılıp kırbaç ve kalın sopalarla dövülüyorlar. Kendilerine karşı ahlâksızlıklar yapılıyor. O kadar ki köpekler bile aynı şeyi yapıyor. Bu tür işkencelerden bazıları bana da yapıldı. Savcılıkta bana yapılmış yaklaşık 12 tür işkence kaydedildi. Mübarek Müslümanları öldürüyor ve işkence ediyor. Amerika işte bunun için kendisini sevdi.

Mübarek Mısır hapishanelerini İslâmcı düşmanlarıyla doldurdu, hapishaneleri kendilerine dar etti. Amerikan hükümetinin nafakasıyla daha başka hapishaneler de inşâ etti. New Yorker Dergisi'nin de yazdığı gibi Mübarek, Amerika'nın Mısır'a sunduğu yardımlarla hapishaneler inşa ediyor. Bu hapishaneler de doldu. Bazı Batılı gazetelerin tahminine göre Mısır'da hapsedilmiş İslâmcıların sayısı 100 bini aşıyor. Bu 100 bin İslâmcının büyük kısmı gözaltında, mahkemeye çıkarılmamış durumda. İçlerinden bazıları on yıldır

hapiste. Yine büyük kısmı hapishanelerde öldürülüyor sonra da sıkı güvenlik tedbirleri altında gömülüyor. Polis de intihar ettiği haberini yayıyor. İşte bunun için; Mübarek Müslümanları öldürdüğü ve hapsettiği için Amerika kendisini seviyor.

Mübarek rejiminde yargı aşağılanmış ve hakir görülmekte. Kendisini yüksek yargı başkanı yaptı. Öyle ki hükümler onun, askerî yargıcın onayı olmadan uygulanmıyor. Tabii ki kendisi kanun bilmiyor. Hayat konusunda olduğu gibi bu konuda da bilgisiz! Davaları ve hükümleri denetliyor. Eğer bu dava ve hükümlerde kendi hevâsına uyan bir adaletsizlik görürse bunu onaylıyor, eğer adalet görürse aynen benim davamda olduğu gibi tekrar yargılanması için geri gönderiyor. Sonra Mübarek, sanıkların normal yargıçlarının karşısında yargılanmalarını da engelledi. Çünkü sivil yargıçların adaletli olduklarını gördü. Bunun için de davaları askerî mahkemelere sevk etti. İşin gerçeğinde bu mahkemelerde yapılan yargılama değil askerî katliamdır. Bu mahkemelerdeki yargıçlar kasaptır. Kendisine sunulur sunulmaz avının katledilmesi hükmü veriyorlar. Mübarek döneminde Mısır'ın en hayırlı, verimli gençlerinden yaklaşık yüzünü ya da daha fazlasını idam ettiler. Allah Müntakim, Cabbar olanıdır. İşte bu nedenle Amerika kendisini sevdi.

Mübarek'in 90'ların başında sahip olduğu 4 milyar dolardan haberiniz var mı? Amerikan Wealth Dergisi üç sene önce bu paradan bahsetmişti. Şimdi belki de 20 milyardan fazlaya ulaşmıştır.⁸ Bu bol para nereden geliyor? Babası büyük bir şarkıcı ya da takdir gören bir

8. İngiliz The Guardian Gazetesi, Ortadoğu uzmanlarının analizine göre Hüsnü Mübarek ve ailesinin servetinin 40 ila 70 milyar dolar arasında olduğunu yazdı. Gazete bu servetin, İsviçre ve İngiltere bankalarındaki hesaplarda ve İngiltere, ABD ve Mısır'daki gayrimenkuller olmak üzere dağılmış durumda olduğunu işaret etti. Gazeteye göre Mübarek, otuz yıl içinde cumhurbaşkanı ve yüksek bir askerî yetkili olma sıfatıyla yatırım antlaşmaları aracılığıyla milyonlarca dolar kazançlar elde etti. Bu kazançların büyük kısmı ülkeden çıkarılarak İsviçre'deki UBS Bankası, Scotland Bankası gibi İsviçre ve İngiltere'deki bankalara kondu. Bu paraların bir kısmını evlere ve otellere yatırdı.

oyuncu muydu da bu paraları kazanıp sonra da Mübarek bu paraları babasından miras aldı? Yoksa bu paralar büyük kısmı, kabre benzeyen evlerde yaşayan ezilmiş halkın kanından mı elde edilmiş? Aynı şekilde çevresindeki bakanlar, korumalar, milletvekilleri, özellikle de iki oğlu da milyarlarca servet yaptı. Halkın geçim kaynaklarını kontrol altına aldılar. Öyle ki halk fakirlik, cehalet ve hastalık içinde yaşadı. İçlerinde onurlu olan günlük yiyeceğini bulamaz oldu. Amerika işte bunun için kendisini sevdi. Mübarek, hâkim kılınan, adaletsiz kanunların üstadı sayılmaktadır. Öyle ki zorbalık ve despotizmi kanunlaştırdı. Basın kanunu, sendikalar kanunu, terör kanunu, olağanüstü hal kanunu; bu kanunların hepsi de özgürlükleri engelliyor, hak sözü ortadan kaldırıyor, rejimini koruyor ve kalıcı olmasını güvence altına alıyor, tüm otoriteleri elinde topluyor. Bu; Mübarek'in iktidarda kalması ve değişmemesi Amerika'nın temennisidir. İşte bu nedenle Amerika kendisini sevdi.

Mısırlı, Arap, uluslararası insan hakları komisyonlarının ve Uluslararası Af Örgütü kuruluşlarının çığlıkları yükselmeye başladı. Öyle ki raporlarında Mısır rejiminin insanlığın bildiği tüm kötü muamele, işkence, hapisane, öldürme ve yok etme sınırlarını aştığını, özgürlük ve demokrasiyi ortadan kaldırdığını, yargının saygınlığını çiğnediğini ortaya koydular. Bağırışlar kat kat arttı ve raporlar çoğaldı. Ancak Amerikan hükümeti bu bağırışları duymuyor. Bu raporları görmüyor. Neden? Çünkü aşk! Aşk kör ve sağır eder. İşte bu nedenle Amerika onu sevdi.

Dedim ki hayır! Bu sadece sevgi değil. Aksine Amerikan hükümeti, İslâmî yaklaşımların karalanmasında ve değiştirilmesinde, dahası İslâm tarihinin değiştirilip ortadan kaldırılmasında, İsrail'le ilgisi olan tüm metinlerin yok edilmesinde Mübarek'e ortaktır. Bu işler için ayrılmış paralar harcadı. Bu onun (Amerika'nın), İslâmî hareketi ortadan kaldırmaya, Müslümanlara zarar verme ve katletmeye ortak oluşudur. Bu işler için bol paralar harcadı. Mısır hükümeti

bu paraları ancak Müslümanlara işkencede sınırları aştığında teslim aldı.

Amerika aynı zamanda Ezher'in ortadan kaldırılması ve etkinliğinin azaltılmasında da ortaktır. Mısır Amerika'ya muhtaç kalsın diye ziraatın ortadan kaldırılmasına da ortak oldu. Amerika Mübarek'e İslâmî olan her şeyin ortadan kaldırılmasında ortaktır. Tüm bu katılımları da en büyük bozgunculukla; Mısır'da yapılan nüfus konferansı ile taçlandırdı. Çünkü ülkesinde yaşadığı; ahlâksızlığından ailelerin parçalanmasına, seks özgürlüğünden evliliğin geciktirilip zinanın öne geçirilmesine, katillerin artmasından dost hayatı yaşanmasının yayılmasına, gayri meşrû doğan çocukların sayısının artmasından kürtaja izin verilmesine, şeref, onur, iffet ve temizlik, namusun korunmasının ve ailenin muhafaza edilmesinin ifâde ettikleri şeylerin iptal edilmesine kadar tüm bu kötülük, helâk edici şeyler ve bozuklukları İslâm dünyasına taşımak istiyor. Darbenin ağrı, to-kadın da acı verici olması için ise Amerika, konferansını yapacağı yer olarak Mısır'ı seçti. Çünkü Mısır'ın, Ezher'in varlığından ötürü İslâmî bir ağırlığının olduğunu ve bu ülkenin İslâm dünyasının atan kalbi olduğunu biliyordu. Mübarek emirlere karşı gelemez. Bu da Amerika'nın tüm hedeflerini gerçekleştiren ve her istediğini yapan vefalı koruması olduğunu ispatlar.

* * *

AMERİKA VE
MÜSLÜMANLARIN PETROLÜ
“İRAK VE AMERİKA”

ABD 70'lerden bu yana zenginliklerini ele geçirme gayesiyle Körfez Bölgesine müdahale için hep gerekçe bulmaya çalıştı. Irak'ı, Kuveyt'in işgaline sürükleyerek -ki bu sürpriz de değil aksine Amerika'nın yoğun planları için hazırlanmış bir senaryo idi- müdahale etmesini sağlayacak bir eyleme itiyordu.

Başkan Nixon, "Gerçek Savaş" adlı kitabındaki anılarında bölgede; petrol kuyularında Amerika'nın varlığının zorunluluğuna işaret etmişti. Irak'ın gücü ve tehlikesinin, petrol kuyularının yağmalanmasında Sovyetler Birliği ya da bölgesel liderler tarafından bir araç olarak kullanılabilceği üzerinde odaklandı. Beklenen bu saldırıyı caydırmak için ciddi bir şekilde düşünmek gerekiyordu. Sonra bunu Başkan Carter'in 1977 yılının Ağustos ayında yayınladığı "Körfez'deki çıkarlarımız için askerî bir himaye gereklidir" ilkesi takip etti. Bu sözü birkaç raporda tekrar etti ve bundan amacın iki şey olduğunu ifâde etti:

Birincisi: Petrol kuyularının ve ABD'nin Ortadoğu'daki hayati menfaatlerinin korunması. Bu da fiilî askerî bir varlığı zorunlu kılar. Bu varlık da pratik olarak, koruma kapsamında başlıyor.

İkincisi: İsrail'in ve ABD'nin varlığını tehdit etmek isteyen, Ortadoğu'daki dost ülkelerin hayatını tehdit eden dinî aşırılığın ortadan kaldırılması. Bu da bu devletlerin güçlendirilip desteklenmesiyle olacak. Sürecin hatları 1980 yılında uygulanmaya ve bu kuvvetleri oluşturmaya başladı. Bu işi yapacak ekip atandı, egzersizler yapmaya başladı. Bu, 82. Tümen'di.

Amerikan askerleri Panama'ya indirildi. Yetkili birimler ve basın, Panama'ya yapılan bu indiriminin 'Körfez'e bir indirme yapılması için gerçekleştirilen bir provadan ibaret olduğunu açıkladı. Sekiz saat içinde Panama'ya 10 bin asker indirildiği belirtildi. Mesafe ve uzaklığa bakılarak Körfez'e 250 bin asker indirilmesinin 21 gün alması mümkündür. Hazırlık ciddi idi. 82. Tümen ve onun dışında deniz kuvvetleri, Amerika'nın Nevada çölünde; Ortadoğu atmosferine ve Arap çölüne benzer bir havada eğitim gördü. Bundan daha da ötesi erkek ve kadın askerlerin kalitesini bile seçtiler, Arap ırkına benzer görünüşe sahip olanları seçtiler. Daha da ötesi bazılarına bedevi lehçesi ile Arapça ve nasıl Arap kıyafeti giyeceklerini öğrettiler.

ABD daima ikiyüzlülük ve yalanla karakterize olmuştur. Dünyaya karşı uzlaşma istiyor gibi görünüyordu. Gizliden gizliye ise Batı ülkeleri ve Kuveyt'le birlikte medya kampanyaları ve ekonomik baskı aracılığıyla Irak'ı yıkmaya çalışıyordu.

Amerika, tüm barış planlarını reddetti. Irak'ın hiçbir barış planı sunmadığını iddia ettiğinde ise yalan söyledi. Oysa Irak, Amerikan Dışişleri Bakanlığı'na plan sunmuştu. Eğer uygulansaydı bölge savaşın tüm musibetlerinden kurtulacaktı. Amerika, toplu tecavüz ve işkence hikâyeleri uydurup suçunu da Iraklıların üzerine attığında yine yalan söyledi. Uluslararası Af Örgütü ve Ortadoğu İzleme Örgütü bir bildiri yayımlayarak bu bildiride tüm hikâyeleri yalanladılar ve şöyle dediler: "Bu savaş propagandası içindi."

Amerika, Suudi Arabistan'a 540 asker göndermesine gerekçe oluşturmak için Suudi Arabistan'a karşı bir Irak saldırısı olduğunu iddia ettiğinde de yalan söyledi. Bush şöyle dediğinde yalan söylemişti: "Suudiler hâlâ Amerikan kuvvetlerini kabul etmek istiyorlar." Suudiler bunu istemiyordu. Aksine Amerika, 100 bin Amerikan askerini, topraklarına göndermek için kendilerine baskı yapmıştı. Amerika, Arap Birliği aracılığıyla Mısır'a zorla Irak'ın Kuveyt'i işgalini kınattırdı.

Amerika Irak'a ambargo uyguladı. Müslüman halkını aç bıraktı, otuz saniyede bir oranına tekabül edecek şekilde yüz on bin Irak askerini öldürdü. Bu hâl peş peşe 42 gün boyunca sürdü. Amerika Irak'a 88 bin ton patlayıcı fırlattı. Bu, Hiroşima'ya atılan bombanın yedi buçuk katına eş değerdir.

Amerikan güçleri çok sayıda kişiyi direk öldürdü. Bir diğer kısmı da direk olmayan yollarla öldürdü. Öyle ki içme suyu ağlarını tahrip ettiler, tarım sistemini, tarım makinalarını ve donanımlarını bozdular. Aynı şekilde tavuk ürünlerinin yüzde doksanını da tahrip ettiler. Elektrik şebekelerini bozdular, insanlar mikroplu su içti, hastalandılar. Vücutları gerekli su oranını kaybetti ve öldüler. Irak'ta pahalılık, salgın hastalıklar ve belalar yoğunlaştı.

Iraklılar yaklaşık altı ay boyunca gıdasız ve ilaçsız kaldı. Amerikalı bir yetkili gazetecilere şöyle dedi: "Irak'taki klasik askerî hedefler, savaşın kazanılması için yeterli değil." Böylece en büyük hedefi teşkil ettiği gerekçesiyle Iraklı şehirlerin, elektrik şebekelerinin, tren yollarının, petrol tesislerinin vurulmasını teklif etti.

Zayıf düşürülenden normalde tazminat istenmez. Aksine o alır. Ancak ABD, Suudi Arabistan ve Kuveyt Irak'tan kendilerine toplam miktarı 70 ila 100 milyar dolar arasında tazminat istedi. Bu koşullarda tazminat istenmesi, felç olmuş kurbandan "tam haraç" istenmesi anlamı taşıyordu.

Bu meblağı ödemeye itilmesiyle Irak, bu hedefleri (ABD'nin hedeflerini) gerçekleştirebilir, ABD de Irak'ta dayanak noktasını koruyabilirdi. Aynı şekilde bu ülkenin petrol zenginliklerini de kullanabilir, Irak'ı fakir ve Batılı devletlere dayanır halde bırakmayı başarabilirdi. Yine Irak'ı işbirlikçi ve teslim olmuş bir ülke olmaya zorunlu kılabilirdi.

Körfez Savaşı da ABD'ye bölgedeki askerî varlığını güçlendirme açısından altın bir fırsat sundu, kendisine Ortadoğu'da bunun için

sabit üsler kazandırdı. Batı'nın sınırları çizmesi, Batılı devletlerin hâlâ doğu coğrafyasında otoriter yetkilerinin sürdüğünü göstermektedir. Amerika, Irak halkını aç bırakıp ekonomisini yıktıktan ve yüzlerce çocuğun her gün açlık ve hastalıktan ölmesine çalıştıktan sonra ambargo koyarak aç bırakıp yok etmek için Libya halkına da yöneldi. Bir devletin ekonomisi ne kadar güçlü olursa olsun ambargo uygulaması dayatılması ve aç bırakma politikası ile yıkılabilir. İşte bu toplu imha silahlarından biridir.

Amerika, Somalilere yemek ve giyecek dağıttıkları, ülke topraklarında barış ve huzur yaydıkları kisvesi altında Somali'ye Marines kuvvetleri gönderdi. (Sözde) Rahmet ve şefkat elçileri olarak gönderildiler oysa onlar acı ve işkence elçileriydiler. Öyle ki Marines, yırtıcı canavarlara dönüşerek on binlerce Somaliliyi katlettiler. Somali direnişi zayıf olmasına ve tek bir liderlik altında toplanmamasına karşın onlara musibetler yaşattılar ve çok sayıda askerlerini öldürdüler. Kendilerine unutamayacakları bir ders verdiler. Marines, Somali'den hakir, küçük düşmüş olarak ve arkalarından hayâl kırıklığı, utanç kuyruğunu sürükleyerek, arkalarındakilere adaletsizliğin sonunun tehlikeli, kötü olduğunu anlata anlata çıktılar.

Amerika Sudan halkına gelen tüm yardımları engelledi. Ambargo uyguladı, aç bıraktı ve 'teröristleri' barındırmakla suçladı. Komşularını kendisine karşı kışkırtıp savaşmaları için teşvik etti. Güney Sudan'daki muhaliflere yardım ve silah gönderdi.

Amerika'nın İslâm'a düşmanlığı orta liderler ve askerî liderlerle sınırlı kalmadı. Bu düşmanlık Amerika'daki üst düzeyli siyasî liderliği de kapsadı. İşte Beyaz Saray açılıyor ve işte Clinton önemli misafirini büyük özlem ve şevkle bekliyor. Bu önemli misafir kim acaba? Bu misafir Allah'ın ve Resulü'nün düşmanı Selman Rüşdi'dir. Selman Rüşdi'ye emniyet birimlerinin giriş izni vermesini, Beyaz Saray'ın açılmasını, büyük bir devletin başkanının kendisini kabul

edip memnuniyetle karşılmasını sağlayan yetenekleri nelerdir? Kendisi bir ülke başkanı mıdır? Bir milletin komutanı mıdır?

Bir halkın lideri ve özgürleştiricisi midir? Dünyadaki en büyük kâşif ya da mucitlerden midir? Asla! Selman Rüşdi bunların hiçbirini değildir. Onun tüm yeteneği İslâm'a hakaret etmesi ve kötülemesidir. 'Şeytan Ayetleri' adlı kitabında İslâm'ın peygamberini en korkunç şekilde kötüledi. İşte bunun için Beyaz Saray kendisini kabul etti ve Clinton memnuniyetle karşıladı. Bu kabul ve karşılamada çıkış noktası ise 10 milyon Müslüman'ın duygularını önemsememe, bu dine karşı beslenen –Başkan Nixon'un gizleyemeyerek Amerika ve Rusya'yı, Afganistan'dan hareket etmeye başlayan, tüm küfür âleminin, zaferinden korktuğu İslâmî ilerleyişi bir daha İslâm diye bir şey zuhur edemeyecek, uzun süre şişenin dibine hapsettikleri güçlü dev bir daha çıkamayacak şekilde durdurmak için işbirliğine çağırmasına neden olan- gizli kin idi.

Ancak Amerikan güçleri de kendisiyle müttefik olan güçler de yeryüzündeki her şeyi infak etseler de bu güçlü devin ilerleyişini engelleyemeyecekler. Çıkışını ve zaferini durduramayacaklar. Yükselişin yayılması, setlerin parçalanması, dalga ve molozların maymunları batırması gerekir. *"Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürmek istiyorlar. Ama kâfirler istemese de Allah nurunu mutlaka tamamlayacaktır. Allah'a ortak koşanlar istemese de, hak dini bütün dinlerden üstün kılmak için Peygamber'ini hidayetle ve hak dinle gönderen O'dur."* (Tevbe, 32-33)

* * *

AMERİKA'YI UYARIYORUM...
AMERİKA VE AVRUPA'YA SÖZLERİM...

Amerika'yı, Yusuf'un (*aleyhisselam*) Firavun'u 7 sene rahatlığın ardından gelecek 7 sene kıtlıkla uyardığı gibi uyarıyorum. Batı'nın şu anda yaşamakta olduğu rahatlık yıllarının ardından kıtlık yılları gelecek ve bunun için hazırlık yapması gerekecek.

Amerika'yı daha önce düştüğü gibi bir hataya düşmesi hususunda uyarıyoruz. Zira Sovyetler Birliği'ne karşı 'Soğuk Savaş' olarak adlandırılan savaşta silahlandırma için trilyon dolarları bulan aşırı paralar harcamıştı. Amerika'nın bugün sahip olduğu büyük mekanizmalar, Amerika'nın yeni düşmanına karşı koymada asla uygun değildir. Bu düşmanlar, Sovyetler Birliği gibi bu büyük mekanizmalarla sarabilecekleri büyük bir kıtasal güç değil. Aksine ya küçük devletler ya da isimlendirdikleri gibi 'köktenci gruplar'. Bu gruplara kıtalar arası füzelerle ya da daha başka büyük mekanizmalarla karşı koyamaz.

Amerika'yı düşmanlıkta İslâm'ı komünizmin, savaş ve saldırıda da Müslümanları komünistlerin yerine koyması hususunda uyarıyoruz. Başkanınız da olsa Nixon'un görüşlerini dinlemeyin. İslâm büyük ve heybetlidir, denenmiş ve eskidir. Yaşı yüzyıllarla sayılır. İslâm, 70 yıl önce kurulup sonra da yok olan kısa ömürlü komünizm gibi değildir. Kapitalizm gibi de değildir. Amerika iki yüz yılı biraz aştı. Her kuşun eti yenmez. Müslümanların kanı zehirlidir.

İki Batılı yazarın 1991 yılında yazdığı "Büyük Beklenti" adlı kitap hoşuma gitti. Öyle ki iki yazar kitabın 7. Bölümü'nde şöyle diyor: "Gelecek on yıl zarfında haberleri bir kez daha Batı'nın İslâm'ın

mevda okuması endişesinin kaplayacağını tahmin ediyoruz. Öyle ki Muhammed'in (*sallallahu aleyhi ve sellem*) takipçileri, Marks'ın takipçilerini –uyurlarken- aştı. Marksizm öldü. Marks sadece hayâli bir reformcu değildi. Aksine tüm diğerk laik reformcular gibi kısa ömürlüydü. İslâm'da tarih yüzyıllarla ölçülür. İslâm şu ânda çıkışı tekrarlıyor.”

Sonra şöyle ekliyorlar: “İslâm 1990 yılına 1890 yılından daha çok uymaktadır. Yani bugünün koşulları İslâm için geçen yüz yıla oranla daha elverişli.”

Bunlar, okuduğum güzel sözler, bir Batılı İslâm hakkında böyle konuşunca kalbim mutlulukla doluyor. Çünkü içlerinde adiller oldukça az.

Amerika'yı şiddetli azabı suçlular topluluğundan geri çevrilmeyen Allah'ın şiddetli azabı ve acı cezası konusunda uyarıyorum. Öyle ki Amerika dünyaya faiz ile liderlik etmektedir, bunun yolunda Allah ve Resulü'ne karşı savaşmaktadır. Oysa Rabbimiz faizi ve ehlini mahvedeceğini duyurmuştur. Eğer bir toplumda Amerika'da olduğu gibi faiz ve zina yayılmışsa o toplumun harap olup yıkılması beklenir. Bir hadisi şerifte Allah Resulü şöyle buyurmaktadır:

“Bir toplumda zina ve faiz ortaya çıkarsa Allah'ın azabını bizzat üzerlerine çekmiş olurlar.”⁹

Amerika'yı etkisiz hâle getirilmesi imkânsız bir saatli bomba konusunda uyarıyorum. Bu bomba, hiçbir sınır tanımayan nüfus patlamasıdır ve göç yasalarına, devlet kurallarına saygı göstermez. Avustralya, Endonezyalıların akışını bekliyor, gelişleri için hazırlanıyor.

9. El-Hâkim Müstedrek'inde tahriç etmiştir. Hadis No: 2302. Ve şöyle dedi: Bu hadisin senedi sahihtir. İki imam (*Buhari ve Müslim*) tahriç etmemiştir. Taberani de el-Mu'cemü'l Kebir'de, İbn Abbas (*radiyallahu anh*) kanalından tahriç etmiştir. Hadis No: 460.

Avrupa, İslâmlaşma veya Afrikalılılaşma ile karşı karşıya. Çünkü Akdeniz tarafındaki ekonomik boşluk ve nüfus artıyor.

İnsanlar güneyden kuzeye göç ediyor. Aynı şekilde Afrika ve Doğu ülkeleri şu anda, yaşlılık ve ihtiyarlığa meyleden Avrupa ve Amerika'ya nispeten genç nüfusa sahip! Yani İslâm dünyası, Amerika ve Avrupa'nın ihtiyarlık aşaması yaşadığı bir vakitte bir yandan artan nüfus oranına diğer yandan da -doğumların çokluğu nedeniyle- bu kalabalık nüfusun büyük kısmını genç nüfusun oluşturmalarına bakılarak, çok büyük nüfusa sahip olacak. Büyüyen nüfus, doğumların ve ölümlerin azlığı Avrupalı ve Amerikalıları 65 yaş ve üzeri kıldı. Bu da otomatikman Avrupa ve Amerika'ya iş ya da zenginlik arayışındaki İslâmî göçü doğuracak.

Bir Fransız'ın dediği gibi: "Servet insanlara gitmezse insanlar servete gider. Fakirler gelecekte serveti arayacak." Bu, ABD'ye büyük insan akışının nedenini açıklıyor.

Tahminler, içinde İran da olmak üzere Ortadoğu nüfusunun 2030 yılında 300-400 milyona ulaşacağını gösteriyor. Bu, Avrupa toplumunda görülmesi beklenen artışın çok üzerindedir. Avrupa, bir kültür ve gelenek göçüyle karşı karşıya kalacak. Bu, İslâm'ın gücünün göçü olacak. Yeni göçmenlerin büyük kısmının, Akdeniz'e paralel 'hilal'de (Tunus, Libya ve Mısır) yetişen Müslümanlar olduğunu tahmin ediyorlar.

50 milyon Müslüman'ın önümüzdeki yakın on yıllarda Avrupa'ya akışı, Amerika ve İngiltere'nin kültür ve etnik grupların akışından başına gelen ve sosyal dengeyi sağlamada kendilerini zora sokan birçok şeyi Avrupa'nın da başına getirecek. Kızgın Müslümanların nüfus artışı, yeni yüzyılın yaklaşması ile birlikte Avrupa'da değiştirici güç olacak. İslâm'ın çekiciliği sadece siyasî güç meselesi ile sınırlı değil. Bir inancı olmayan ülkeler daima inancı olan ülkelere karşı hassastır.

Amerika'yı iki Batılı yazarın kitapları "Büyük Beklenti"nin 7. Bölümü'nde şu yazdıkları hususunda uyarıyorum: "Teröristler, Batılı güçlerin askerî kurumlarının içine girmeyi başaracak."

Ayrıca şöyle dediler: "Bazı İslâmî gruplar terörü taktik olarak benimsediler. Terör, yeni yüzyılın yaklaşmasıyla askerî bir güç olarak büyüyor." Yine şöyle dediler: "Amerika'nın Irak'ı Kuveyt'ten vurmaya başarmasına karşın iş savaşı gerektirdi. Bu da prestijli askerî bir güç olarak Batı'nın çöktüğünün kanıtıdır. Irak, nüfusu Belçika'nın nüfusuna yakın küçük bir devletten başka bir şey değildir."

"Irak girişimi, küçük bir devlete karşı da olsa Amerika'nın uzak bir savaşı kazanamayacağına inandığını göstermektedir. 1920 yılında Batı'nın Ortadoğu'yu kontrol altına alması oldukça zordu. Bu zorluk geçen on yıllarla daha da arttı." Sonra şöyle dediler: İslâm Avrupa'yı güneyden çevreliyor. O, tarih boyunca Yahudi ve Hıristiyanlık gelenekleri için tehdit oluşturan evrensel bir dindir. O, dünyanın parasal zenginliğini kontrol altında tutanların dinidir. 1973 hadiselerinden ve İran devriminden de anlaşıldığı üzere petrol şüphesiz kullanılması mümkün bir silahtır. Petrolü kontrolü altında tutan, Batı'nın endüstriyel refahının dizginlerini elinde bulunduruyor demektir. Amerika şunu bilmelidir ki Kuveyt'in, Suudi Arabistan'ın yöneticileri sonsuza kadar yaşamayacak.

Amerika'yı, maddi uygarlığın iki tarafı –Doğu ve Batı- ile çökeceği hususunda uyarıyorum. Komünistlik ise iflasını ilan etti ve bir daha dönmek üzere çöküp düştü. Batı uygarlığı da parçalanıp yok olmada komünizmi takip edecek. Amerika'daki manevi açlık ve ahlâkî çöküntüden bahseden birçok araştırma bulunuyor. Bazı düşünürlerin şu sözü bize yeter: "Batı uygarlığı, yaşam döngüsünün son aşamasında. Öyle ki vahşiliği; ahlâkî değeri olan her şeyi yemeye varan canavara benzer hâle geldi." Saldırıları geçmişlerin mirasına ve tüm mukaddesata ulaştı. Sonra pençelerini, kendi bağırsaklarına geçirip sökerek parçalamaya, vahşet ve acımasızlıkla ağzında

çiğnemeye başladı. Yani önce dünyayı alt üst etti sonra da dönüp kendini yok etmeye başladı.

Batı'daki ruhî boşluğun neticelerinden biri de alkollü içecek düşkünlüğünün, uyuşturucu bağımlılığının, akıl ve sinir hastalıklarının, isyan, endişe, yıkım, cinsel taşkınlık, cinsel yolla bulaşan hastalıkların ve diğer suçların artmasıdır.

İşte bazı rakamlar:

Amerika'da 40'larda içki bağımlılarının sayısı senelik 42 milyondu. 1975 yılında Amerikalılardan uyuşturucu kullanıcılarının sayısı %19 idi. Ancak 1987 yılında; yani sadece üç sene sonra bu oran %29'a çıktı. Şimdi kaçtır sen bir düşün!

Amerika'da uyuşturucu kullanmayan kimse bulunmadığından şüphe ediyorum. Ancak çok az kişi hariç. Akıl hastanelerindeki hastaların; yani delilik, psikolojik ve zihinsel hastalıklardan yatanların sayısı yaklaşık 750 bin. Bu hastaların kendilerine has sanatoryumları bulunuyor. Buna karşın diğer hastanelerin yataklarının da %55'ini işgal ediyorlar.

Amerikan Silahlı Kuvvetleri psikolojik ve akli bozukluklar nedeniyle birçoklarını askerî hizmetten muaf kıldı. İngiliz bilgisi çerçevesinde, 40'larda frengi hastalığına yakalanan Amerikan gençlerinin oranı %90, belsoğukluğuna yakalananların oranı ise %60'tı.

Başkan Kennedy 1962 yılında, Amerika'da askerlik için başvuruda bulunanların %85'inin askerlik için uygun olmadığını açıkladı. Tabii ki böyle olacaktı. Çünkü içine daldıkları şehvetleri, arzuları tıbbî ve psikolojik liyakatlerini bozdu. Bunun için diyoruz ki Amerika'nın geleceği tehlikede. Çünkü gençleri istikrarsız ve bozuk ahlâklı, arzularına batmış hâlde. Bu durum kendilerini, omuzlarına yüklenen gereklilikleri yerine getirmekten aciz kılıyor.

Amerika'yı İslâmî uyanışa karşı direniş ve karşısında durma hususunda uyarıyorum. Çünkü bu uyanış, yolunda durup yürüyüşünü engelleyen herkesi ezip geçecek. İslâmî uyanış, kalıcı olmasını sağlayacak unsurlara sahip.

Birincisi: İslâmî uyanış, kendisini sahaya dayatan bir olaydır. İslâm'daki devrim ilke ve unsurları, sebatla ve köklü bir şekilde çıkışını sağladı. Araştırmaların büyük kısmı, İslâm'ın gelecekte büyük bir rolü olacağı, herhangi bir karar alınırken İslâm'ın göz önünde tutulması gerektiği hususunda hemfikir.

İkincisi: Nükleer silah sahibi olmak. İran'dan ve İran'ın bölgede nükleer bir güç olacağından, etkin bir nüfuz sahibi olduğundan bahsederlerken aynı zamanda Sovyetler Birliği'ndeki İslâmî cumhuriyetlerden bazılarının nükleer silah sahibi olduklarının, Müslümanların çok da uzun olmayan seneler zarfında İsrail'in uzun zamandır sahip olduğu silaha sahip olup zulme karşı direnebileceğinin de farkındalar.

Üçüncüsü: Nüfus yoğunluğu. Batı'nın doğumları sınırlandırdığı sırada Müslümanlar büyük ölçüde artış gösteriyor. Hatta Başkan Nixon, kitaplarında, doğumların beşte dördünün, İslâm dünyasının da içinde yer aldığı üçüncü dünya ülkelerinde gerçekleştiğini kanıtlıyor.

Dördüncüsü: Petrol kaynaklarının büyük kısmı Müslümanların elinde. Petrolü elinde bulunduran değişimi elinde bulundurur.

Beşincisi: Geniş hayal kırıklığı, Müslümanları uzun süre yöneten milliyetçilik ve sosyalizm ilkelerinin fiyasko çıkması, mevcut rejimlerin başarısız kalması, yolsuzluğu ve ekonomik açıdan iflası nedeniyle siyasî, ekonomik ve sosyal bir boşluk bulunuyor ki, bu boşluğu ancak tek başına İslâm doldurabilir. Kusuru ancak yüce ilahî yasalar giderebilir. İslâm tüm bu boşluğu dolduruyor ve bundan

önce kendisiyle dünyaya karşı savaşabileceği ve üzerinde toplanabileceği din ve akide sahibi. Bu İslâm akidesi ve dinidir.

Altıncısı: Batı'da mevcut manevi boşluk ve ahlâki iflas nedeniyle Batılı merkezlerden ve çevrelerden birçoğu İslâmî uyanışı tüm standartlara göre büyük ve önemli bir olay olarak görüyor.

Bu uyanış ilim, tecrübe ve medya araçlarından birçok şeye sahip. Dahası ekonomik, siyasî kurumları, araştırma merkezleri bile var. Bu da onu uluslararası halk düzeyinde nüfuz sahibi kılıyor. Buna dayanarak birçok kez İslâmî uyanışa fırsat verilmesini istiyorlar.

Batı, İslâmî uyanıştan tanınan bir olay olarak değil korkutan bir olay olarak bahsediyor. Bu da bize Allah Resulü'nün (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şu hadisini hatırlatıyor:

*"Ben, bir aylık mesafede olan düşmanımın içine düşen bir korku ile yardıma mazhar oldum."*¹⁰

Onlar, en tehlikeli şeylerden birinin, İslâm halklarının alarm sesi üzerine uyanması, kurtuluşunun, dinî ve dünyevî arzularının gerçekleşmesinin, ellerini İslâm davetçilerinin elleri üzerine koymaları ile mümkün olacağını, İslâm dünyası siyasî ve ekonomik olarak birleşirse büyük bir güce dönüşeceğini anlamaları olduğunu idrak ediyorlar.

Yedincisi: Bu İslâmî diriliş, güçlü bir popüler eğilimdir. Bu eğilimin kökleri, siyasî, ekonomik, sosyal ve dinî sebepleri vardır. İslâm adına şu sonuç çıkarılabilir. Batı'nın önünde İslâmî uyanışın meşruiyetine teslim olup onunla nasıl yaşayabileceğini öğrenmek dışında bir seçenek yok. İslâm'a karşı mücadele ve İslâmî uyanışa karşı savaş, acı verici siyasî bir hata olacaktır.

10. Buhari, Sahih'inde tahrîç etmiştir. Hadis No: 333, 433. İbn Mâce Sahih'inde tahrîç etmiştir. Hadis no: 6286. Beyhaki Sünenü'l Kübrâ'da tahrîç etmiştir. Hadis No: 1032, 4297, 18079. Nesai Sünenü's Sügrâ'da tahrîç etmiştir. Hadis No: 429. İbn Şeybe Musannef'te tahrîç etmiştir. Hadis No: 27377.

Batı'nın maddi dürtülerini güçlendirecek, bölgedeki, Batı'ya bağlı hükümetler için bir tehdit olacak. Tüm İslâmî hareketleri ezme ve ortadan kaldırma girişimleri, bu hareketlerin –şu ânda Mısır ve Cezayir'de olduğu gibi- kalkışacağı 'terörist' eylemleri doğuracak.

Kipper şöyle diyor: "İslâmî hareketleri ezmenin bir faydası yok. Kendilerine etki edemediğimiz bu hareketlerle nasıl yaşayabileceğimizi öğrenmeliyiz. Dahası bu hareketlerle ilişki kurmalıyız." Ayrıca şöyle diyor: "Amerika'nın, İslâmî güçlerin tırmanışını kabul edip buna katlanması gerektiğine inanıyoruz. İslâm, kaim ve gelmekte olan bir güçtür. Bunu kabul edip buna tahammül etmek gerekir."

Amerika'yı, sınırları aşan, zulmeden, öldüren, hapseden, çalan, aldatan, rüşvet alan, güvende olan insanları ürküten, insanları evlerinde, camilerinde korkutan, onları fakirleştiren ve aç bırakan, namuslara, mallara ve kanlara saldıran, başkanı ve çetesi halkın mallarını kendilerine alıp Mısır'dan uzak; Batı bankalarına koyan, özgürlük ve demokrasiyi ortadan kaldıran Mısır rejimini desteklemesinin sonuçları hususunda uyarıyorum.

Bu Mısır rejimini desteklemeniz, bu rejimin işlediği tüm suçların sonuçlarına katlanmanızı gerektirecek. Büyükelçiliğinizin önüne koyduğunuz beton kaplamalar, taktığınız; elbiselerin, bedenlerin içini gösteren kameralar halkın öfkesi karşısında bir işe yaramaz.

Amerika'yı, Mısır ve diğer ülkelerde İslâmî metotları değiştirmeye kalkması konusunda uyarıyorum. Amerika bu değişime harcamak için milyonlar tahsis ediyor. Bu değişikliği uygulamak için bir yönetim ve ekip oluşturuyor. Bu ya bazı İslâmî metotların karalanması -cihad, iyiliği emredip kötülükten alıkoyma, zalimlere karşı direniş, Yahudilerin kötü tutumlarını ortaya koyan ve onlara karşı dikkatli olmaya çağırın âyet ve hadislerin karalanmasında olduğu gibi İslâmî tutumları ve İslâm davetçilerini, İslâm tarihini karalamak gibi- ya da bazı İslâmî metot ve tutumların değiştirilip firavunculuğun, Süryaniliğin ve diğerlerinin canlandırılarak aşırı milliyetçiliğe,

etnik ve ulusçu eğilimlere dayandırılması ile olur. Ezher'in metotları dahi 'silme' ve 'değiştirme'den kendini kurtaramamıştır.

İnsan hakları komisyonları, insan haklarının Mısır rejimi elinde çiğnendiğini kaç kez haykırdı! Dahası Amerikan kongresi ve dışişleri bizzat bu rejimi insan haklarına saldırı ve ihmalinden ötürü kınadı.

Amerikan gazeteleri kaç kez tüm sınırları aşmasına ve tüm ilkele-ri çiğnemesine karşın Amerika'nın Mısır hükümeti karşısında aldığı tavır, yaptıklarına rıza göstermesi ve sessiz kalmasından dolayı şaşkınlığını ortaya koyup yazarak haykırdı! Ancak Amerika, kendisini aç bırakıp yok edenden de kendisine zulmedene destek verenlerden de intikamını alacak halkın öfkesi konusunda dikkatli olsun.

Amerika'yı tüm dünyada uyguladığı zulüm ve taşkınlık konusunda uyarıyorum. Devletlerin sorunlarını çözecek, yaraları tedavi edecek, mahrumların gözyaşlarını silecek şefkatli bir anne ya da merhametli bir baba olacağına yırtıcı bir canavar, vahşi bir aslana dönüştü. Öyle ki kendisini övgüyle teşbih etmeyen, feleğinde dönmeyen herkesi öldürüp kökünden kazıyor.

Amerika terörün kaynağı ve ihracatçısıdır. Ülkeler artık ondan sıkıntı duymakta, perişan olmasını ve kendisinden kurtulmayı temenni etmektedir. Fransa gibi müttefikleri bile kültüründen korkuyor, şerrinden güven içinde olamıyor. Amerika'nın zulmü sadece ülkesi topraklarının dışıyla da sınırlı değil. Aksine Amerika'nın içine de uzanıyor. Neden birçokları hapishanelerdeki haksızlıklardan şikâyet ediyor? Neden Teksas olayları oldu ve hükümet küçükleri de büyükleri de yok etti? Neden Oklahoma olayları oldu hem de tamamen Amerikan eliyle? Bu olayları Müslümanlara yapıştırmak istediler? Neden bizzat Oklahoma'daki o bina seçildi? Sebep, orada federal bir bölüm olması olabilir mi?

Dediler ki: "Bu olayı yapan Michigan tugaylarından ve bu tugaylar orduda, polis güçleri arasında ve eyaletlerde yaygındır. Sayıları 10 binlercedir." Bu, kaldıracabilecek güce sahip olmadığı halde onlara

zulüm değil midir? Sonra özellikle öldürme, hırsızlık, uyuşturucu ticareti, anlaşmaları satmak, vicdanları tahrip etmek, milyonlar karışlığında şahitleri satın almak...

Amerika tüm uluslararası suçlara ortak, dahası bu suçların ihracatçısıdır. Güvenlik Konseyi kendisini desteklemekte, Birleşmiş Milletler Amerika'nın istediği tüm terörist eylemleri haklı çıkarılmaktadır. Amerika dünyada terörü yaymaktadır. Kim de kendisine karşı koyarsa o teröristtir. O, bireyleri, grupları, halkları öldürür. Her kim de öldürülmesi sırasında öfkesini gösterir ya da kendisini öldüreni ısırır veya sıkıştırırsa o teröristtir. Bu durum bizlere serçelerle avcının hikâyesini hatırlatıyor. Öyle ki adamın biri soğuk bir günde avlanmaya çıktığında bir grup serçeyi vurur. Kuşlar yaralanır. Adam hepsini tek tek öldürmeye başlar. Soğuğun şiddetinden avcının gözlerinden yaş akar. Saf serçelerden biri diğerine şöyle der: "Avcıya bak! Bizim için ağlıyor." Diğer ise zekice şöyle cevap verir: "Gözlerindeki yaşa bakma. Asıl elinin yaptığı işe bak!"

Bir Afrikalıyı bıçakla kesen İngiliz'in hikâyesini de hatırlatıyor. Afrikalı, canı tatlı olduğu için İngiliz'i ısırır. İngiliz de bağırır: Bu bir vahşi... Bakın ısırıyor... Bu bir yırtıcı... Isırıyor. Bıçakla kesilmesinde bir sorun yok!

Bir adamın ormanda öldürülmesi,

Öyle bir suçtur ki affedilmez!

Güven içindeki halkın öldürülmesi ise,

Tartışmaya açık bir meseledir!¹¹

* * *

11. Edib İshak'ın 'Bir Adamın Ormanda Öldürülmesi' şiirinden.

kureselkitap.com

SUÇLAMA

Yüksek jüri heyeti iddianamenin 2. paragrafında şöyle dedi: “Cihad Cemaati bazı sebeplerden ötürü ABD’ye karşı çıktı. Bu sebeplerden biri de şudur: ABD kâfir kabul edildi. Çünkü aşırı cemaatin İslâm’ı yorumladığı şekle uygun bir yolla yönetmiyor.”

Söze şununla başlıyorum. ABD’yi kâfir sayan sadece iddia edilen Cihad Cemaati değildir. Bu, sadece cemaatin sözü değildir. Bu, tüm İslâm ümmetinin sözüdür. İslâm dünyasındaki bir milyar Müslüman, tüm ölçülere göre ABD’nin tüm sistemleri ve kurumlarıyla kâfir olduğu üzerinde hemfikirdir. Kongre kâfir, Beyaz Saray kâfir, Pentagon kâfir. ABD’nin kâfir olduğu konusuna Amerika’nın uşağı olan -Kral Hüseyin gibi ya da onun da uşakları gibi. Mesela iktidar âlimleri, polis âlimleri- dışında hiç kimse muhalefet etmez.

Müslümanlar böyle diyor. İslâm da sonsuz kitabında böyle zikrediyor:

“Kitap ehlerinden ve müşriklerden inkâr edenler kendilerine açık bir delil gelinceye kadar (bağlı buldukları dinden) ayrılacak değillerdi.”

(Beyyine, 1)

Amerikan savcılığı ABD’nin küfrü konusunu açmamış olsaydı ben bu konuyu açmak istemiyordum.

Neden kâfir sayıldı? Bin milyon Müslüman cevap veriyor: Amerika kâfirdir. Çünkü metodu, düzeni, toplumu ve devleti “Allah’tan başka ilah yoktur, Muhammed Allah’ın Resulü’dür” demedi. Durum, savcılığın iddia ettiği gibi “kâfir kabul edildi çünkü aşırı

cemaatin İslâm'ı yorumladığı şekilde uyumlu bir yolla yönetmiyor” değıldir. İddianame yanlış ve yalandır. Amerikan savcılığı İslâm'dan hiçbir şey anlamamaktadır.

İslâm ümmetinin öncesinde de sonrasında da yakınında da uzağında da aşırısında da ılımlısında da “Amerika İslâm kanunlarına uygun şekilde yönetmelidir” diyen bir kimse bulunmamaktadır. Müslümanlar hiçbir gün bir kâfir devletten İslâm'la yönetmesini istememiştir. O zaman neden yüksek jüri heyeti, var olduğu iddia edilen Cihad Cemaati'nin üzerine bu iftirayı atıyor? Eğer aşırıcıların İslâm yorumu Amerika'yı kâfir saymışsa ılımlıların İslâm yorumu ne demektedir acaba? Amerika Müslüman'dır mı demektedir? Modern çağda hiçbir iddianamede benzerini görmediğimiz bu saçmalık da neyin nesidir?

İddianamenin dördüncü paragrafında da şöyle diyor: “En az 80'lerin başından bu yana Şeyh Ömer, Küresel Cihad Cemaati'nin lideri, başkanıdır. Kendisi ayrıca Mısır ve diğer yerlerdeki cihad örgütünün üyesidir. Bu nedenle ABD'deki Cihad Örgütü'nün emiri olmuştur.”

Amerikan savcılığına soruyorum. Bu saydıklarınız 3 ayrı örgüt mü yoksa bir örgüt mü? Kuruluşunu tekrar ettiniz. Zaten tekrar, iddianamede âdet hâline getirdiğiniz bir durum. Ey iddia kurulu! Bilmiyor musunuz ki ben, küresel cihad örgütünün kurulduğunu iddia ettiğiniz 80'lerin başından 1984'ün sonuna kadar hapisteydim. Sonra 1985 yılında tekrar hapsedildim. 1986 yılında da bir kez daha, üçüncü kez de 1989 yılında hapsedildim. Bu vakitlerde nasıl küresel cihad örgütünün lideri ve başkanı olabilirim? Hapishaneden iletişim yoluyla mı? Mısır hapishanelerinde sanıkların telefonla hiçbir şekilde iletişimleri yok. Ey iddia kurulu! Adil Mısır yargısının 1984 yılında beni, sizin de yaptığınız gibi üzerime atılan sahte suçların hepsinden beraat ettirdiğini görmüyor musunuz? Bu yargı,

Cihad örgütü diye bir şey olmadığını da zikretti. Ne zaman adaleti öğreneceksiniz?

Sonra eğer ben 1989 yılının başlarında ABD'deki "Cihad Örgütü"nü'nün emiri, 1980 yılının başlarında da Küresel Cihad Örgütü'nün lideri ve başkanı idiysem 1990 yılında ABD'ye girişim sırasında beni neden yakalamadınız? Yaser Arafat sadece Filistin Kurtuluş Örgütü'nün Başkanı olduğu için Amerika'ya girmesi yasaktı. O zaman bana ne dersin?! Neden engellenmedim? Nasıl da küresel bir cihad örgütünün lideri ve başkanı, Amerika'daki cihad örgütünün emiri olduğum halde vize alabildim? Nasıl da sadece 2 ya da 3 ay zarfında Green Card (sürekli ikamet kartı) sahibi olabildim? Nasıl da bunun için yapılan mukabele sadece iki üç dakika sürdü? Hatta bu kart benden geri alındığında bile havaalanında FBI görevlisi bana "bu hakkın, Amerika'daki Cihad Örgütü'nün emiri olduğun için elinden alındı" demedi. Hayatımda tanıdığım en kötü insan olmasına karşın Göçmenlik Yargıçısı da bana böyle bir şey demedi.

Öyleyse nasıl Amerika'ya girdim? Bu, düzende bir bozukluk anlamına gelmez mi? Ancak bu bilgisayarda bir bozukluk mu, yoksa akıllarda bir bozukluk mudur? Nasıl olur da Amerika'daki cihad örgütünün emiri hiç kimse kendisine itiraz etmeden kaç kere Amerika'ya girip çıkabilir? 1990 yılının Temmuz ayında Amerika'ya geldim. Amerika'dan İngiltere'ye sonra Danimarka'ya, ardından Kanada'ya sonra da Suudi Arabistan'a gittim. Her defasında Amerika'ya geri dönüyordum. Neden küresel cihad örgütünün lideri ve başkanı isem kaçmayayım diye çıkışım engellenmedi? Neden yargılanmam için yakalanmadım?

1992 yılı Mart ya da Nisan ayında bir gün güneş doğmadan önce göçmenlik memurlarından bazıları sokakta yanıma geldi ve bana; göçmenlik binasındaki oturum için geciktiğimi ve birkaç gün içinde sınır dışı edilmem yönünde hüküm verildiğini haber verdiler. "Keşke çıksaydım" demedim, demeyeceğim de. Allah'ın bana yazdığına

hamdolsun razıyım. Ancak onlara şöyle dedim: Bu mu özgürlük ve kanun ülkesi!! Yargıya gideceğim...

Gerçekten de yargıya gittim. Onun en kötü yargıç olması bir yana sınır dışı edilmem yönünde hüküm verdiğinde bunu kabul etmedim. Aksine temyize sonra bir daha temyize gittim. Eğer ben Amerika'ya karşı bir komplo planlıyor olsaydım, Amerika'da cihad örgütünün emiri olsam, küresel cihad örgütünün lideri ve başkanını olsam gitmeyi ya da sınır dışı edilmeyi kabul eder, siyasi iltica talebinde bulunmaz, temyize gitmezdim. Neden temyizi kabul ettiler de bana "sen Uluslararası Ticaret Merkezi patlamasına ortak-sın", "sen Amerika'da cihad örgütünün emirisin" demediler? Neden ben 1989 yılının başlarında cihad örgütünün emiri olduğum halde göçmenlik bürosu 1992 yılında sınır dışı edilmemi istedi? Neden komplocu olduğum hâlde yargı başvurumu ve temyizi kabul etti?

Doğusundan batısına tüm Amerika'yı dolaştım. Patlama gününde ve tüm ay boyunca çeşitli eyaletlere; Şikago, sonra Michigan, sonra Washington, sonra Oregon ve Kaliforniya. Neden cihad emirinin doğusundan batısına ülkeyi dolaşmasına müsaade ettiniz? Güçlerini bulup ortaya çıkardınız mı? Sığınaklarını ve depolarının yerlerini bildiniz mi? Neden emiri kuvvetlerinin yanına uğradığında yakalamadınız? Neden kendisini Uluslararası Ticaret Merkezi sanıklarıyla birlikte yakalamadınız? Neden kendisini BM sanığı ile birlikte yakalamadınız? Neden kendisini direk dairesini teftiş ettikten sonra yakalamadınız? Çünkü Adalet Bakanlığı'nın da dediği gibi kendisini suçlu gösterecek hiçbir şey bulunmuyor. Neden kendisine ancak diğer sanıklara suçlama yöneltilmesinden 2 ay sonra; göçmenlik avukatları ile Amerikan hükümeti arasında Afganistan'a sınır dışı edilmesi konusunda müzakereler yapılmasının ve Afgan hükümetinin de bunu kabul etmesinin ardından suçlama yönelttiniz?

İki ayda ne oldu? Amerikan hükümeti cihad örgütü ve benim bu örgütün Amerika'daki emiri, doğudaki menfaatlerini gözeten Mısır

hükümetini memnun etmek, hapiste kalıp bu hükümete muhalefet edememem için- küresel cihad örgütünün lideri ve başkanı –olduğum hikâyesini uydurdu.

Yüksek jüri heyeti nasıl da benim İslâm şeriatının tutucu şekilde yorumuna istinaden bir şeyleri ‘helal’ ve ‘haram’ saydığımı bildi? Bu İslâm yorumu ‘ılımlı’, diğer yorum ‘radikal’ diye nereden bilmiş? Ben çeyrek yüzyıldan fazla süren bir eğitimin ardından İslâm’da doktora diploması taşıyorum, Amerikan savcılığı ya da yüksek jüri üyesi İslâm eğitiminde ne diplomasına sahip de İslâm’dan bahsediyor? Nasıl oluyor da ister birey ister cemaat bazında olsun, başkalarının İslâm’ı yorumu ‘radikal bir yorum’ diye suçlayabiliyorlar?

Evet, kendilerine izin verdiler çünkü onlar Amerika’yı temsil ediyor. Bu gariptenecek bir durum değildir. Amerika, beşeri, halkları, ekonomiyi, siyaseti kontrol ettiği gibi dinleri de egemenliği altına almak, menfaatleri doğrultusunda kullanmak istiyor. Amerika’nın kolu uzun; dünyadaki her şeye uzanıyorsa da İslâm’a kötülük yapma hususunda kısa; dahası bundan acizdir.

İddianamede yazılanlar o kadar sığ, o kadar alçak ve hakirce ki iddianamenin yazıldığı mürekkebe kadar bile değeri yok. Deyin ki: Bizde özgürlük yok. Deyin ki: Anayasanın birinci maddesinde özgürlük hakkında yazanlar yalan bir iddia, gerçek değil. Nasıl olur da yaptığım basın açıklaması ve bu açıklamada dediğim “bahsi geçenler benim takipçilerim değil” sözüm üzerine hesaba çekilirim? Evet, benim takipçilerim değil. Benim takipçim de yok. Aksine benim hutbelerimi ve derslerimi dinlemek isteyen sevenlerim var. Savcılık bu salonda hutbelerimden birçoğunu sunduğunda beğenenler oldu. Şimdi onlar benim takipçilerim mi oluyor? Savcılık bunu CC iddianamesinde zikretti. AAA iddianamesinde ise değerli bir kardeşle dava ile ilgili bir avukat ve harcadığı çabadan bahsettiğimiz telefon konuşması yer alıyor... Bunda ne gariplik var? Amerika sadece görüş özgürlüğüne değil aynı zamanda inanç özgürlüğüne de el

koyuyor. Nebil El Mısıri kardeşin evinin teftiş edilmesi için çıkarılan emirde “kendisinin düşüncesine, inancına delil teşkil eden herhangi bir şey” aradıkları belirtildi. O kadar ki bazı avukatlar bu durum üzerine şöyle demek zorunda kaldı: Biz, bu sözün zikredildiği ve bu emrin çıkarıldığı bir devletten kendimizi temize çıkarıyoruz...

4 A ve 4 B iddianamelerinde de bir bildirin münakaşası yer alıyor. Bu bildiri de bir basın toplantısında açıklayacağım. Bunda kanna aykırı ne var? Bu konuşma özgürlüğü kapsamına girmiyor mu? Bu, ABD’ye karşı bir komplo mu yoksa bazı hedeflerin patlatılmasına ya da şehir savaşlarına katılma mı oluyor? Dörtte (iddianamede) Sıddık¹², İmad Salim’e¹³ bazı evrakları ve daha başka eşyaları Ömer Abdurrahman’ın evine ulaştırdığını söyledi. Dairem teftiş edildiğinde Sıddık’a âit hiçbir şey bulunamadı. Bu konuda kim yalan söyledi? Sıddık mı İmad mı yoksa hükümet mi?

10. kasette BM ile ilgili soruya cevap verdim... BM görünüşte barış ve sorunları çözmeyi temsil etse de içinde fesat ve otoriter güçleri desteklemeyi barındırmaktadır. Dahası bizzat Amerika Birleşik Devletleri’ne hizmet için icat edilmiştir. Kendisine yol hazırlamakta, yolları boşaltmakta ve gerekçeler üretmekte, özürler uydurmaktadır. O (BM), ABD’nin hizmetçisidir. İster savunma ister saldırı türünden olsun tüm eylemlerini onaylar.

BM’nin kaldırılması gerekir. Zira o bozuk dahası eskimiş bir sistemdir. Adil, hakkı seven bir sistemle değiştirilmelidir. BM’yi, Milletler Cemiyeti olarak küresel sömürgecilik kendi çıkarları için kurmuştur. İkisi de İslâm’a karşı çalıştı. Öyleyse arada bir fark yok.

12 Sıddık Sıddık Ali. Sudan asıllı. Şeyhle birlikte tutuklananlardan biriydi. Ancak hışhanede istihbarat işbirlikçisine dönüşmesi ve Şeyh’in aleyhine tanıklıkta bulunması nedeniyle verilen hüküm hafifletildi.

13 FBI Bürosu’nun, bir milyon dolar karşılığında Şeyh’e tuzak kurmak için kullandığı lanetli casus. Kendisi şu anda alçak bir şekilde yaşayarak aşağılık amelinin bedelini ödüyor. Son olarak Mısır’da Amerikalı bir kıza sarkıntılık etmek ve tecavüz girişiminde bulunma suçundan hapsedildi... Allahu Teâlâ’dan, azabını ve cezasını hem dünyada hem ahirette artırmasını niyaz ediyoruz.

Bosna sorununda İngiltere sıkıyor, Amerika gevşetiyor, Fransa arabuluculuk iddiasında bulunuyor. Hepsi de İslâm karşıtı. Bir fark yok. Kongre yasağı kaldırıyor, Beyaz Saray devam etmesini sağlıyor. Kongre adaleti ortaya koyuyor, Beyaz Saray adaletsizliği. Hepsi de İslâm karşıtı, arada bir fark yok.

Cumhuriyetçiler gevşetiyor, demokratlar sıkıyor ya da demokratlar gevşetiyor... Hepsi de İslâm karşıtı, arada bir fark yok.

BM, Müslümanlara karşı, ağır ve ciddi kararlar yayınladı. Bu kararlardan en önemlisi, iki büyük karardır. Bu iki karar iki okyanusa konya okyanusları kirletirdi.

Birincisi: Filistin'in parçalanması ve gerçeklikten de tarihten de bir desteği bulunmaksızın İsrail devletinin kurulması kararı. Bu karar sonucunda Müslüman Filistin halkı yerlerinden edildi. Aynı şekilde milyonlarca öldü, yaralandı, yurtsuz kaldı. İçlerinden yaklaşık 50 bini kayıp ve Sina'da Mısır askerleri arasında öldü. Tüm bunlar BM'nin kararının sonucu.

İkincisi: Bosna'ya silah yasağı konması kararı. Bu kararı çıkardılar ve biliyorlar ki eski Yugoslavya'nın; uçaklarından tanklarına, ağır silahlarına ve diğerlerine kadar tüm silahları Sırp'ların elinde. Buna karşın Avrupa ve Amerika, Sırlara arka kapıdan silah desteği yapıyor.

BM rolünü, Boutros Gali liderliğinde oynuyor. İslâm'a karşı duyulan derin nefret BM'yi yönlendiriyor. Sırlara değişik yöntemlerle yardım etti. Bunların arasında güvenli sığınaklar komedisi de yer alıyor. Zira Sırp'lar bu sığınaklara saldırınca BM güçleri çekiliyor, mekânları ve silahları Sırlara teslim ediyor. Tüm bunlar BM'nin gözleri önünde ve yardımıyla, İngiltere'nin ihaneti, Fransa'nın ve fasızlığı ve Amerika'nın Bosna'ya silah yasağına sarılması, Sırlara yardım etmesi, konumu yumuşatması çerçevesinde gerçekleşiyor.

Müslüman Bosna'da bu sayede köyler tümüyle kayboldu (ortadan kalktı).

Sırlar yüz binlerce öldürdü, savaş suçları işlediler, emzikteki bebekleri annelerinin, küçükleri büyüklerin, evlatları babalarının gözleri önünde katlettiler. Hamilelerin karınlarını deştiler. Amerikalı kadınlar, Bosnalı kadınlara tecavüz edilip öldürülmesi karşısında öfkelenerek duyguları harekete geçirmek için gösterilere çıktılar. Ancak erkekler kalplerini kaybettikten sonra akıllarını da kaybettiler. Bir halk saçılıp yok edildi. Kadınlar ve çocuklar BM'nin kararı, ABD'nin vefasızlığı ve kini yüzünden öldürüldü.

Filistin ve Bosna'daki tüm öldürme, yaralama ve yurtlarında etmeler BM'nin kararları nedeniyledir. Eğer bana biri gelip bu gelen şeytan bile olsa ve bana BM'nin vurulması hususunda sorsa benim 'vurulması haramdır', dediğimi görebilir misin? Asla! Aksine böyle yaparsam Rabbimin huzurunda sorumlu ve taşıdığım 'din' emanetine ihanet etmiş olurum. Beni dini sorumluluktan çıkaracak en basit ifade 'haram değildir' ifadesidir. Ancak diğer bir açıdan bunun ardından şöyle dedim: 'BM'de Müslümanların huzurunu kaçırarak ve menfaatlerine zarar verilecek herhangi bir şey yapılırsa'. Sonra üç kez 'hayır' dedim. Yani bunu yapma! Bu yasaklama, yüksek jüri heyetinin ya da savcılığın iddia ettiği gibi strateji değil. Aksine bu BM hususunda İslâmî hükümdür. İslâmî hükümlerde Müslümanların menfaatlerinin gözetilmesi gerekir. Eğer Müslümanların menfaatine zarar vermesi söz konusu ise o işten vazgeçilir. Bunu kimse yapmaz. "Orduya zarar verecek bir plan yapın" sözüme gelince, bu sözüm imkân çerçevesinde BM düşüncesinden (BM'yi vurma) uzaklaştırmak içindi. Çünkü sivil bir hedefe ulaşmak ve bunun için plan yapmak kolaydır. Ancak askerî hedef zordur. Dahası bu hedefe ulaşabilmek oldukça güçtür. Çünkü herhangi bir ülkedeki askerî üsse ancak büyük bir çalışma ve çok büyük olanaklarla ulaşılabilir. Zira bu hedefler (askerî) yüksek elektrik akımı gibidir. Kendisine yaklaşıp silip süpürür ve yakar.

Büyük bir devlette savcılık yalan söylüyor. Bu garip bir durumdur. İddianamede benim İmad Salim'e 26 Federal Plaza'daki federal binayı havaya uçurma planında çok dikkatli yürümesi hususunda talimat verdiğim belirtiliyor. Olan, CM-10 bandında kayıtlı olduğu gibidir. Bana bu binayı sorduğunda ona cevap verdim. Kendisiyle çeşitli meselelerde –başka bir vakitte konuşuruz- konuşmaktan usandım. Bana büyük bir hazırlık yaptığını söylediğinde ona şöyle dedim: “Öyle bir hazırlık yapsan bile yani öyle bir hazırlık yapmış olsan bile yapma (uygulama)”. Bu konuda bana sunulan patlatma planı nerede?

Bu, yardım etme değil menetme üslubudur. Bu cevabın neyinden suçlanabilirim? Bunda ne kusur var? Ben bu cevaptan ötürü hapse atılmayı değil Amerikan hükümetinden bir milyon dolar bekledim. Ancak tabii ki (birileri gibi) yalancı şahitlik karşılığında değil.

* * *

KANUNÎ USÛLSÜZLÜKLER VE
YARGICIN USÛLSÜZLÜKLERİ

Yargıç bizi, ‘cihad’, ‘fetva’, ‘biat’, ‘emirlik’, ‘radikal yorum’, ‘ılımlı yorum’ gibi İslâmî kavramların sınırlarını ortaya koyacak İslâmî uzmanlar çağırma hakkımızdan alıyordu. Yargıç bu davranışıyla hükümeti düşman, hakem ve aynı zamanda İslâmî kavramlarda kendisine başvuru uzman kılmış oldu.

Yargıç, bizi Amerika Dışişlerinden, Mısır hükümetinin yakalanmama ve hapse atılmama ne ölçüde katıldığını, bunu Amerikan hükümetinden ne zaman ve nasıl istediğini, Mısır’daki İslâmcıların vurulması, hapsedilmesi ve öldürülmesiyle Amerika’nın ne boyutta alakasının olduğunu, bunun için Mısır’a ne kadar para ödediğini ortaya koyan bir rapor isteme hakkımızdan da alıyordu.

Yargıç, jürinin ırkçılığını, milliyetçiliğini ya da yönelimini ortaya koyan birçok soruyu da engelledi ve bu soruları sormaya izin vermedi. Bunun neticesinde de jürilerden birçoğu, ırkçılıklarıyla; İslâm ve Müslüman karşıtı hükümlere vardılar.

Yargıç, savunma heyetine Sıddık İbrahim ve hükümet arasındaki ittifakı ancak açılışı bitirmelerinin ardından bildirdi. Oysa bu ittifak hakkında önceden bilgisi vardı. Dahası bu ittifak kendi önünde imzalanmış, bilgisi çerçevesinde yapılmıştı. Bu ittifak, savunmanın açılışında büyük zararlara neden oldu. Öyle ki Sıddık’ı sanıklardan biri olarak saydılar. Diğer sanıklarla birlikte yaptığı şeylerden birçoğunu kendisine atfetmediler. Yargıç pratikte hükümetten daha hükümetçiydi. Hükümete istediği her şeyi verdi. Savunmaya ise birçok

isteğinde cevap vermedi. Yargıç kendisine savunma tarafından sunulan tüm talepleri reddetti ve hiçbirine cevap vermedi.

Dünyanın her tarafında bilindiği üzere sanıklar, yargıcın boyunda bir emanettir. Onların haklarını alır ve rahatları için çalışır. Ancak yargıcımız bu sorumluluğu reddedebilir.

Yargıç bize Kurban Bayramı'nda sadece 1 gün verdi. Oysa hak-kımız 4 gündü. Bunun İslâm'da böyle olduğunu ispatlayan delilleri kendisine sunduk. Kendisine ise kendi bayramında 2 gün verdi. Bu adaletten değildir.

Hapishane idaresi ile aramızda birçok durumda aramızda çekiş-me yaşandı. Yargıçtan bu çekişmelerde aramızda hüküm vermesini veya çözümü için aracı olmasını talep ettik. Ancak o kesin bir karar-lılıkla bunu reddetti. Çünkü kendisi Müslümanlara karşı taassupçu-luk yapıyor ve federal yargıçların şu günlerde bazı müdürleri çağır-tarak kendilerine mahkûmlara karşı nasıl muamele etmeleri gerekti-ği hakkında talimatlar verdiği sırada rahatsızlık vermek istiyor.

William Concealer yargıçtan, hepimiz kendisini bildiğimizden ötürü davaya bakmayı bırakmasını istedi. Yargıcın bunu, adaleti ye-rine getirme adına hoşgörü ve yumuşaklıkla karşılayıp kabul etmesi gerekirdi. Concealer bunu hak ediyordu. Yargıç bu teklifi şiddetle reddetti ve Concealer'in davayı savunmaktan çekilmesi için elinden gelen tüm çabayı harcadı. İsteddiği de oldu. 50 yıllık mazlumların da-valarına bakma ve savunma tecrübesinin ardından şöyle dedi: "Bu ülkede hiçbir Müslüman adil bir şekilde yargılanmıyor." Concealer vefat etti ancak sözü Amerikan yargısını adaletsizlikle damgalayan dürüst bir tanık olarak kalmıştır. Hiç şüphe yok ki zulmün sonuçları tehlikeli ve kötüdür.

kureselkitap.com

SAVCININ USÛLSÜZLÜKLERİ

Marines, Somalililere yemek dağıtmaya gideceğine içlerinden binlercesini öldürmeye gitti. Arkadaşım bana: “Bugün Somali’de iki Marines öldürüldü“ dediğinde “iyi“ diye cevap verdim. Ancak savcı bunu reddederek dediğimi bir suç saydı. Nasıl olur da iki Marines’in öldürülmesine “iyi” diyebilirmişim! Evet, bu gerçekten bir suç. Ben hata ettim. Ancak Marines hakkında mı hata ettim? Asla! Asıl Somalililer hakkında hata ettim. Çünkü ona şöyle demeliydim: “Somalililerin, Marineslerin köklerini kurutması ve hepsini öldürmesi gerekir. Çünkü Marines, binlerce Somaliliyi öldürdü. Amerikalının kanı Somalilinin kanından daha üstün değil. Din bana, Amerika’nın siyasetine ters düşse de bunu söylemeyi emrediyor.”

Başsavcı Amerika’nın siyasetine boyun eğdirmek için birçok hutbeyi sundu. Ancak asla! Bin kez hayır! Bizim İslâm kurallarına göre çalışmamız, hareket etmemiz gerekir. Başsavcı İslâm’ı Amerikalılaştırmak istiyor. İslâm’ın Amerikalılaşmasını tamamen reddediyoruz. Aksine Amerika’nın İslâmlaşması gerekir. Savcı Amerika’ya boyun eğmemizi istiyor. Aksi takdirde ömür boyu hapis! Kendilerine diyoruz ki: “*Rabb'im! Zindan benim için onların çağırdıkları şeyden daha sevimlidir.*” (Yusuf, 33) Allah’ın rızası kendisinde (hapiste) olduktan sonra hapse merhaba!

Savcı Amerika’ya boyun eğip diz çökmemizi istiyor. Bizler dağların kendisine secde ettiği El Hayy El Kayyum’dan başkasına boyun eğmez, O’ndan (azze ve celle) başkasından korkmaz, başkasına secde ve rükû etmeyiz. Başsavcı bizden Allah’ın dışında Amerika’ya tapmamızı istiyor. Ona diyoruz ki: Amerika yok olacak. Uygarlık ve medeniyet yıkılacak, bu dünyadaki her şey yok olacak. Ancak Allahu

Teâlâ'nın yüzü (zâtı) kalacak. Allah'tan başkasına ibadet etmememiz gerekir. Allah'tan başkasından yardım istememeliyiz. O'ndan başka ilah, O'nun dışında bir Rab yoktur.

Başsavcı New York hutbeleriyle yetinmedi. Dahası Michigan ve Los Angeles hutbelerinden bazılarını da getirdi. Eğer eyaletleri dolaşsaydı daha sert ve güçlülerini de bulurdu. Amerika'nın doğusundan ve batısından kasetler getirmekle yetinmedi. Dahası casuslarını Danimarka'ya gönderdi.¹⁴ Az bir şey (hutbelerden) getirdiler,

14 1415 yılı Ramazan ayının 22'si (22.02.1995) Çarşamba sabahı saat yediye çeyrek kala silahlarla donatılmış, kurşun geçirmez yeekli bir grup polis ve istihbaratçı yanlarında eğitilmiş köpeklerle bu risaleyi yayınlayan kişinin, "Said Mansur"un evini bastı. Said Mansur anlatıyor: "Evimin kapısını kırdılar, çocuklarımı korkuttular. En küçükleri henüz iki buçuk aylıktı. Beni karakola götürdüler. Elbiselerimi giymeme dahi izin vermediler. Hava soğuk ve karlı idi. Beni tutuklayış şekillerini hâlâ hatırlıyorum. Aslanın avına yaptığı gibi üzerime çullandılar. Çocuklar ve anneleri bile onların şerlerinden kurtulamadılar. Onları da karakola götürdüler. Ummu Abdullah'ı çocuklarla Arapça konuşmaktan men ettiler. Onları sabah saat yediden öğleden sonra saat ikiye; yani 3 katta oluşan evin tefişini bitirene kadar karakolda tuttular. Bütün cihazları (bilgisayar, yazıcı, scanner ve diğerleri) ve yanında kitapları, sesli ve görüntülü kasetleri, özel belgeleri, resimleri aldılar. Büyük boy kutuların sayısı 28'e ulaştı. Beni ise aşırı soğuk bir hücreye koydular. Akşam girmeden önce saat 4'te en büyük polis ve istihbarat merkezine götürüldüm. Herhangi bir suçlama yönelmeden beni sorgulamaya başladılar. Sorgulama gece saat 12'ye kadar sürdü. Sonra sebepni bile anlamadan beni serbest bıraktılar. Ardından sebebi avuktattan öğrendim. Öyle ki ben ve benimle aynı gün tutuklanan gruba - sayımız 9'du ve operasyona sayımız 9 olduğu için 'Maraton 9' adını takmışlardı- yöneltilen suçlama; başkent Kopenhag'da düzenlenecek ve aralarında ABD Başkanı Clinton, Fransa Cumhurbaşkanı Mitterrand, Almanya başbakanı, Ürdün Kralı Hüseyin, Mısır Cumhurbaşkanı Hüsnü de olmak üzere birçok başkan, kral ve bakanın katılacağı "Uluslararası Fakirlik Konferansı" için hazırlanan mekânı havaya uçurma planı yapmamızdır. Kendisinden başka ilah olmayan Allah'a yemin olsun ki benim bu konferanstan hiç haberim bile yoktu. Bize yöneltilen ikinci suçlama ise Cezayir'deki mücahitlere silah kaçırdığımız suçlamasıydı... Şu bilinmelidir ki polisten hiçbir suçlama duymadık. Kopenhag mahkemesi tarafından hepimiz 19 Zilkade 1415 (19.04.1995) Çarşamba günü beraat ettirildik. Kapıları kırmaları vs. nedeniyle sebep oldukları zarar karşılığında aldığımız tazminatları ilaveten gözaltında tutulduğumuz süre karşılığında da tazminat aldık. Ancak bu gözaltıların ardındaki asıl hedef, Rabbi'nin rahmetine muhtaç fakir kuldu. Diğer kardeşleri ise az bir saat tutuktan sonra serbest bıraktılar. Bazıları ülke de bile değil, umre edildiler. Bir ay sonra emniyet, evimden aldığı eşyaları geri vermeye karar verdi. Gerçekten de eşyaları evime getirdiler ve oradan ayrılmadan önce biri kadın diğeri erkek iki polise doğaçlama şöyle sordum: "Aldığımız her şeyi geri getirdiniz mi?" Polis şaşırıp ve bana, "hayır, kasetlerden bir grubunu

çoğunu bıraktılar. Neden sadece Danimarka? Bu ihmalkârlık ya da ihanet sayılmaz mı? İngiltere’de, Avusturya’da, İsveç’de, İsviçre’de, Avrupa’nın birçok yerinde, Moritanya’da, Sudan’da, Mısır’da, Afrika’nın birçok yerinde, Suudi Arabistan’da, Pakistan’da, Filipinler’de, Asya’nın birçok yerinde vermiş olduğum hutbelerden bazılarında Amerika, burada vermiş olduğum hutbelerden çok daha sert bir şekilde eleştiriliyor.

Özgür dünyanın liderinin, inanç özgürlüğü, konuşma özgürlüğü diye servisini yaptığı prensiplerin hepsinin gerçek olmayan, güvenilirliği bulunmayan içi boş bir tamburdan ibaret olduğunu tarih yazmayacak mı, tüm dünya bilmeyecek mi?! İnsan hakları savunucularının zayi edilen prensipleri, ihlal edilen hakları görmek için Afrika ve Asya’ya gitmek yerine Amerikan hapishanelerine gelmeleri gerekir.

Davada boşluklar var ve suçların ispatlanması için başsavcının bu boşlukları doldurması gerekir. Peki, nasıl dolduracak? Yalan ve

bıraktık (getirmedik)” dedi. Bu kasetleri ellerinde tutmalarının sebebini bilmeden onlara: “Bu kasetleri FBI’ya mı göndermek istiyorsunuz” diye sordum. Sonra oradan ayrıldılar. Avukat bu iki polisi aradı ve özellikle de aleyhimde hiçbir suçlama bulunmadığı, mahkeme beraatime hükmeden bir karar çıkardığı için kendilerinden eşyalarımın tümünü geri getirmelerini istedi. Emniyet ise bu kasetlerin kendilerinde kalması hakkı vermesi için mahkemeye başvurarak dava açtı. Oturum tarihi belirlendi. Bu oturumda yargıç bana; tümü Şeyh Ömer Abdurrahman’a âit olan ve İngiltere, Danimarka, İsveç ve Amerika’da kaydettiğim, sayıları 52 olan kasetleri polisin elinde tutması için izin verip vermediğimi sordu. Ben izin vermeyi reddederek şöyle dedim: Bunlar bana özel. Benden kendilerine kasetlerin kopyasını almaları ve asılları bana daha sonra iade etmeleri için izin vermemi istedi. Onlara: “Bunu yapmanıza izin vermiyorum”, dedim. Sonra oturum bitti. Sonra şeyhin kanunî yardımcısı Ahmed Abdussettar kardeşten öğrendim ki –Allah ikisini de esareten kurtarsın- Danimarka istihbaratı, Amerikan istihbaratına evimde bulunduğu kasetleri vermiş. Öğrendim ki Amerika’nın elinde, Şeyh Ömer’e suçlama yöneltebilmek için güçlü, inandırıcı; Allah düşmanı, işbirlikçi İmad Salim dışında hiçbir delilleri bulunmuyormuş. Danimarka istihbaratından –Allah onları rezil etsin- belki Şeyhi suçlayacak bir şey bulabilirler diye evimi teftiş etmelerini istemişler. Hatırlıyorum, Ahmed Abdussettar kardeş –Allah onu esareten kurtarsın- bana kasetlerden onlar –yani kardeşlerin- faydalandığını, avukat aracılığıyla kasetlerin kopyasını aldıklarını söylemişti. Allah’ın laneti kâfirlerin üzerine olsun.

uydurmalarla. Bir insan; sanık olsun, şahid olsun ya da başkası; bu kişilerden birinin yalan söyleyebileceğini düşünebilirsin ancak başsavcının yalan söyleyeceğini tasavvur edemezsin. Özellikle de büyük bir devletin başsavcısının! Bu başsavcının doldurduğu boşluklardan biri de şeyhin (kendisini kastediyor) Dünya Ticaret Merkezi patlamalarıyla ilişkisinin olduğu iddiasıdır. Öyle ki işini serap üzere bina ederek telefon konuşmaları listesi getirdi; “Şeyh falan kişiyi arayan filan kişiyi aradı...” ya da “filan kişi şeyhi arayan falan kişiyi aradı.” Öyleyse şeyhin patlamalarla yakından bağlantısı var!!

Bu nasıl bir delil getirme yöntemidir? Dünyanın en büyük ülkesi ABD’ye meydan okuyorum, meydan okuyorum ve sonra yine meydan okuyorum. Sözünün doğruluğunu ispatlamak için bu konuşmaların kayıtlarını getirsin. Nerede teknoloji? Nerede bilimsel ilerleme? Bu sözleri getirebilecek bir yolunuz yoksa da arayan kişinin beni, kendisi, kız kardeşi ve eşinin arasını düzeltmek için aradığını göreceksiniz. Ancak başsavcı boşluğu doldurmak istedi.

Bir başka boşluk daha bulunuyor ki o da şeyhin tünel patlamasıyla ilişkisinin olduğu... Kasetlerde bunu ispatlayacak hiçbir şey bulunmuyor. Ancak başsavcı bu boşluğu yalan ve iftira ile dolduruyor; İbrahim Sıddık bana gözden geçirip fotoğraf çektikten sonra haber vermiş. Ey başsavcı: Dinin nerede? Vicdanın nerede? Cesaretin nerede? İzzetin nerede? İnsanlığın nerede? Adamlığın nerede?

Üçüncüsü: Şeyh bunları para ile desteklemiş! Bunun delili nerede? Aksine bunun tersini ispatlayan deliller bulunuyor.

Dördüncüsü: Şeyh füze ve tankla cihada çağırıyor! Amerika düşmanlardan biri olduğu için Amerika’nın içinde tank ve füzelerle cihat etmek gerekirmiş. Bu utanç verici bir yalan, gömülü kindir. Yakından-uzaktan hiçbir delili yoktur. Aksine kasetler benim “Amerika’da cihad yok, aksine cihadın özel sahaları var, bu meydanların aşılması ve dışına çıkılmaması gerekir” dediğimi ispatlamaktadır.

Başsavcı jürilerle alay ederek benim hitap tarzımla ‘terör burada’, ‘terör burada’ dedi. Bir damla dahi kan akmamış bir kıssayı anlattı. ‘Terör burada’, ‘terör burada’ diye Oklahama hakkında demesi haklıydı ancak New York hakkında değil. Zira Oklahama’da bir bina olduğu gibi havaya uçurulmuş ve yaklaşık 200 kişi öldürülmüştü. Ancak Amerika’daki savcılık bunu, Michigan tugaylarının gelip kendisinin de içinde bulunduğu binayı havaya uçurması korkusundan söyleyemez.

Savcı benim, hutbelerimde anlaşılmaz söz söylediğimi ve takipçilerimin de bundan “Amerika’ya saldırmak” çıkarımını yaptığını söylüyor. Bu sözü ancak şeytan söyler. Çünkü batılı ancak o düşünür. Gerçeklere dayanmayan batıl sözü söyler. Eğer savcının sözü pazara; satışa düşerse benim sözüm onun sözünden daha üstündür. Çünkü benim sözüm iki yönden doğrudur. Birincisi Arapça dili, ikincisi İslâm kuralları ve prensipleri. Savcı benim sözüme bir şey dediğinde İslâm’a ve sözüne bir şey demiş demektir.

Satılık Tanıklık

Her kim şahidlik satmak isterse FBI’a gitsin de kendisine bu şahidliğin yalancı olmasını şart koşsunlar. Ona bir milyon dolar versinler.¹⁵ FBI kadın subayları kendisini yalan ve sahtekârlık konusunda eğitsin, ona hükümet çıkarlarını nasihat etsin. Şeytan, kendisine ayda birkaç bin dolar getiren onurlu iş sahiplerine bu işe koşmalarını nasihat etmez. Bir ya da iki haftada bir milyon dolar... Bu artabilir de. Halkın ödediği vergilerden muaf. Amerikan hazinesi ödemeye hazır.

15 Şeyh –Allah onu korusun ve tez zamanda esaretten kurtarsın- burada Amerikan efendilerden aldığı birkaç kuruş karşılığında ahiretini dünya karşılığında satan aşağılık işbirlikçi İmad Salim’e işaret ediyor... Şeyhin aleyhinde şahidlik yapmak için 1 milyon ABD doları aldı. Yüce Arş’ın sahibi Yüce Allah’tan bizlere kendisi üzerinde kudretinin mucizelerini göstermesini, onu ahiretten önce dünyada da cezalandırmasını diliyoruz. ‘Sakın Allah’ı zalimlerin yaptıklarından habersiz sanma. Ancak onları gözlemlerin donup kalacağı bir güne ertelemektedir.’ (İbrahim, 42)

Şahidliklerin bir milyon dolar uğruna yalan olduğu davaların görüldüğü bir ülke. Suçlamaları düşürmek için yalancı şahidliklerin yapıldığı bir ülke!¹⁶ Geriye kalan boşlukları ise savcı yalan ve iftiralarla dolduruyor. Bu, gidici, yok olucu, bozulmuş, bitici bir devlet.

* * *

16 Kastedilen şahıs, sanıktan Şeyh aleyhine bir şahide dönüşen Sudanlı Sıddık Ali.

kureselkitap.com

YAHUDİLERLE BARIŞ PROJESİ

Selam Projesi denen şeyden beklenen hedefler nelerdir? Hedefler büyük, sonuçlar ise tehlikeli. İşgal altındaki topraklarda 'intifada' ismi verilen Filistin cihadını ortadan kaldırmak istiyorlar. Barış diye isimlendirilen şey, Filistinli mücahidleri ülkelerini savunur kılmıyor. Aksine onları otomatikman ülkelerine karşı savaşan vatandaşlara çeviriyor. Yahudiler, Arap hükümetlerinden korkmuyor. Çünkü onlar, bu hükümetlerin devletlerine karşı savaşmayacaklarından emindir. Yahudilerin korktuğu; işgal altındaki topraklardaki bu büyüyen İslâmî uyanıştır.

- İslâmî daveti çöktürmek, Batı'dan Endonezya'ya (Nixon'un dediği gibi) her mekânda İslâmî hareketi vurmak istiyorlar. İsrail'in çevresindeki Arap güçleri yıkmak hedeflerindedir. Irak'ı yıktılar. İkinci plan; Suriye Ordusu'nu, sonra da Mısır Ordusu'nu yıkmak.

- Bir diğer hedefse bölgenin Yahudi askerî gücünden korkmasının sağlanması, bölgeye Amerikan himayesinin dayatılması ve bölgedeki ordulardan hiçbirinin gelişmesine izin verilmemesi!

- Yahudilere karşı düşmanlığı artıran tüm medya ve eğitim programlarının değiştirilmesi. Bu, tam olarak Shamir'in şu sözleriyle ilan ettiğiidir: "Yahudilere karşı düşmanca olan kültürünüzü değiştirmeniz gerekir." Mısır'da programlar çok tuhaf bir şekilde değiştirildi. Öyle ki Allah Resulü'nün (*sallallahu aleyhi ve sellem*) Yahudilerle savaşları, Yahudilerin Allah Resulü'ne (*sallallahu aleyhi ve sellem*) düşmanlığına işaret eden şeyler ders programından kaldırıldı. Yahudilerin Müslümanlara karşı düşmanlığına işaret eden tüm gerçekler silindi.

Bazı şeyhler televizyonda Kur'an'ı tefsir ediyorlar. Yahudiler'den bahseden âyetler geldiğinde hemen kesiyorlar ve siliyorlar.

- Yahudi ekonomisinin bölgenin tamamına dayatılması: Yahudiler, faizci bankalar aracılığıyla Batı'yı kontrol altına aldı. Önümüzdeki birkaç yıl içinde bölgedeki tüm devletlerin para ve ekonomilerini kontrolleri altına alacaklar.

- Bölgenin Yahudi ve Hıristiyan kültürü tarafından istila edilmesi ve buna misyoner kampanyaların eşlik etmesi. Öyle ki Hıristiyanlar kafalarını kaldırıp şöyle demeye başladılar: "Körfez olayları bize, daha önce girmeyi hayal bile edemediğimiz bölgelere Mesih dinini sokma fırsatı verdi."¹⁷

İslâm karşıtı karalama kampanyalarının her düzeyde gerçekleşeceğini tahmin ediyoruz. Çünkü onlar çok büyük medya organlarına sahipler. Arap gazeteleri ve medya organları da davetçileri ve İslâm tarihini karalama yoluyla bu hedefin gerçekleşmesinde kendilerine yardım edecek.

- Su ve petrol zenginliklerinin kontrol altına alınması. İki savaş yapılması gerek, dediler: Petrol savaşı ki bu savaşı bitirdiler. İkinci ise sular savaşı. Fırat, Asi, Litani, Ürdün Nehri ve hatta Nil'in sularını kapmak istiyorlar. Kanalın altından ağlar uzatıp Nil'i İsrail'e çekiyorlar. Suudi Arabistan'ın kuzeyindeki yeraltı suyunu bile yeni yerleşkeler inşa etmek için işgal altındaki topraklara çekmek

17 Şeyhin –Allah onu korusun ve esaretten korusun- zikrettiğini delillendirip ispatlarcasına Hıristiyanlar Arap Körfezi'nde; Kuveyt devletinde en büyük kiliseyi inşa ettiler. O kiliseyi gözlerimle gördüm. Dr. Abdullah En-Nefisi -Allah onu korusun- El Cezire Kanal'ında katıldığı bir programda 'Kuveyt'te 35 ila 40 kilise bulunuyor. Oysa Kuveyt vatandaşlığına sahip Hıristiyanların sayısı 200'ü aşmıyor. Bu da her 5 vatandaş için bir kilise demek oluyor. Buna ek olarak Hindu ve Brahman mabetleri de bulunuyor. Amerikalı efendilerinin işbirlikçisi bu kötü devlette tüm şirk taifeleri için ibadet mekânı var. Tevhid ehline gelince onların mekânı hapishane, öldürülme, işkence ... Allah'ın laneti zalimlerin üzerine değil midir?'

istiyorlar. Sular savaşı, bölge ülkeleri arasındaki bir anlaşmazlık gibi görünerek geldi. Amerika, Yahudilerin menfaati için müdahale etti.

Batı, gelişip güçlenmesi için Doğu Avrupa ülkelerini NATO'ya katmak için toplanıyor. Bu da ancak doğal olarak Müslümanlar'dan başkası olmayan ortak düşmana karşı direniş için yapılıyor.

- Bölgenin ahlâkî açıdan bozulması: Yahudilerin doğası böyle! Herhangi bir ülkeye turizm ve arkeolojik gezi yoluyla girdiklerinde bölgenin tümünde uyuşturucular, fuhuş, pis filmler, pis dergiler aracılığıyla bozgunculuk yapıyorlar. Yahudilerin tüm pisliklerini bölgede yayıyorlar. İsrail, AIDS hastalığı taşıyan genç kızlar çetesini Mısır'a gönderdi. Çünkü Mısır, İslâm dünyasında güç ve ağırlık merkezi! Bunu tüm diğer ülkelere de yapacaklar.

İleride Yahudi casusluk istilası için kapı açılacak. Çünkü o bunu önceden hayal ediyordu. İsrail casusluğun derecesini planlıyor... Gerçeklerini bilmek için bölgede casusluk... İslâmî uyanış, gerçek düşmanları ve bölge ordularının durumu hakkında ayrıntılı gerçeklere ulaşmak istiyorlar.

Hayber, Medine ve Ashabu'l Uhdud'un yaşadığı yerde antik Yahudi eserlerinin bulunması üzerine Yahudiler: "Babalarımızın eserlerini arıyor ve özelliklerini inceliyoruz" diyecekler. Bu, bölgenin neye doğru sürükleneceği hususunda beklenenler arasında sadece buzdağının görünen ucu. Şu ânda bizim ne yapmamız gerekir?

Bizim tüm düzey insanlarını kapsayacak şekilde ümmete doğru akideyi; özellikle de 'velâ ve berâ' akidesini açıklamamız, savaşın İslâmî olduğunu tüm gücüyle ilan etmemiz gerek. Madrid Konferansı'nda¹⁸ diğer konferanslarda olduğu gibi İslâm temsil edilmemiştir.

18 Ortadoğu'da Barış için Madrid Konferansı 30 Ekim 1991 tarihinde İspanya'da gerçekleştirildi. Davet, Uluslararası Güvenlik Konseyi'nin 242 nolu kararının uygulanması üzerine kurulu idi. Konferans, İsrail'in Suriye, Lübnan, Ürdün ve Filistinlilerle barış müzakerelerini kapsadı. İkili görüşmeler, Arap çekişmesinin tarafları

Bu konferansta Kudüs bir İslâm toprağıdır, denmedi. Dava İslâmîdir ve kıyamete kadar tüm Müslümanları ilgilendirmektedir. Davanın esası bu!

Bize karşı uydu üzerinden saldıran şiddetli medyasal ve kültürel akıma karşı direniş için cami mesajı canlandırılmalıdır. Bu dev saldırıya karşı sahip olduğumuz cami risalesiyle direnirsek Allah bu az çabayı bereketlendirecektir.

Saflarının Salih selef metoduna uygun olarak birleştirilmesinin başlangıcı olarak dünyanın dört bir yanındaki Müslümanların birleşmesi, bid'at ve hurafelere karşı savaşıması gerekir. Doğu ve Batı toplanıp birleşmişken biz neden dağınık kalalım? Faizli Yahudi baskınına karşı direniş için İslâmî bankalar kurulmalıdır.

Eğitim programlarındaki; Yahudilere işaret eden belli kesitleri silmekte azimli tedrici değişikliğin tehlikesini tahmin etmek gerekir. Dahası Yahudilerle ilgili metinleri açıklarken iki kat çaba harcamalı, öğrencilerin bu metinleri yaşamakta olduğumuz gerçekliğe binaen iyice anlamalarını sağlamalıyız.

Ümmette, Allahu Teâlâ'nın bize vaat ettiği 'hak vaat' ümidini yaymalı, bunu şer'i ve gerçekçi delillerle bağlamalıyız ki ümmet ümitsizliğe kapılmasın. Biz, asla umutsuzluk bilmeyen bir ümmetiz. Biz, zaman ne kadar uzarsa uzasın Allah'ın (*azze ve celle*) bize zafer vereceğinden eminiz. *"Allah, kendisine (kendi dinine) yardım edenlere muhakkak surette yardım eder. Hiç şüphesiz Allah güçlüdür, galiptir."* (Hac, 40)

olan Lübnan, Suriye, Ürdün, Filistin ve İsrail arasında gerçekleşiyordu. Daha başka çeşitli taraflar da, çözümünü tüm tarafların işbirliğini gerektiren konuları tartışıyordu. Konferans, Amerikan Başkanı Baba George Bush'un, İkinci Körfez Savaşı akabindeki girişimi ile ABD ve SSCB'nin gözetiminde gerçekleşti. Konferansa Arap ülkelerinden birçoğu katıldı: Mısır, Ürdün, Suriye, Lübnan, Fas, Tunus, Cezayir, Körfez İşbirliği Konferansı üyesi altı ülke. Fetih Örgütü'nün resmî olarak katılımı önlendi.

Genel olarak Batı'da, özellikle de Amerika'da komplocuların hareketlerini ve planlarını kabul etmeyerek daveti canlandırmak, bu hareketleri iyi şekilde takip etmek. Bu da şu şekilde olur:

A- Hak din İslâm'a bağlılık.

B- Amerikalıları ve diğerlerini İslâm'a çağırarak.

Amerikalılardan milyonlarcası yok olma ve boşluk nedeniyle İslâm'a girmeye hazır. Müslümanlar televizyon ağlarına sahip olup bu yönü güçlendirebilse ... Öyle ki Amerika, İngiltere, Fransa ve diğer Avrupa ülkelerinden farklı. Bu devletler 'renkilerin menedilmesi' ya da 'hicretin menedilmesi' adı altında Müslümanlara saldırıyor. Dahası küçük kızların okullarda başörtü giymesini engelliyor. Bu, Amerika'da mevcut anayasa gölgesinde imkânsız bir şey. Çünkü kili-seyi devletten ayırıyor. Bu anayasaya göre dinin devlet işlerine karışması imkânsız. Eğer Müslümanlar Amerika'da güçlenir ve faaliyete geçerse bu özgürlüğü kullanabilirler. Özellikle de bu görüşlerden ayrılmış Katoliklerin ve Yahudilerin varlığı gölgesinde. Tüm bunların varlığı gölgesinde güçlü bir İslâmî hareket icat etmek, İslâm'ı yaymak, gücünü ve arılığını ortaya koymak mümkündür.

Kuvvetli bir şekilde işgal altındaki topraklardaki Müslüman Filistin halkının yanında durmak, davet, para, kitap ve cihadında ihtiyaç duyduğu her şeyiyle bu halkı takviye etmek, işgal altındaki topraklarda kalmaları ve sayılarının artması için çabalamak. Çünkü İsrail'in dengesini ve sınırlarını bozan budur. Eğer Amerikalılar Yahudi devletine milyarlar bağışlıyorsa neden Amerika'da ve Avrupa'da yaşayan on milyonun üzerinde Müslüman bağış yapmıyor? Neden işgal altındaki topraklardaki kardeşleri için bağışta bulunmuyorlar?

Bu, düşmanların bankalarındaki tüm paraların ve sermayelerin çekilip İslâm dünyasının dört bir yanında ümmetin zorunlu ihtiyaçları yolunda harcanmasının istenmesi. Nasıl olur da milyonlarca Müslüman fakirlikten, yersiz yurtsuz kalmaktan ve zilletten ölürlen o suçlu düşmanlarımız bizlerin bankalarına koyduğumuz

milyarlarca sermayemizle yaşarlar? Bunun talep edilmesi gerekir. Aksi takdirde iddia ettikleri insan hakları nerededir? Bu ümmetin yaşamakta olduğu lüks ve israfa karşı savaşılmaması, bu kindar düşmana karşı koyabilmek için tüm enerjilerin toplanması gerekir. Maaşlarınızdan biriktirin, masraflarınızdan tasarruf edin. Ümmete enerjilerini, vakitlerini, çabalarını kullanmada tutumlu olmasını tavsiye edin. Çünkü ümmet, kötü, bir gün gelip kendisinin kökünü kazıyabilecek bir düşmanla karşı karşıya. Bu ümmeti uyarıyorum: Savaş galip, mağlup savaşı değil. Savaş varlık ya da yokluk savaşı. Bu savaşla ümmet tamamen ortadan kaldırılmak, Yahudilerin ve Hıristiyanların dediği gibi köle olmamız istenmektedir.

Davetçilerin ve hatiplerin; tüm ümmetin orduların geliştirilmesini, imân ve Allah yolunda cihad anlayışı üzerine hazırlanıp eğitilmesini istemesi gerekir. Aynı şekilde bu düşmana karşı direnebilme adına güçlü, modern silahların kullanımını anlaması için orduların bilimsel eğitim alması ve yapması gereken silahları yapması da istenmelidir.

Müslüman evlatlarından oluşan yeni nesillerin geleceğini, ümmetin ihtiyaçlarını gözeterek şekilde, sağlam planlara uygun olarak, bölgenin zenginliklerinin korunmasını istememiz gerekir. Savaş gelmekte ve aynı zamanda da uzun. Zenginliklerimizi oldukça düşük fiyat karşılığında alan, sonra da en yüksek fiyatlarla bize ihraç eden, gelecek savaşa hazırlık olarak bu zenginlikleri depolarında saklayan asalak şirketleri ve devletleri de uyarmanız gerekir.

Allahu Teâlâ bize çok büyük zenginlikler ve çok paralar bahşetti. Ne yapacağımızı görmek için bizi bunlarla sınamadı. Eğer bunları nasıl kullanacağımızı bilebilirsek çevremize; hatta Amerikan seçimlerine bile etki edebiliriz. İstedığımız başkanı aday gösterebiliriz ve istediğimiz desteklenebilir. İslâm ümmetinin paralarıyla oynayan düzenbaz ele vurun. Bu işe dikkat edin ve iyi aklınızda tutun.

kureselkitap.com

[BU DİNİN GELECEĞİ]

Amerikalılar istese de istemese de Müslümanlar yeryüzünde Akalıcıdır. Çünkü bunun kararı kongrede de, Beyaz Saray'da da, Pentagon'da da alınmamaktadır. Ancak bu karar Allah'ın kaderidir ve Allah'ın kaderi galiptir:

1- Allahu Teâlâ şöyle buyuruyor: “Kur’ân’ı elbette biz indirdik; elbette onu yine biz koruyacağız” (Hicr, 9) Kur’ân’ın korunması, sayfalarının, ayetlerinin, kelimelerinin, aynı zamanda onunla amel edenlerin, onu koruyup ona çağıranların korunması demektir. Bu Rabbanî ümmet Kur’ân ümmetidir.

2- “Allah’ın nurunu ağızlarıyla (üfleyp) söndürmek istiyorlar. Hâlbuki kâfirler hoşlanmasalar da Allah nurunu tamamlamaktan asla vazgeçmez.” (Tevbe, 32) “O, müşrikler hoşlanmasalar da (kendi) dinini bütün dinlere üstün kılmak için Resûlü’nü hidayet ve hak din ile gönderendir.” (Tevbe, 33, Saf, 9) ‘Bütün dinlere’ sözüne dikkat et. İmam Şafii (Allah ona rahmet etsin) bunun için şöyle dedi: “Allah dinini diğer dinlere üstün kılar. Öyle ki Allah ancak ona (İslâm’a) boyun eğdirir. Bu da Allah ne zaman dilerse o vakit olur.”¹⁹ Öyleyse âyet İslâm’ın, diğer tüm dinlere üstün geleceğine delil teşkil etmektedir. Bir vakit gelecek ki o vakit İslâm’dan başka dine girilmez. Yüce Allah’tan başkasına ibadet edilmez. Kur’ân, hükmetmek ve diğer dinlerin tümünü egemenliği altına alıp üstün gelmek için inmiştir.

19 Beyhaki’nin *Marifetu’s Sünen ve’l Âsâr* isimli eseri. Kitabı’s Siyer, Allah Resulü’nün (sallallahu aleyhi ve sellem) dininin diğer dinlere üstün gelmesi bölümü.

3- “Bilakis, biz, hakkı bätılın tepesine atarız da o, bätılın işini bitirir. Bir de bakarsınız ki, bätıl yok olup gitmiştir. (Allah’a) Yakıştırdığımız sıfatlardan dolayı yazıklar olsun size.” (Enbiya, 18)

Hak ortaya çıktığı zaman Allah onu bätılın üzerine atar ve batılı yok eder. Âyette geçen ‘feyedmaguhu’ şöyle demektir: Beynine isabet eder ve yok olur, ölü.

4- “Görmedin mi Allah nasıl bir misâl getirdi? Güzel bir sözü; kökü (yerde) sabit, dalları gökte olan güzel bir ağaca (benzetti). O ağaç, Rabbinin izniyle her zaman yemişini verir. Öğüt alsınlar diye Allah insanlara misaller getirir. Kötü bir sözün misali, gövdesi yerden koparılmış, o yüzden ayakta durma imkânı olmayan pis bir ağaca benzer.” (İbrahim, 24-25-26)

Güzel söz; Tevhid kelimesi olan “Lâ İlâhe İllallah-Allah’tan başka ilah yoktur”dur. Kötü söz ise küfür ve sapıklıktır. Âyet, tüm vakitleri, tüm zamanları, ortaya çıkıp tevhid kelimesi “Lâ İlâhe İllallah”ı taşıyan, Allah yolunda savaşıyor, Allah (azze ve celle)’ye davet eden, insanlara ilim, şeriat ve dini öğretiyor, haddi aşanların tahriflerini, yalancılara haksız sahiplenmelerini, cahillerin tevillerini ortadan kaldıran tüm nesilleri anmaktadır. Bu nedenle şöyle denir: Bätıl devleti bir saatliktir, hak devleti ise kıyamete kadar.²⁰

5- “İşte Allah hak ile bätıla böyle misal verir. Köpük atılıp gider. İnsanlara fayda veren şeye gelince, o yeryüzünde kalır. İşte Allah böyle misaller getirir.” (Ra’d, 17)

Bu, Allahu Teâlâ’nın hak ve bätıl için getirdiği bir misaldir. Köpük bätıl gibidir. Sadece hava ve havadan oluşan baloncuklar... Hızla yok olup gider. İnsanlara fayda veren ilim, amel, din ve doğruluk ise yeryüzünde kalır.

20 Ali bin Ebi Talib’in (radiyallahu anh) sözlerinden.

6- “Şüphesiz ki yeryüzü Allah’ındır. Kullarından dilediğini ona varis kılar. Sonuç ise (Allah’tan korkup günahıtan) sakınanlarındır.” (Araf, 128) Bu, Musa (aleyhisselam)’ın kavmine sözüdür.

7- “O halde sabret. Çünkü iyi sonuç (sabredip) sakınanlarındır.” (Hud, 49) “Güzel sonuç takva ilelidir.” (Taha, 132) “İşte ahiret yurdu! Biz onu yeryüzünde böbürlenmeyi ve bozgunculuğu arzulamayan kimseye veririz. (En güzel) akibet, takva sahiplerininidir.” (Kasas, 83)

“Allah, kendisine (kendi dinine) yardım edenlere muhakkak surette yardım eder. Hiç şüphesiz Allah, güçlüdür, galiptir.” (Hac, 40) “Günaha dalanların ise cezalarını hakkıyla vermişizdir. Mü’minlere yardım etmek de bize hak olmuştur.” (Rum, 47) “Bizim ordumuz şüphesiz üstün gelecektir.” (Saffat, 173)

8- “Bu Kur’ân, ancak âlemler için bir öğüttür.” (Yusuf, 104, Sad, 87, Tekvir, 27) “Onun verdiği haberin doğruluğunu bir zaman sonra çok iyi öğreneceksiniz.” (Sad, 88) “Allah sizlerden imân edip iyi davranışlarda bulunanlara, kendilerinden öncekileri sahip ve hâkim kıldığı gibi kendilerini de yeryüzüne sahip ve hâkim kılacağını, onlar için beğenip seçtiği dini (İslâm’ı) onların iyiliğine yerleştirip koruyacağını ve geçirdikleri korku döneminden sonra, bunun yerine onlara güven sağlayacağını va’detti. Çünkü onlar bana kulluk ederler; hiçbir şeyi bana eş tutmazlar.” (Nur, 55)

9- “Şüphesiz ki inkar edenler mallarını, (insanları) Allah yolundan alıkoymak için harcıyorlar. Daha da harçayacaklar! (Ama) sonunda bu, onlara yürek acısı olacak e en sonunda mağlup olacaklardır. Kafirlikte ısrar edenler ise cehenneme sürükleneceklerdir.” (Enfal, 36)

10- “Onlar bir tuzak kurarlar, ben de bir tuzak kurarım. Kâfirlere mühlet ver, onları biraz hallerine bırak.” (Tank, 15-16-17)

Oldukça bol metinler önünde... Kur’ân; bâtılın önünden de ardından da gelemeyeceği, hikmet sahibi, çok övülen Allah’tan indirilmiş bir sözdür. Özetle; Allahu Teâlâ, kalıcılığı, zaferi ve temkini

İslâm ve ehline yazmıştır. Değersizlik, alçakçık, başarısızlık ve yenilgiyi ise küfür ve ehli için kılmiştir... Allah'ın vaadi dönülmezdir. Allah Resûlü'nün (*sallallahu aleyhi ve sellem*) hadisi, bu yüce mânâyı ayrınıtları ile ifade etmektedir.

1- Allah Resulü (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle buyurmuştur: *“Allah yeryüzünü benim için her tarafı görünür şekilde dürüp topladı. -Yani küçültmüş ve yaklaştırmıştır.- Hem doğu taraflarını hem batı taraflarını gördüm. Muhakkak ki, benim ümmetimin mülkü/hükümranlığı bana dürülüp toplanan (gösterilen) yerlere kadar ulaşır.”*²¹

Bu ümmetin hükümranlığı yeryüzünün doğularına da batılarına da ulaşacak.

2- Temim ed-Dari'den rivayet edilen bir hadiste Allah Resulü (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle buyurmuştur: *“Bu din gece ve gündüzün ulaştığı her yere ulaşacaktır. Aziz olanın izzeti ile ve zelil olanın zilleti ile bu dinin girmediği yerleşik ve göçebe hiçbir ev kalmayacaktır. Allah (azze ve celle) İslâm dinini üstün ve aziz kılacaktır ve küfrü zelil edecektir.”*

Yani yeryüzünde gece ve gündüzün olduğu tüm mekânlara İslâm gelecek. Bu vaat şu an gerçekleşmiş midir? Söz, henüz gerçekleşmemiştir. Evet, İslâm birçok ülkeye ulaştı. Ancak bununla birlikte hâlâ ulaşmadığı ülkeler de bulunmaktadır. Öyleyse bu nebevî vaad, bu din gece ve gündüzün ulaştığı her yere ulaşana kadar gerçekleşmiş olmayacaktır. Allahu Teâlâ yerleşik ve göçebe hiçbir ev bırakmayacak ve hepsini aziz olanın izzeti ile ve zelil olanın zilleti ile bu dine sokacak. Allah (*azze ve celle*) İslâm dinini üstün ve aziz kılacaktır ve küfrü zelil edecektir. Öyleyse nebevî hadis, dünyadaki her noktaya, her eve İslâm'ın ulaşacağı, bu nokta ve evlerin tüm halkının veya bazı kısmının İslâm'a gireceği hususunda açıktır. (*İmam Ahmed*)²² Hadis sahihtir ve vaad açıktır.

21 Müslim Sahih'inde Fiten ve Eşrâtü's Sâat kitabında Bu Ümmetin Bazısının Bazısıyla Helâkı bâbında tahrîç etmiştir. Hadis No: 7207. Tirmizi: 2203; İbn Hibbân: 6600, 7124; İbnü Ebî Şeybe: 27429.

22 Müsned'inde tahrîç etmiştir. Hadis no: 16632.

3- Abdullah bin Amr bin As'a soruldu: "Hangi şehir daha önce fetholunacaktır? Konstantiniyye mi Roma mı?" Abdullah, bu soruyu dinledikten sonra halkası olan bir sandık getirdi, içinden bir kitap çıkarttı ve şöyle dedi: "Bir gün Resulullah'ın çevresinde oturmuş yazı yazıyorduk. Derken Resulullah'a bir soru soruldu: 'Şu iki şehirden hangisi daha evvel fetholunacak; Konstantiniyye mi Roma mı?' Allah Resülü şu cevabı verdiler: "Önce Herakl'in şehri (Konstantiniyye yani İstanbul) feth olunacaktır." (Ahmed)²³ (El-Hâkim)²⁴ İlk olarak Fatih Sultan Mehmed tarafından Konstantiniyye fethedildi. Roma'ya gelince oranın fethi günümüze kadar gerçekleşmiş değil. Orası Katolik başkentidir ve orada Vatikan bulunmaktadır. Vaad hâlâ gerçekleşmemiştir.

4- Tâifetu'l Mansûra hadisleri. Bu hadisler mütevatirdir. İçlerinden biri şudur: "Ümmetimden bir taife, kıyamet gününe kadar hak üzere savaşarak muzaffer olmakta devam edecektir."²⁵

5- Cihadın kıyamete kadar süreceğine dair hadisler. Bu hadisler arasında şu meşhurdur: "Atın alınına Kıyamet gününe kadar hayır bağlıdır: Ecir ve ganimet."²⁶

23 Müsned'inde tahrîç etmiştir. Hadis no: 6627.

24 Müstedrik'inde tahrîç etmiştir. Hadis no: 8599, 8708. Bu hadis, Buhari ve Müslim tahrîç etmemiş olsa da sahih senetli bir hadistir. Ayrıca Ed Darimi de Sünen'inde tahrîç etmiştir. Hadis no: 491.

25 Müslim, Sahih'inde tahrîç etmiştir. 4910. Ahmed de Müsned'in'de. Hadis no: 14830. 19545. Ebu Davud Sünen'inde. Hadis no: 2485. İbn Hibban, Sahih'inde. Hadis no: 6705. El Beyhaki Sünenü'l Kübra'sında. Hadis no: 18258, 18990. El Hakim Müstedrik'inde. Hadis no: 8442. Ve şöyle demiştir: Bu hadis Müslim'in şartına göre sahihtir. Buhari ve Müslim tahrîç etmemiştir.

26 Buhari, Sahih'inde tahrîç etmiştir. Hadis no: 2787. Müslim Sahih'inde. Hadis no: 4805, 4806. Ahmed, Müsned'inde. Hadis no: 18840, 18995, 18998, 19001, 19002, 19004. Tirmizi Sünen'inde. Hadis no: 1695. Ed Darimi, Sünen'inde. Hadis no: 2428. El Beyhaki Sünenü'l Kübra'sında. Hadis no: 13041, 13044, 18332, 20163. Nisai Sünenü's Sagir'inde. Hadis no: 3579, 3580, 3581 ve Sünenü'l Kübra'sında. Hadis no: 4379, 4380, 4381. İbn Ebi Şeybe, Musannef'inde. Hadis no: 29219, 29220, 29221. Et Tayalisi Müsned'inde. Hadis no: 1057, 1058. El Humeydi, Müsned'inde. Hadis no: 847

6- Enes'ten (*radıyallahu anh*) rivayete göre Allah Resülü (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle buyurmuştur: "Ümmetim yağmur gibidir, öncesi mi sonrası mı daha hayırlıdır bilinmez." Ahmed²⁷ ve İbn Hibban²⁸ rivayet etmiştir.

7- Müceddid hadisi: "Allah bu ümmete her yüzyılın başında dini işlerini yenileyecek bir müceddid gönderecektir." (Ebu Davud)²⁹

8- Allah Resülü (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle buyurmuştur: "Allah her zaman bu dinde, kendisine itaatte kullanacağı fidanlar yetiştirir."³⁰

9- Ebu Hureyre'den (*radıyallahu anh*) rivayete göre Allah Resülü (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle buyurmuştur: "Müslümanlar Yahudilerle savaşmadıkça kıyamet kopmaz. Bu savaşta Müslümanlar Yahudileri öldürürler. Hatta bir Yahudi taşın, ağacın arkasına gizlenir. Bunun üzerine o taş, o ağaç, "Ey Müslüman, Ey Allah'ın kulu! İşte arkamda bir Yahudi! Gel, onu öldür" der. Yalnızca garkad bir şey söylemez. Zira o, Yahudilerin ağaçlarındandır." (Müslim) Yahudiler şu anda Filistin'de toplanıyorlar. Garip olan ise yüce Peygamberimizin (*sallallahu aleyhi ve sellem*) haber verdiğini doğrular nitelikte garkad ağacı dikiyorlar. Bez-zar'ın Mecmau'z Zevaid'in yedinci cüzündeki rivayetinde ise Allah Resülü'nün (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle buyurduğu belirtilmektedir: "Elbette müşriklerle savaşacaksınız. Nihayet kalanlarınız, Ürdün nehri üzerinde Deccâl'la mukatele edeceksiniz. Siz nehrin doğusunda, onlar ise batısında olduğu halde." Hadisi rivayet eden şöyle demiştir: O vakit Ürdün'ün yeryüzünün neresi olduğunu bilmiyordum.

Dahası Allah Resülü (*sallallahu aleyhi ve sellem*) bu ümmetin, kıyamet gününden önce; ümmet toplanıp Deccal'e karşı savaştıktan sonra yüzyıllarca temiz ve yüce bir İslâmî hükmün keyfini çıkaracağını,

27 Müsned'inde tahrîç etmiştir. Hadis no: 12073, 12206, 18526.

28 Sahih'inde tahrîç etmiştir. Hadis no: 7112. Aynı şekilde Tirmizi, Sünen: 2947; ayalisi, Müsned: 648; Şihab, Müsned: 1352.

29 Sünen'inde tahrîç etmiştir. Hadis no: 4288. Aynı şekilde El Hakim Müstedrek'inde tahrîç etmiştir. Hadis no: 8642.

30 İbn Maci, Sünen'inde tahrîç etmiştir. Hadis no: 8.

bu iktidarın Allah Resulü'nün (*sallallahu aleyhi ve sellem*) müjdelediği gibi beklenen Mehdi ve Kur'an-ı Kerim'in şu şekilde bildirdiği gibi İsa bin Meryem (*aleyhisselam*) gibi liderlerinin olacağını haber veriyor: "Şüphesiz o, kıyamet saati için bir ilimdir. Öyleyse ondan (kıyametten) yana hiçbir kuşkuya kapılmayın." (Zuhruf, 61)

Allahu Teâlâ şöyle buyuruyor: "Andolsun, Kitab ehlinden, ölmenden önce ona inanmayacak kimse yoktur. Kıyamet günü, o da onların aleyhine şahid olacaktır." (Nisa, 159)

Şu hadiste olduğu gibi hadisler de buna şahiddir: "Yemin ederim ki, Meryem oğlu İsa, adil bir hakem olarak gökten inince, haçı kırar, domuzu öldürür, cizyeyi kaldırır..."³¹ İslâm, kalıcı olması için varedildi... Hükmetmesi için indi... Allah, mü'minlerin ruhlarını alacak tatlı rüzgârı gönderinceye kadar bu ümmetin ardı asla kesilmeyecek. O vakit geldiğinde de insanların şerlilerinden başkası kalmayacak ve kıyamet onların üzerine kopacak. İslâm, kalmak, hükmetmek, hayat işlerini idare etmek için indiğine göre İslâm halkı da İslâm düşmanlarıyla savaşı idare etmektedir. Bu nedenle de kesinlikle liderlik odasında, İslâm'ın, rakipleriyle, düşmanlarıyla büyük savaşının liderliğinde olduklarını hissetmeliler... Neden bu büyük ümmet, tüm düşmanlar için kolay yutulur bir lokmaya, mikropları kabul eden bir cisme dönüştü? Çünkü beklemediği yerden, içten darbe yedi. Dininden geri kalışı, Rabbine itimat etmeyişi, tevekkül etmemesi, İslâm mesajını taşımada samimi olmayışı nedeniyle böyle oldu. Eğer sabreder, Allah'tan sakınır, dinimizde Allah'a karşı samimi olursak hiçbir şey asla bize zarar veremez. Allahu Teâlâ şöyle buyuruyor: "Eğer siz sabreder ve sakınırsanız, onların 'hileli düzenleri' size hiçbir zarar veremez." (Al-i İmran, 120)

* * *

31 Müslim, Sahih'inde tahrîç etmiştir. Hadis no: 346.

İSLÂM'IN GELECEĞİ

Geleceğin İslâm'ın olacağını doğrulayan şeylerden biri de Richard Nixon'un ulaştığı sonuçlardır. İslâm'a karşı açık ve kesin düşmanlığına karşın reddedilemez gerçekleri saklayamadı ve Müslümanların sahip oldukları dev beşerî gücü ve İslâm'ın kendilerinde meydana getirdiği manevi gücü dile getirdi. Nixon şöyle diyor:

“- Dünyaya gelen her beş bebekten dördü, İslâm Dünyası'nı da kapsayan üçüncü dünya ülkelerinde doğuyor. Yani doğumların beşte dördü üçüncü dünya ülkelerinden.”

Nixon ayrıca İslâm dünyasında insanın ruhî ve manevi ihtiyaçlarını doyurmaya çalışan dini ve köktenci akımdan da bahsederek şöyle dedi:

“İslâmî doğuda değişim rüzgârları durdurulması imkânsız kasırga aşamasına ulaştı. Ancak yönü değiştirilebilir.”

Nixon şöyle demek istiyor: İslâm'ın gücü İslâmî gruplarda ve dini akımlarda kendini gösteriyor. Halk yönelimleri, Batı'nın durdurabilmesi imkânsız şiddetli bir kasırgaya dönüştü. Ancak Batı, bu kasırganın yönünü bir taraftan başka bir tarafa çevirebilmek için çalışabilir.

Nixon'un Ulaştığı Sonuçlar

1- Çatışma ve rekabet mevcuttur ve gelmektedir. Olması gerekir. Öyleyse Nixon, dünya çapında, İslâm Dünyası düzeyinde bir değişim olduğunu ve bu değişimin kaçınılmaz olduğunu onaylıyor.

2- Çatışma sahası ve Üçüncü Dünya Savaşı sahası Üçüncü dünya ülkeleri olacak.

3- Batı, ihtiyaç bölgelerine para göndermede pek başarılı olduğunu gösterdi. Ancak kendi prensiplerini desteklemek için çalıştığını gizledi. Bu da Allahu Teâlâ'nın şu kavlini doğrulamaktadır: “Şüphesiz ki inkâr edenler mallarını, (insanları) Allah yolundan alıkoymak için harcıyorlar. Daha da harcayacaklar! (Ama) sonunda bu, onlara yürek acısı olacak ve en sonunda mağlup olacaklardır. Kâfirlikte ısrar edenler ise cehenneme sürükleneceklerdir.” (Enfal, 36)

Richard Nixon kendilerinden Hıristiyanlığı yamalarını ve Müslümanları tekfir etmelerini istiyor. Ancak çabaları boşa gitti ve başarısızlıkla sonuçlandı. Yaptıkları harcamalar ve tüm o paralar kendilerine üzüntü kaynağı oldu. Sonra sonuçta da onlar yenilenler olacaklar.

Tavsiyem

Bu, size tavsiyem ve uyarıcının nasihatidir.

Ey tüm dünyadaki Müslümanlar! İzzeti İslâm'la isteyin. Zirâ Allah sizleri onunla izzetli kıldı. Ondan (İslâm'dan) başkasında aramayın. Her kim izzeti İslâm'dan başkasında ararsa Allah onu zelil kılar.

Amerika'ya boyun eğmeyin. Ondan, müttefiklerinden, işbirlikçilerinden korkmayın. Onu büyük gösteren şeytandır. İnsanları onunla korkutmaktadır. “İşte o şeytan, ancak kendi dostlarını korkutur. Şu hâlde, eğer imân etmiş kimseler iseniz onlardan korkmayın; benden korkun.” (Al-i İmran, 175)

Uyanın ve dikkat edin! Zira uyku vakti geçti. Allah yolunda tek bir adamın kalkışıyla (hep birlikte aynı anda) kalkın. Hareket halinde de tembellik halinde de dinleyin ve itaat edin.

Zorlukta ve kolaylıkta da bağıştta bulunmalısınız. Allah'a dua edin, iyiliği emredin ve kötülükten nehyedin. Zalimin elinden tutun ve zulmünü engelleyin. Zalimlere meyletmeyin yoksa size ateş dokunur. Gerek hafif ve gerek ağır olarak hep birlikte savaşa çıkın. Mallarınızla ve canlarınızla Allah yolunda cihad edin. Allah yolunda hiçbir azarlayıcının azarlamasından korkmayın. Acı da olsa hakkı söyleyin. Topluca Allah'ın ipine sarılın ve ayrılmayın. Allah'a ve Resulü'ne itaat edin. Çekişmeyin yoksa başarısız olursunuz ve devletiniz (gücünüz) gider. Sabredin, şüphesiz Allah sabredenlerdedir.

Düşmanlarınız size karşı toplanıyor ve hazırlık yapıyor. Gece-gündüz size tuzak kuruyorlar ve sizin başınıza belaların gelmesini bekliyorlar, size karşı komplolar kuruyorlar ve sizi aldatıyorlar.

“Size sıkıntı verecek şeyleri isteyip dururlar. Gerçekten, kin ve düşmanlıkları ağızlarından (dökülen sözlerinden) belli olmuştur. İçlerinde sakladıkları (düşmanlıkları) ise daha büyüktür.” (Al-i İmran, 118) “O kâfirler arzu ederler ki siz silahlarımızdan ve eşyalarımızdan gafil olsanız da üstünüze birden baskın yapsalar.” (Nisa, 102) “Ehl-i kitab'tan çoğu, hak ve doğru olan kendilerine apaçık belli olduktan sonra sırf içlerindeki kıskançlıktan ötürü sizi imanınızdan vazgeçirip küfre döndürmek isterler.” (Bakara, 109) “Yahudileri ve Hıristiyanları dost edinmeyin.” (Maide, 51) “İçinizden onları dost tutanlar onlardandır.” (Maide, 51)

Tedbirinizi alın ve üsluplarına karşı dikkatli olun. Sabırlı ve takvalı olmalısınız. Eğer sabreder ve Allah'tan korkarsanız onların hilesi size hiçbir zarar vermez.

Ey kardeşler! Hapishanenin birçok faydası var. O da yolun bir parçası. Bizden öncekiler üzerine uygulanan kanunların vergisi. Hapishanede ne nimetler ne öğütler ne bereketler ne hayırlar vardır.

Benim bu davam bizzat bir şahıs davası değildir. Bu, İslâm davasıdır, tüm ümmetin davasıdır. Ey ümmetin erkekleri! Nerede

olursanız olun ıslah, düzeltme ve münkerin değiştirilmesi davetçileri olun. Allah'ın yardımcıları olun.

Allah için hakkı ayakta tutan, adaletle şahidlik eden kimseler olun... Acı da olsa doğruyu söyleyin.

Eğer kesin olarak öldürüldüğümden emin olursanız da beni öldürenlerden intikamımı alın. Kanımı boşa gidermeyin.

Sana Gelince Ey Yargıç!

Senin hükmün beni korkutmuyor. Hapishanen de ürkütmüyor. Ben, söylediğim hak sözler uğrunda hapsedildim. Bu sözleri sırf Allah'ı razı etme, iyiliği emredip kötülükten alkoyma vacibini yerine getirme adına söylüyorum.

Ehli arasında garip ve yabancıya dönüşen hakkı yerine getirme adına söylüyorum. Güç ve enerji sahibi, kabarmış bâtılı geçersiz kılmak için söylüyorum. Şeriatı zayi edilen, yasakları çiğnenen Allahu Teâlâ'ya karşı bir mazeret olarak söylüyorum. Hak sözü, tağutların hapishanelerinin duvarlarının ardından, emaneti yerine getirme adına gönderiyoruz. Öyle ki onun edâsı ile aramıza Allah'ın izniyle ancak bize galip gelen; karşı konulamaz bir özürlü ya da bizi direk yakalayan ölüm girebilir. Bu konuşmamda detaylara girmeyeceğim. Zira vakit dar, çaba az. Bunlar neredeyse meramımı anlatmaya dahi yetmeyecek kadar kısa; sadece genel olarak anlatmak istediğime işaret eden ana başlıklardır. *"Allah emrini yerine getirmeye kadirdir. Fakat insanların çoğu bunu bilmezler."* (Yusuf, 21)

* * *

kureselkitap.com

SABIRLI VE ECRİNİ ALLAH'TAN
BEKLEYEN MÜCAHİD ŞEYH
ALLÂME ÖMER ABDURRAHMAN'IN
İSLÂM ÜMMETİNE VASIYYETİ

Hamd Allah'a mahsustur. Salat ve selam Allah Resûlü'ne olsun.

Ey değerli kardeşler...

Allah'ın selamı, rahmeti ve bereketi üzerinize olsun.

Yardımanın üzerinize vacip olduğu, İslâm düşmanı kâfirlerin elinde esir bir Müslüman'a yardım etmenizin gerektiği kesin bir şeydir. Yardımın vacipliği, dinin buyurduğu bir şeydir. Sadece bir kadının haykırışını duyması üzerine Bağdat'tan 70 bin kişilik bir ordu binlerce mil uzaklıkta bulunan Amuriye'deki düşmanların yurduna doğru hareket etmedi mi? Bu ordu o kadına yardım etmek için gitmedi mi? Mu'tasım bu kadını kurtarmak için hareket etmedi mi? Kadının haykırışına verdiği cevap sözlü ya da yazılı olmadı. Aksine düşmanın kalelerini viran eden bir orduyla cevap verdi. Şer'i hüküm; Müslümanlar esir düştüğü takdirde kendilerini kurtarmak için cihadın tüm İslâm ümmeti üzerine farz-u ayn olması yönünde değil midir? Fakihlerin sözü; doğuda bir Müslüman esir edilirse, esaretten kurtarılması için Batı halkının da katılmasının gerektiğini, kurtarılmasının tüm Müslümanların üzerine vacip olduğunu belirlemekte değil midir?

Şeyh sabah ve akşam size Ah İslâm, Ah İslâm diye sesleniyor. Ne bir davetçi ne de bir cevap veren bulabiliyor. Şeyhin esirliğinin sona erdirilip hapisten kurtarılması dünyanın dört bir yanındaki Müslümanların üzerine vaciptir. Bu iş, boyunlarınızda bir borç ve üzerinizde bir emanettir. Bu borcu ödemeniz, emaneti yerine getirmeniz gerekir. Yoksa tüm Müslüman ümmeti suçludur. Eğer bu esir bir

de Müslüman alimlerinden bir şeyh ise durum nasıl olur acaba?! İş daha çok kuvvet ve kararlılık gerektirir, borç daha elzem, suç da daha büyük olur.

Ey değerli kardeşler ve dünyanın dört bir yanındaki Müslümanlar!

Amerikan hükümeti, hapishanesinde ve elinin altında kalmamı güzel bir fırsat olarak gördü. Müslüman'ın izzetini yerlerde süründürmek, izzeti nefisini ve onurunu kırmak için bunu çok güzel bir şekilde de kullanıyor. Beni bunun için tecrit ediyorlar. Sadece maddi hapis değil aynı zamanda manen de beni tecrit ediyorlar. Tercüman, okur, radyo ve teypten beni men ediyorlar. İçeriden de dışarıdan da hiçbir haber duymuyorum. Beni tek kişilik hücrede tecrit ediyorlar. Arapça konuşan birinin beni ziyarete gelmesi engelleniyor. Tüm gün, ay, sene hiç kimseyle konuşmadan, hiç kimse de benimle konuşmadan öylece kalıyorum ... Kur'ân tilaveti olmasaydı birçok psikolojik ve zihinsel hastalığa yakalanırdım ... Bana karşı uyguladıkları abluka kapsamında gece gündüz beni kamerayla izlemeleri de yer alıyor. Öyle ki yıkanma ve tuvalet ihtiyacını giderme esnasında avret yerlerinin açılmasına kadar izliyorlar. Sadece bununla da kalmıyorlar... Subaylar tarafından sürekli gözetlemeye tâbi tutuluyorum. Kötü amaçlarını gerçekleştirmede gözlerimin görmemesini fırsat olarak kullanıyorlar. Bizzat beni teftiş ediyorlar. Teftiş sırasında annemin beni doğurduğu gibi tüm elbiselerimi çıkarıyorum. Önden ve arkadan avret yerlerime bakıyorlar. Ne için teftiş ediyorlar? Uyuşturucu mu patlayıcı ya da ona benzer bir şeyler için mi teftiş ediyorlar? Bu, tüm ziyaretlerden önce ve sonra gerçekleşiyor ve bu bana acı veriyor. Yer yarılsa da bana bunu yapmasalar istiyorum. Ancak dediğim gibi bu, onlar için değerlendirdikleri bir fırsat. Müslüman'ın onurunu ve izzetini yerlerde süründürüyorlar. Cuma, cemaat ve bayram namazlarını kılmamı ve Müslümanlarla tüm irtibatları engelliyorlar... Tüm bunlardan beni mahrum ediyorlar.

Yalan gerekçeler sunuyorlar. Yalan mazeretler uyduruyorlar. Bana en kötü şekilde muamele ediyorlar... Taleplerime karşılık vermiyorlar. İhtiyaç duyduğum şeyleri getirmiyorlar. Uzun süre kapıya vuruyorum hatta bazen bu süre 6 saate ulaşıyor. Buna karşın kimse cevap vermiyor. Başka bir mahkûm kapıyı sadece birkaç kez çalsa hemen ona gelip taleplerini karşılıyorlar. Traş olmam, tırnaklarımın kesilmesi gibi benimle ilgili şahsî meseleleri aylarca ihmal ediyorlar. İç çamaşırlarımı bana yıkatıyorlar. Ben sabunluyorum, ben çitiliyorum, ben asıyorum. Bunda zorlanıyorum. Sonra durumun tehlikesini hissediyorum. Şüphesiz öldürülmemi istiyorlar. Şüphesiz beni öldürmek istiyorlar. Özellikle de tüm dünyadan tecrit edilmiş olduğum bir halde iken. Yemeğe ya da içeceğe veya ilaca veya da iğneye zehir katabilirler. Bana bozuk, tehlikeli bir ilaç verebilirler. Bana öldürücü ya da aklı kaçirtıcı düzeyde uyuşturucu verebilirler. Zira üzerimdeki kattan garip, iğrenç kokular alıyorum. Eski, bozuk klima sesi gibi bir ses de bu kokuya sürekli eşlik ediyor. Bununla beraber vurma, çalma, gürültü, bomba atılması gibi sesler de geliyor. Bu sesler gece ya da gündüz saatlerce sürüyor. Ölüm halinde yalan mazeretler ve sahte sebepler uyduracaklar. Onların söylediklerine inanmayın. Onlar yalanda usta. Ahlâksızlık suçları da uydurabilirler. Bu tür suçlamada bulunmak için resimler türetebilirler. Tüm bunlar onlardan beklenir. Amerika, her yerdeki hakkı söyleyen âlimleri tasfiye etmeye çalışıyor. Öyle ki Suudi Arabistan'daki zebanilerine işaret etti, onlar da Şeyh Sefer El Havalı ile Şeyh Selman El Avde'yi ve hakkı söyleyen herkesi hapsedtiler. Mısır'da da aynısı yapıldı.

Bu Yahudiler ve Hıristiyanlar hakkında Kur'an'da tespit yapılmıştır. Ancak biz bunu unutuyor ya da görmezden geliyoruz.

Allahu Teâlâ şöyle buyuruyor: *“Onlar eğer güçleri yeterse, sizi dininizden döndürünceye kadar size karşı savaşa devam ederler.”* (Bakara, 217)

“Sen onların dinine uyuncaya kadar ne Yahudiler, ne de Hıristiyanlar senden razı olurlar.” (Bakara, 120)

“Onların nasıl ahdi olabilir, zira onlar size galip gelselerdi, sizin hakkınızda ne ahit, ne de bir andlaşma gözetirlerdi. Onlar ağızlarıyla sizi razı ediyorlar, hâlbuki kalpleri (buna) karşı çıkıyor. Çünkü onların çoğu fasıklardır. Allah’ın ayetlerine karşılık az bir değeri (dünya malı ve nefsani istekleri) satın aldılar da (insanları) O’nun yolundan alıkoydular. Gerçekten yapmakta oldukları şeyler ne kötüdür! (Onlar) bir mü’min hakkında ne ahid tanırırlar ne de andlaşma. Çünkü onlar saldırganların kendileridir.” (Tevbe, 108-109-110)

“Şayet onlar sizi ele geçirirlerse, size düşman kesilecekler, size ellerini ve dillerini kötülükle uzatacaklar. Zaten inkâr edivermenizi istemektedirler.” (Mümtehine, 2)

“Ehl-i kitab'tan birçoğu, hak ve doğru olan kendilerine apaçık belli olduktan sonra sırf içlerindeki kıskançlıktan ötürü sizi imânınızdan vazgeçirip küfre döndürmek istürler.” (Bakara, 109)

“(Ey mü’minler!) Kâfirler de putperestler de Rabbinizden size bir hayır indirilmesini istemezler.” (Bakara, 105)

İşte bunlar, dünyadaki tüm İslâmî uyanışlara karşı savaşıyor, yer-yüzünün tümünde zinayı, faizi ve diğer tüm bozgunculukları yaymak için çalışıyorlar.

Ey dünyanın dört bir yanındaki Müslümanlar!

Güçlerinin bağlarını kesin, paramparça edin, ekonomilerini çöktürün, şirketlerini yakın, büyükelçiliklerini yerle bir edin, menfaatlerine saldırın, gemilerini batırın, uçaklarını düşürün, onlara karşı karada, denizde ve havada savaşın, onları öldürün. *“Haram aylar çıkınca müşrikleri bulduğunuz yerde öldürün, onları yakalayın, onları*

hapsedin ve onları her gözetleme yerinde oturup bekleyin.” (Tevbe, 5) O kâfirlere karşı savaşın. “Onlar (savaş anında) sizde bir sertlik bulsunlar.” (Tevbe, 123) “Onlarla savaşın ki Allah, sizin ellerinizle onlara azap etsin, onları rezil etsin, sizi onlara galip kılsın ve mü’min toplumun kalplerini ferahlatsın.” (Tevbe, 14) “Ve onların (mü’minlerin) kalplerinden öfkeyi gidersin.” (Tevbe, 15)

Kim de bir şey yapamazsa Hamas’taki bilinç sahiplerinin yaptığı gibi onlardan birinin üzerine bir taş fırlatsın.

Ey kardeşler! Eğer onlar beni öldürürlerse –ki bunu yapmaları kaçınılmazdır- cenazemi kaldırın, cesedimi aileme gönderin. Ancak kanımı yerde bırakıp heder etmeyin. Aksine onlardan en şiddetli ve sert şekilde intikamımı alın. Hak sözü söyleyen ve Allah yolunda öldürülen bir kardeşiniz olduğunu hatırlayın. Bu söyleyebileceğim bazı sözler. Bu size vasiyetimdir. Allah adımlarınızı isabetli kılsın, işlerinize bereket versin, sizleri koruyup gözet sin ve sizlere güç kazandırsın.

Allah’ın selamı, rahmeti ve bereketi üzerinize olsun.

Kardeşiniz Ömer Abdurrahman

KARDEŞİM SEN ÖZGÜRSÜN

*Kardeşim sen prangalara vurulsan da özgürsün,
Sen Allah'a bağlandığın zaman,
Sana kölelerin tuzağı ne zarar verebilir ki?
Kardeşim karanlığın (küfrün) ordularını kökten sileceksin.
Ve bununla yeryüzünde bi fecr doğacak,
Sen ruhunu fecrin doğuşuna teslim et.
O zaman fecrin bizi uzaktan karşıladığını göreceksin.*

*Kardeşim muhakkak ki ellerinden kanlar akmıştır.
Ve zillete mahkûm olmaktan yüz çevirmiştir
Muhakkak ki bir gün o şهادet âşıkları,
Ebediyet kanı ile cennete yükselecektir.*

*Kardeşim sana ne oluyor ki savaştan bıkmışsın
Ve omzundan silahını atmışsın
Söyle bana kim fedakârlık edecek ve yaraları saracak
Ve yeniden sancağımızı kim dalgalandıracak.*

*Kardeşim muhakkak ki ben bugün sarsılmaz dayanağa sahibim
Ve yerlerine dayanmış dağları, kayaları parça parça ederim
Yarın bu silahımla Siyonistlere karşı savaşaçağım
Tâ ki (küfrü) yeryüzünden yok edinceye kadar.*

*Ben rabb ve din için intikam alacağım
Yılmadan resul ve sünnet üzerine devam edeceğim
Ya dünyayı kuşatacak zafer
Ya da Allah a sunulacak Şهادet!*

Kesinlikle kardeşim ben savaştan yılacak değilim,
Silahımı da kenara atacak değilim.
Şayet kardeşim ben ölürsem şehidim,
Sen de övülmüş bir zaferle devam edersin.

Muhakkak ki ben emin bir şekilde,
Yıldızların Rabbi olan Allah a giden yol üzerindeyim,
İster beni affedin ister beni cezalandırın,
Muhakkak ki ben verilen ahde eminim.

Kardeşim yürü tereddüt etmeden arkana bakma,
Senin yolun kanla boyanmıştır.
Oraya buraya aldırış etme,
Allah tan başkasına boyun eğme.
Kanadı kırık bir kuş değiliz ki,
Bundan dolayı zelil görünüp öldürülelim
Adım adım çarpışmaya çağıran
Kanların sesini işitiyorum.

Kardeşim benim üzerime ağlarsan,
Benim kabrimi o içten damlalarla ıslatırsan,
Ufalanmış kemiklerden kendine meşale oluştur.
Ve ışığıyla yaklaşan zafere doğru ilerle!

Kardeşim biz ölürsek sevdiklerimize kavuşacağız,
Rabbimizin bahçeleri bizim için hazırlanmıştır.
Muhakkak ki o cennetin kuşları etrafımızda kanat çırpacaktır,
Ebedi diyar (adn cennetleri) bizim için ne kadar hoştur.
Kardeşim sen parmaklıklar arkasında da olsan özgürsün

*Kardeşim sen prangalara vurulsan da özgürsün
Sen Allah'a bağlandığın zaman
Sana kölelerin tuzağı ne zarar verebilir ki?*

*Kardeşim karanlığın (küfrün) ordularını kökten sileceksin
Ve bununla yeryüzünde bir fecr doğacak
Sen ruhunu fecrin doğuşuna teslim et
O zaman fecrin bizi uzaktan karşıladığını göreceksin.*

*Kardeşim muhakkak ki ellerinden kanlar akmıştır,
Ve zillete mahkum olmaktan yüz çevirmiştir.
Muhakkak ki bir gün o şehadet âşıkları,
Ebediyet kanı ile cennete yükselecektir.*

*Kardeşim sana ne oluyor ki savaştan bıkmışsın,
Ve omzundan silahını atmışsın,
Söyle bana kim fedakârlık edecek ve yaraları saracak?
Ve yeniden sancağımızı kim dalgalandıracak?*

*Kardeşim muhakkak ki ben bugün sarsılmaz dayanağa sahibim
Ve yerlerine dayanmış dağları, kayaları parça parça ederim
Yarın bu silahımla Siyonistlere karşı savaşaçağım
Tâ ki (küfrü) yeryüzünden yok edinceye kadar.*

*Ben Rabb ve din için intikam alacağım
Yılmadan resul ve sünnet üzerine devam edeceğim
Ya dünyayı kuşatacak zafer!
Ya da Allah'a sunulacak Şehadet!
Kesinlikle kardeşim ben savaştan yılacak değilim!*

*Silahımı da kenara atacak değilim!
Şayet kardeşim ben ölürsem şehidim!
Sen de övülmüş bir zaferle devam edersin!*

*Muhakkak ki ben emin bir şekilde,
Yıldızların Rabbi olan Allah'a giden yol üzerindeyim
İster beni affedin ister beni cezalandırın,
Muhakkak ki ben verilen ahde eminim.
Kardeşim yürü tereddüt etmeden arkana bakma,
Senin yolun kanla boyanmıştır.
Oraya buraya aldırış etme,
Allah tan başkasına boyun eğme.*

*Kanadı kırık bir kuş değiliz ki,
Bundan dolayı zelil görünüp öldürülelim,
Adım adım çarpışmaya çağıran,
Kanların sesini işitiyorum.*

*Kardeşim benim üzerime ağlarsan,
Benim kabrimi o içten damlalarla ıslatırsan,
Ufalanmış kemiklerden kendine meşale oluştur.
Ve ışığıyla yaklaşan zafere doğru ilerle!*

*Kardeşim biz ölürsek sevdiklerimize kavuşacağız.
Rabbimizin bahçeleri bizim için hazırlanmıştır.
Muhakkak ki o cennetin kuşları etrafımızda kanat çırpacaktır.
Ebedi diyar (adn cennetleri) bizim için ne kadar hostur.*

ŞEHİD SEYYİD KUTUP

kuresekitap.com

KÜRESEL KİTAP'TAN ÇIKAN ESERLER

- » **Kayıp Minare** / Abdullah Azzam
- » **Cihadı Desteklemenin 44 Yolu** / Enver el-Evlaki (2. Baskı)
- » **Şehadet Yolunda Cihad Erleri** / Harun İlhan
- » **Hattab'ın Anıları** / Sâmîr bin Salih es-Süveylim (3. Baskı)
- » **Kafkasya Emirliği Mücadelesi** / Said Buryatski (2. Baskı)
- » **Düşmanla Savaşta Kadının Rolü** / Yûsuf bin Salih el-Iyeyrî
- » **Allah'ın Rasûlü Muhammed** / Atıyyetullah el-Libî
- » **11 Eylül - Dünyayı Sarsan Hâdiseye Genel Bir Bakış** /
Seyfüddîn El-Ensarî • Ebû Ubeyd El-Kureşî • Ebû Eymen El-Hilalî
- » **Türkistan Şehidler -1-** / Abdullah Mansur
- » **Cihad Yolunda Değişmeyen Esaslar** / Yûsuf bin Salih el-Iyeyrî
- » **El-Kaide ve Taliban'ın İçinde** / Seyid Saleem Şahzad
- » **Zerkavi** / Fuad Hüseyin
- » **Tekfir Meselesi Üzerine Mülâhazalar** / Eşref Yılmaz
- » **Bağımsızlığın Eşiğinde** / Zelimhan Yandarbiyev
- » **Mücahidin Ahlakı** / Ebû Ömer es-Seyf
- » **Tarihe Şahitliğim** / Ömer Abdurrahman

Sipariş İçin:

www.kureselkitap.com
